

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. 172418 विषय धर्मशास्त्र

नाव सारिक प्रश्नीपनिषदास्था

लेखक/लिपीकार गिरधारा - शिवनारायण

पृष्ठ 66 काल पूर्ण/अपूर्ण

॥ श्रीसुखानंदरामसमर्थ ॥ श्रीक्षेत्रकाशि ॥ देणारे भगवद्भक्तशिवनारायणमीतिभाद्रपदसुखापूशके १८९५ ॥

अथ सटीकप्रश्नोपनिषद्वाच्यं प्रारभ्यते

प्र. ३. श्रीगणेशाय नमः ॥ आथर्वणे ब्रह्मा देवानामित्यादि मंत्रैरेवात्मतत्त्वस्य निर्णीतत्वात्तत्रैव ब्राह्मणेन तदभिधानं पुनरुक्तमित्याशंक्य तस्यैव हवि
 १ स्तरेण प्राणोपासनादिसाधनसाहित्येनाभिधानात्तत्रैव नरुक्त्यमिति वदन् ब्राह्मणमवतारयति ॥ मंत्रेति ॥ विस्तरेति ॥ मंत्रे हि द्वे विद्ये वेदितव्ये परा
 चेवापरा चेति उक्ता तत्रापरा ऋग्वेदाद्यभिधेयेत्युक्तं ॥ सा च विद्या कर्मरूपा उपासनारूपा च तत्र द्वितीया द्वितीयतृतीयप्रश्नाभ्यां विव्रियते ॥ आद्या
 कर्मकांडे विव्रियते तिनेह विव्रियते ॥ उभयोः फलं तु ततो वैराग्यार्थं प्रथमप्रश्ने स्पष्टीक्रियते ॥ परविद्या च अथ परायया तदक्षरमधिगम्य तद्व्युपक्रम्य
 कृत्स्नेन मुंडकेन प्रतिपादिता ॥ तत्रापि यथा सुदीप्तादित्यादि मंत्रद्वयोक्तार्थस्य विस्तरार्थं चतुर्थः प्रश्नः प्रणवो धनुरित्यत्रोक्तप्रणवोपासनविवरणार्थं

श्रीगणेशाय नमः ॥ मंत्रोक्तस्यार्थस्य विस्तरानुवादीदं ब्राह्मणमारभ्यते ऋषिप्रश्नप्रतिवचनाख्यायिका तु विद्यास्तुते एवं संवत्सरब्रह्म
 चर्यसंवासादियुक्तैस्तपोयुक्तैर्ग्राह्यापि पलादादिवत्सर्वज्ञकल्पैराचार्यैर्वक्तव्या च न सा येन केनचिदिति विद्यां स्तोति ब्रह्मचर्यादि सा
 धनसूचनाच्च तत्कर्तव्यता स्यात् ॥ सुकेशानामतः भरद्वाजस्य पत्यं भारद्वाजः १ शैब्यश्च शिवे रपत्यं शैब्यः सत्यकामो नामतः २ सौर्याय
 णिः सूर्यस्य पत्यं सौर्यस्तस्य पत्यं सौर्याय णिः कृत्वा दसः सौर्याय णी च गार्ग्यो गार्गो गोत्रोत्पन्नः ३ पंचमः प्रश्न एतस्माज्जायते प्राणइत्यादिना
 शेषेण मुंडकेन उक्तस्यार्थस्य स्पष्टीकरणार्थः षष्ठः प्रश्न इति इदं ब्राह्मणं तद्विस्तरानुवादीत्यर्थः अतएव विषयप्रयोजनादिकं तत्रैवोक्तमिति नेह पुन
 रुक्त्यत इति बोध्यं ॥ आख्यायिकायाः ब्रह्मचर्यतप आदिसाधनविधानं पुराकल्पस्वरूपेण प्रयोजनांतरं चास्तीत्याह ॥ ब्रह्मचर्यादिसाधनेति ॥ सौर्याय
 णिरिति वक्तव्ये दैर्घ्यं कृत्वा दसमित्यर्थः ॥ युवप्रत्यय इति कत्यस्य युवापत्ये विवक्षिते फक्प्रत्यये तस्यापनादेशे च कात्यायन इति सिद्धीतीत्यर्थः ब्रह्मपरा
 णां पुनर्ब्रह्मान्वेषणमप्युक्तमित्यत आह ॥ अपरं ब्रह्मेति ॥ नन्वपरब्रह्मान्वेषणे नैव पुरुषार्थसिद्धेः किं परब्रह्मान्वेषणे नेत्याशंकते ॥ किं नदिति ॥ ॥ ॥

टी.

रामः

१

तस्य कोऽतिशय इत्यर्थः॥ तस्यानित्यत्वेन तत्प्राप्तेरप्यनित्यहेतुत्वेनाऽपुरुषार्थत्वात्परस्यैव नित्यत्वात्तत् प्राप्तेस्तज्ज्ञानमात्रसाध्यत्वेनापि नित्यत्वाच्च तस्यैवान्वेषणीयत्वमिति परस्वरूपकथनेनाह॥ यदिति॥ परंब्रह्मान्वेषमाणानां कोऽतिशय इत्यत आह॥ तस्याश्रयमिति॥ तस्याश्रयं

कौसल्यो नाम तज्जलस्यापत्यमाश्वलायनः॥ भार्गवो भृगोर्गोत्रापसं भार्गवः वैदर्भिः विदर्भैर्भवः॥ कवंधीनामतः कल्यस्यापत्यं कात्यायनः॥ ईविद्यमानप्रपितामहादयो यस्य सः पुत्रार्थे प्रत्ययः तेह एते ब्रह्मपरा अपरं ब्रह्म परत्वेन गतास्तदनुष्ठाननिष्ठाश्च ब्रह्मनिष्ठाः परंब्रह्मान्वेषमाणाः किंतव्यमित्यं विज्ञेयमिति तस्याश्रयं यथाकामं यतिष्याम इत्येवं तदन्वेषणं कुर्वंतस्तदधिगमाय एष ह वै तत्सर्वं वक्ष्यतीति

ॐ भद्रं कर्णेभिरिति शान्तिः॥ ३ सुकेशा च भारद्वाजः शैब्यश्च सत्यकामः सौर्यायणी च गार्ग्यः कौसल्यश्चाश्वलायनो भार्गवो वैदर्भिः कवंधी कात्यायनस्ते हैते ब्रह्मपरा ब्रह्मनिष्ठाः परंब्रह्मान्वेषमाणा एष ह वै तत्सर्वं वक्ष्यतीति

ति आचार्यमुपजग्मुः कथं तेह समित्याणयः समिद्धारगृहीतहस्ताः संतो भगवंतं पूजावंतं पिप्यलाद आचार्यमुपसन्नास्तानेव मुपगतान् हसकिल क्रुषिरुवाच भूयः पुनरेव यद्यपि यूयं पूर्वतपस्विन एव तपसेन्द्रियसंयमेन तथापि इह विशेषतो ब्रह्मचर्येण श्रद्धया चास्तिक्यबुद्ध्या दरवंतः संवत्सरं कालं संवत्स्यथ सम्यगुरुशुश्रूषा पराः संतो वत्स्यथ ततो यथाकामं यो यस्य कामस्तमनतिक्रम्य यथाकामं यद्विषये यस्य जिज्ञासा तद्विषयान् प्रश्नान् एतच्छ्रयदित्युष्मात्पृष्टं विज्ञास्यामो

तदधिगमाय तदन्वेषणं कुर्वंतो यथाकामं यतिष्याम इत्येवमभिप्रायेणेत्यन्वयः॥ समिदिति॥ समिद्धरणं यथायोग्यं दंतकाष्ठाद्युपहारोपलक्षणार्थं तथा पीत्यस्य तपसेत्यतः पूर्वमन्वयः विशेषत इत्यस्य पूर्वत्राप्यन्वयः निष्कृष्टमर्थमाह॥ यद्विषय इति

प्र. ३. अज्ञानाद्यर्थत्वाभावे हेतुमाह ॥ प्रश्नेति ॥ अत्र इति शब्दोऽध्याहार्यः सर्वप्रश्नानां निर्णयादज्ञानाद्यसंभवादित्यर्थः ॥ परं ब्रह्मान्वेषमाणा इत्युपक्रान्ते अस्मिन्
न ब्रह्मप्रकरणे प्रजापतिकर्तृक प्रजासृष्टिविषयप्रश्नप्रत्युत्तयोरसंगतिमाशङ्क्य प्रश्नप्रत्युक्तिरूपायाः श्रुतेस्तात्पर्यमाह ॥ अपरविद्येति ॥ तेषामसौ वि
रजो ब्रह्मलोक इति समुचितकार्यस्य ब्रह्मलोकस्य अथोत्तरेणेति तद्वत्तेर्देवयानमार्गस्य चेह वक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः इदमुपलक्षणं केवलकर्मणां चेत्य
पि द्रष्टव्यं केवलकर्मकार्यस्यापि चंद्रलोकस्य तद्वत्तेः पितृयाणस्य च तेषामेवैष ब्रह्मलोकः प्रजाकामादक्षिणं प्रति पद्यंत इति वक्ष्यमाणत्वादिति ॥ यद्य

ऽनुद्धतत्वप्रदर्शनार्थो यदि शब्दो नाज्ञानसंशयार्थः प्रश्ननिर्णयाद्वसीयते सर्वहवोवः एष्टं वक्ष्याम इति अथ संवत्सराद्ध्वं कबंधी
कात्यायन उपेत्योपगम्य पप्रच्छ एष्टवान् भगवन् कुतः कस्माद्धवैदमा ब्राह्मणाद्याः प्रजाः प्रजायंत उत्पद्यंते तस्मै एवं एष्टवते सहो

तेह समित्याणो भगवंतुं पिप्यलादमुपसन्नास्तान्ह स क्रूरपिरुवाच भूय एव तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया संवत्सरं संवत्स्य
थ यथा कामं प्रश्नान् कृतिं यदि विज्ञास्यामः सर्वहवो वक्ष्याम इत्यथ कबंधी कात्यायन उपेत्य पप्रच्छ भगवन् कुतो ह वा इ
माः प्रजाः प्रजायंत इति तस्मै सहोवाच ॥ वाच ॥ अपरविद्या कर्मणोः समुच्चितयोः यत्कार्यया गतिस्तद्वत्तव्यमिति तदर्थोऽयं प्रश्न

स्तदपाकरणायाह ॥ पिदमपि परब्रह्म जिज्ञासावसरे असंगतमेव तथापि केवलकर्मकार्यात्समुच्चितकर्मकार्याच्च विरक्तस्यैव तत्राधि
कार इति ततो वैराग्यार्थमिदमुच्यते यद्यपि मुखतः सृष्टिः प्रतीयते तथापि तदुक्तौ प्रयोजनाभावात्सृष्ट्युक्तिव्याजेनापरविद्याफलमेवान्नोच्य
त इति भावः ॥ प्रश्न इति प्रतिवचनं चेत्यपि द्रष्टव्यं ताभ्यामेव तदुक्तेरिति तस्मै सहोवाचेति प्रतिज्ञातं विशेषतो दर्शयति ॥ तदपाकरणायेति ॥

रामः
२

आद्यस्य सन्नित्यस्य प्रजाकामः सन्नित्यन्वयः यथोक्तकारीति ज्ञानकर्मसमुच्चयकारीत्यर्थः ॥ तद्भावभावित इति ॥ प्रजापतिरहं सर्वात्म्यपासना
कालीनप्रजापतिभावनायुक्त इत्यर्थः पूर्वकल्पीयतद्भावभावित इत्येतत्कल्यादौ हिरण्यगर्भात्मनानिर्वृत्तः प्रजापतिः सन् पश्चात्प्रजाकामः सन्तपः
जन्मांतरभावितं ज्ञानं श्रुतिप्रकाशितार्थविषयं अतप्यत अन्वालोचयच्चिंतादिना तत्संस्कारमुद्धोध्य ज्ञानमुत्पादितवानित्यन्वयः तत्र प्रथममादित्य
चंद्रोत्पादनेन तद्भावमापद्य पश्चाच्चंद्रादित्यसाध्यसंबत्सरभावमापद्य एवमेव तदवयवायनद्वयमापसाहोरात्रभावमापद्य ततस्तत्साध्यव्रीह्याद्य

प्रजाकामः प्रजाआत्मनः सिसृक्षुर्वै प्रजापतिः सर्वात्मा स नृजगत्स्रष्टा मीत्येवं विज्ञानवान्यथोक्तकारीतद्भावभावितः कल्यादौ निर्वृत्तौ हिर
ण्यगर्भः सृज्यमानानां प्रजानां स्यात्वरजंगमानां पतिः स नृजन्मांतरभावितं ज्ञानं श्रुतिप्रकाशितार्थविषयं तपोऽन्वालोचयदतप्यत स एव

प्रजाकामो वै प्रजापतिः स तपोऽतप्यत स तपस्तप्त्वा समिथुनमुत्पादयते

तपस्तप्त्वा श्रोतं ज्ञानमन्वालोच्य सृष्टि साधनभूतं मिथुनमुत्पादयते मिथुनं द्वंद्वं उत्पादितवान् ॥ रयिं च सोममन्नं प्राणं चाग्निमक्षारमेता
वग्नीषोमावजाद्यभूतौ मेममवहधा अनेकधा प्रजाः करिष्यत इत्येवं संचित्यां डोत्यति न भावंरेतो भावं चापद्यते नरेतसा प्रजाः सृजेयमित्येवं
निश्चित्य प्रथमं रयिप्राणशब्दितचंद्रसूर्यद्वंद्वमुत्पादितवानित्याह ॥ स एवमिति ॥ रयिशब्देन धनवाचिना भोज्यजातं लक्षयित्वा भोज्यस्य सोमकिरणामृत
युक्तत्वात्तद्वा ए सोमो लक्ष्यत इत्याह ॥ रयिं चेति ॥ एवं प्राणशब्देनापि अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं च
तुर्विधमिति स्मृतेरग्नेः प्राणसंबन्धादग्निर्भोक्ता लक्ष्यत इत्याह ॥ प्राणं चेति ॥ अग्नीषोमयो रं डोतर्गतत्वेन अंडोत्पत्त्यनंतरमुत्पत्तिरित्याशयेनाह ॥ अं

प्र. ३. उद्यंतं वा वादित्यमग्निरनुसमारोहतीति श्रुतेः सूर्याग्न्योरेकत्वमभिप्रेत्य अग्निं सूर्यं पदेनाह ॥ सूर्यो चंद्रमसाविति ॥ रयिप्राणौ श्रुतिः स्वयमेव व्या
 ३ चष्टे इत्याह ॥ तत्रादित्य इति ॥ प्रजापतेरेव संवत्सरादिप्रजापर्यंतं सृष्ट्वं वक्तुं रयिप्राणयोः संवत्सरसृष्टोः प्रजापत्युपादानकत्वात् प्रजापत्यात्म
 कत्वमाह ॥ तदेतदेकमिति ॥ कथमेकस्यात्तानं चेति भेद इत्याशंक्य तस्यैव गुणभावविवक्षया न त्वं प्राधान्यविवक्षया चात्तत्त्वमिति भेद इत्याह ॥ गुणे
 ति ॥ रयिप्राणयोः कथं प्रजापत्यात्मत्वमिति शंकते ॥ कथमिति ॥ तन्नरयेः सर्वात्मकत्वात् प्रजापतित्वमित्याह ॥ रयिरिति ॥ अमूर्तस्यापि वाक्यादेः के
 क्रमेण सूर्यो चंद्रमसावकल्पयत्तत्रादित्यो ह वै प्राणोत्ताऽग्निः रयिरेव चंद्रमारयिरेवान्नं सोम एव तदेतदेकमत्ता चान्नं च प्रजापतिरेकं तु
 मिथुनं गुणप्रधानकृतो भेदः ॥ कथं रयिर्वान्नं वै एतत्सर्वं किं तद्यन्मूर्तं च स्थूलममूर्तं च सूक्ष्ममूर्तमूर्तं अन्तान्नरूपे रयिरेव तस्मात्प्रविभ
 रयिं च प्राणं चेत्येतौ मे बहुधाः प्रजाः करिष्यत इत्यादित्यो ह वै प्राणो रयिरेव चंद्रमारयिर्वा ॥ एतत्सर्वं यन्मूर्तं चामूर्तं च तस्मान्म
 र्तिरेव रयिर्यादित्य उदयन्यत्प्राचीं दिशं प्रविशति ॥ तदा मूर्तोद्यदन्यन्मूर्तरूपं मूर्तिः सैव रयिरमूर्तं नाद्यमानत्वात् तथाऽमूर्तोऽपि प्रा
 णोऽन्तः सर्वमेव यच्चाद्यं कथं अथ आदित्य उदयन उद्गच्छन् प्राणिनां च क्षुर्गोचरमागच्छन् प्राचीं दिशं स्वप्रकाशेन प्रविशति व्याप्नोति ॥
 न विद्यमानत्वात् द्रष्टव्यमित्यर्थः ननु मूर्त्तिमूर्तयोरन्नयो रूभयोरपिरयित्वे अन्नमेव रयिरितिकथमुक्तमित्याशंक्य मूर्त्तिमूर्तविभागमकृत्वा सर्वस्य गु
 णभावमात्रविवक्षया सर्वं रयिरित्युच्यते ॥ यदा उभे विभज्य गुणप्रधानभावेन विवक्ष्येते तदा अमूर्तेन प्राणेन मूर्तस्याद्यमानत्वात् मूर्तस्यैव रयित्वमित्याह
 ॥ तस्मादिति ॥ रयि शब्दितस्यान्नस्य प्रजापतित्वार्थं सर्वात्मत्वमुक्त्वा प्राणस्यापि तदर्थमेव सर्वात्मत्वमुच्यते अथादित्य इति वाक्येनेत्याह ॥ तथेत्यादिना ॥

टी.

रामः

३

यच्चान्तदपि प्राणोऽतोऽत्ता प्राणोपि सर्वमेवेति सर्वात्मक इत्यर्थः स्वप्रकाशेनेति स्वकीयप्रकाशेन स्वप्रभयेत्यर्थः ॥ अंतर्भूतानिति ॥ यद्यपि प्रा
णस्यात्त्वमुक्तं तथापि रयिर्वैरुतत्सर्वमित्यत्रामूर्तस्य प्राणस्यापि गुणभावविवक्षयान्नत्वमुक्तमिति तथोक्तं ॥ स्वात्मावभासेति ॥ स्वात्मप्रभारूपे
षुरश्मिष्वित्यर्थः व्याप्तत्वादिति संबन्धत्वादित्यर्थः तस्य प्रत्यक्षत्वमाह ॥ स एष इति ॥ वैश्वानर इति नराः जीवाः विश्वे च ते नराश्च विश्वानराः स एव वैश्वान

तेन स्वात्मव्याप्त्या सर्वान्तस्यान्याणान् प्राच्यां तर्भूतान् रश्मिषु स्वात्मावभासरूपेषु व्याप्तिमत्सु व्याप्तत्वात् प्राणिनः सन्निधत्ते स
न्निवेशयति आत्मभूतान् करोतीत्यर्थः तथैव यत्प्रविशति दक्षिणां यत्प्रतीचीं यदुदीचीं अध ऊर्ध्वं यत्प्रविशति यच्चांतरादिशो कोणदिशोऽवां

तेन प्राच्यान्याणान् रश्मिषु सन्निधत्ते यद्दक्षिणां यत्प्रतीचीं यदुदीचीं यदधो यदूर्ध्वं यदंतरादिशो यत्सर्वं प्रकाशयति तेन स
र्वान् प्राणान् रश्मिषु सन्निधत्ते स एष वैश्वानरो विश्वरूपः प्राणो ग्निरुदयते तदेतद् दृचाभ्युक्तं ॥ तरदिशो यच्चान्यत्सर्वं प्रकाशय

तितेन स्वप्रकाशव्याप्त्या सर्वान् सर्वदिक्स्थान्याणान् रश्मिषु सन्निधत्ते स एषोऽत्ता प्राणो वैश्वानरः सर्वात्मा विश्वरूपः विश्वात्मत्वाच्च प्राणो
ग्निरस एवात्ता उदयते उद्गच्छति प्रत्यहं सर्वादिशः आत्मसात्कुर्वन् तदेतदुक्तं वस्तुक्रुचामन्त्रेणाभ्युक्तं ॥ विश्वरूपं सर्वरूपं हरिणं रश्मिवंतं जा
तवेदसं जातप्रज्ञानं परायणं सर्वप्राणाश्रयं ज्योतिरेकं सर्वप्राणिनां च शुभ्रं तदद्वितीयं तपंतं तापक्रियां कुर्वणं स्वात्मानं सूर्यसूरयः विज्ञात
वंतो ब्रह्मविदः कोसौ यं विज्ञातवंतः सहस्ररश्मिरनेकरश्मिः शतधा

रः सर्वजीवात्मक इत्यर्थः विश्वरूपः सर्वप्रपंचात्मक इति भेदः ॥ उक्तं वस्त्विति
॥ आदित्यस्य उक्तं माहात्म्यमित्यर्थः ॥ विश्वरूपमित्यादि द्वितीयां तानां सहस्ररश्मिरित्यादि प्रथमां तानां सामानाधिकरण्येनान्वयायोगादध्याहारं कृत्वा वा

कथमेवेन व्याचष्टे ॥ स्वात्मानमित्यादिना ॥

प्र. ३. ४ समिथुनमुत्पादयत इत्युपक्रांतं मिथुनमुपसंहरति॥ यश्चासाविति॥ यश्चासौ चंद्रमाः यश्चामूर्त्तः प्राणस्तदेकं मिथुनं सर्वं सर्वात्मकमित्यन्वयः॥ एतौ मे
 बहुधा प्रजाः करिष्यत इत्युक्तं तत्केन प्रकारेणेति पृच्छति॥ कथमिति रयि प्राणयोः संवत्सरादिद्वारा प्रजासृष्टत्वमित्याह॥ उच्यते इति॥ तदेव मिथुनमेव
 संवत्सरः कालः स च प्रजापतिः प्रजापत्यात्मकमिथुननिर्वर्त्यत्वादित्याह॥ तन्निर्वर्त्यत्वादिति॥ तदुपपादयति॥ चंद्रेति॥ चंद्रनिर्वर्त्यास्तित्ययः आदित्यनि
 र्वर्त्यान्यहोरात्राणांतिविभागः॥ तन्निर्वर्त्यत्वेपि कालस्य कथं तदात्मकतेत्याशंक्यकार्यकारणयोरभेदादित्याह॥ तदनन्येति॥ न केवलं तिथ्यादिद्वारा च
 : नेकधा प्राणिभेदेन वर्तमानः प्राणः प्रजानामुदयत्येष सूर्यः यश्चासौ चंद्रमामूर्तिरन्नममूर्तिश्च प्राणोत्तादित्यस्तदेकमेतन्मिथुनं स
 र्वं कथं प्रजाः करिष्यत इत्युच्यते तदेव कालः संवत्सरो वै प्रजापतिस्तन्निर्वर्त्यत्वात्संवत्सरस्य चंद्रादित्यनिर्वर्त्यतिथ्यहोरात्रसमुदायो
 विश्वरूपं हरिणं जातवेदसं परायणं ज्योतिरेकं तपंतं सहस्ररश्मिः शतधा वर्तमानः प्राणः प्रजानामुदयत्येष सूर्यः संव
 त्सरो वै प्रजापतिः॥ तस्यायने दक्षिणं चोत्तरं च॥ हि संवत्सरस्तदनन्यत्वाद्रयि प्राणस्तन्मिथुनात्मक एवेत्युच्यते तत्कथं तस्य संव
 त्सरस्य प्रजापतेरयने मार्गो दक्षिणं चोत्तरं च हे प्रसिद्धे ह्ययने षण्मासलक्षणे याभ्यां दक्षिणेन चोत्तरेण च यातिसविता केवलकर्मिणां ज्ञान
 संयुक्तकर्मवतां च लोकान् विदधत॥ द्वादनिर्वर्त्यत्वं संवत्सरस्य किंतु अयनद्वयद्वारा पीतिवक्तुं तस्यायने इत्यादिवाक्यं तत्प्रश्नपूर्वकं व्या
 चष्टे॥ तत्कथमिति॥ चंद्रादित्यनिर्वर्त्यत्वं कुतो हे त्वं तरादित्यर्थः॥ केवलकर्मिणां लोकान् विदधद्दक्षिणेन याति ज्ञानयुक्तकर्मवतां लोकान् विदधद्दुत्त
 रेण यातीत्यन्वयः सवितेत्युपलक्षणं चंद्रस्यापि ज्येष्ठादिर्दक्षिणायनं मार्गशीर्षादिरुत्तरायणमिति श्रुतिप्रसिद्धेः ततश्च कर्मिणां लोकान् विधातुं तयो

टी.

दक्षिणे उत्तराभ्यां मार्गशीर्षादिरुत्तरायणमिति

रामः

४

तन्निमित्तत्वाच्चायनद्वयप्रसिद्धेस्तन्निर्वर्त्यत्वं तयोरयनयोरितितद्वारासंबत्सरस्यापितन्निर्वर्त्यत्वमित्यर्थः॥ चंद्रादित्ययोः कथंलोकविधायकत्वमिति
 एकृति॥ कथमिति॥ चंद्रादित्यनिर्वर्त्यदक्षिणोत्तरायणद्वारा लोकप्राप्तेः प्राप्तस्यलोकस्यापि चंद्रादित्यात्मकत्वाच्चतयोस्तद्विधायकत्वमिति तद्येहवाइ
 त्यादिवाक्येनपरिहरति॥ तत्रनेति॥ इष्टं चेति॥ अग्निहोत्रंतपःसत्यंवेदानां चानुपालनं॥ आतिथ्यं वैश्वदेवश्च इष्टमित्यभिधीयते॥ वापीकूपतटाकादि

कथं तत्र तत्र ब्राह्मणादिषु येहवैतदुपासत इति क्रियाविशेषणो द्वितीयस्तच्छब्दः इष्टं च पूर्तं च दृष्टा पूर्तं इत्यादिकृतमेवोपासतेनाकृतं नित्यं
 ते चंद्रमसं चंद्रमसि भवं प्रजापतेर्मिथुनात्मकस्यांशं रपिमन्नभूतं लोकमभिजयंते कतरूपत्वाच्चंद्रमसस्य ते तत्रैव च कृतस्यात्युनराव

तद्येहवैतदिष्टा पूर्तं कृतमित्युपासते ते चंद्रमसमेवलोकमभिजयंते त एव पुनरावर्तंते तस्मादेतत्क्रषयः प्रजाकामादक्षि
 णं प्रतिपद्यंत एषहवैरयिर्यः पितृयाणः॥ तैत इमं लोकं हीनतरं वा विशंतौ तिह्युक्तं यस्मादेवं प्रजापतिमन्नात्मकं फलत्वेनाभिनि
 वर्तयंति चंद्रमिष्टा पूर्तं कर्मणा एते क्रषयः स्वर्गदृष्टारः प्रजाकामाः प्रजार्थिनो गृहस्थास्तस्मात्स्वकृतमेव दक्षिणं दक्षिणायनोपलक्षितं चंद्रं
 प्रतिपद्यंते एषहवैरयिरन्नयः पितृयाणः पितृयाणोपलक्षितं चंद्रः॥ अथोत्तरेणायनेन प्रजापतेरंशं प्राणमन्नारमादित्यमभिजयंते

देवतायतनानि च॥ अन्नप्रदानमारामः पूर्तमित्यभिधीयते इतितयोर्भेदः कृतमित्युपासत इति कृतशब्दोपरितनमिति शब्दं दृष्टा पूर्तं इति पूर्तशब्दोपर्या
 कृष्य आदिशब्दपर्यायतया व्याचष्टे॥ इत्यादीति॥ दत्तमादिशब्दार्थः॥ कृतमेवोपासते कार्यमेवानुतिष्ठंतीत्यर्थः॥ इष्टं च विशेषणं पुनरावृत्तौ हेतुतयोक्तं कृत
 रूपेत्यादिजन्यत्वाच्चंद्रस्यापि कृतत्वेनानित्यत्वात् पुनरावृत्तिरित्याह॥ कतरूपत्वादिति॥ पुनरावृत्तौ मंत्रवाक्यं प्रमाणयति॥ इमं लोकमिति॥ अथेति मार्गो

चंद्रादित्ययोः कथंलोकविधायकत्वमिति तद्येहवाइत्यादिवाक्येनपरिहरति॥ तत्रनेति॥ इष्टं चेति॥ अग्निहोत्रंतपःसत्यंवेदानां चानुपालनं॥ आतिथ्यं वैश्वदेवश्च इष्टमित्यभिधीयते॥ वापीकूपतटाकादि

प्र. ३.

५

आदित्यमभिजयंत इति पूर्वमन्वयार्थमुक्तमिदानीं व्याख्या नार्थमुक्तमिति द्रष्टव्यं सामान्यमिति समष्टि रूपमित्यर्थः ॥ विद्यावतामिति ॥ कर्मो न
धिकारिणामतएव केवलोपासनवतामित्यर्थः ॥ कर्मिणां च ज्ञानवतामित्यर्थः कर्मिणां च ज्ञानवतामिति समुच्चयवतामित्यर्थः ननु केवलकर्मिणाम
प्यादित्यप्राप्तौ अपुनरावृत्तिर्भविष्यतीत्याशंक्यतेषामादित्यप्राप्तिरेव नास्तीति वक्तुं इत्येव इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ इति यस्मादिति ॥ तस्मात्तेषामादित्यप्राप्तिर
नाशंक्येति शेषः ॥ यद्वा तस्यायने इत्यारभ्य इत्येष निरोध इत्यंतं श्रुतिवाक्यं अयनयोः रयि प्राणरूपत्वं प्रतिपादनपरतया व्याख्येयं तथा हि संवत्सरस्य र

केन तपसं द्रियजयेन विशेषतो ब्रह्मचर्येण अथवा विद्यया च प्रजापत्यात्मविषययात्मानं प्राणं सूर्यं जगतस्तस्य षष्ठा विष्वाहमस्मीति
विदित्वादित्यमभिजयंते अभिप्राप्नुवंति एतद्वै आयतनं सर्वप्राणानां सामान्यमायतनमाश्रयं एतदमृतमविनाशि अभयमतएव भय

अथोत्तरेण तपसा ब्रह्मचर्येण अथवा विद्ययात्मानमविष्वादित्यमभिजयंत एतद्वै प्राणानामायतनमेतदमृतमभयमेत

त्परायणमेतस्मान्न पुनरावर्तत इत्येष निरोधः

वर्जितं न चंद्रवत्क्षयवृत्तिभयवत् एतत्परायणं परागतिः विद्यावतां कर्मिणां च
ज्ञानवतां एतस्मान्न पुनरावर्तते पथे तरे केवलकर्मिण इति यस्मादेवोऽविदुषां निरोधः आदित्यात्वि निरुद्धा अविद्वांसो नैते संवत्सरमादि
त्यमात्मानं प्राणमभिप्राप्नुवंति सहि संवत्सरः कालात्मा अविदुषां निरोधः ॥ यि प्राणमिथुननिर्वर्त्य त्वे रयि प्राणरूपत्वं च वक्तव्यं तत्कथमिति एकुति ॥

तत्कथमिति ॥ तदवयवयोरयनयोस्तद्रूपत्वं वक्तुं तयोः प्रथमं सिद्धिमाह ॥ तस्येति प्रसिद्धिमेवाह ॥ याभ्यामिति ॥ एवमपि कथं तयोस्तदात्मकत्वमित्याह
कथमिति ॥ दक्षिणायनस्य रयित्वं वक्तुं कर्मिणां रयिरूपत्वं च निर्वर्तकत्वमाह ॥ तत्तत्रेति ॥ लोकमिति सोमरूपं शरीरमित्यर्थः ॥ तस्य कर्मकृतत्वं पुनराव

टी.

ल्लासाधयति ॥ कृत रूपत्वादिति ॥

रामः

५

रयिरूपचंद्रस्यदक्षिणायनद्वाराप्राप्यत्वात्तस्यायनस्यतदंतर्भावइतिवक्तुं तस्यकर्मभिः प्राप्यत्वमाह॥ यस्मादिति॥ एवंचतस्यरयित्वंसिद्धमित्या
ह॥ एषइति॥ पितृयाणोपलक्षितइतितत्प्राप्यइत्यर्थः॥ ततश्चतद्विशेषणस्यायनस्यापिरयित्वमित्यर्थः॥ इदानीमुत्तरायणस्यप्राणत्वमाह॥ अ
थेतिप्राणरूपादित्यप्रापकत्वादुत्तरायणस्यतस्यापिप्राणत्वमितिसंवत्सरस्यरयिप्राणमिथुनात्मकत्वमितितत्कार्यत्वंयुक्तमितिभावः॥ अस्यकर्म
साध्यचंद्रवैलक्षण्यमाह॥ एतद्वाइतिद्वतरत्सर्वसमानंतस्मिन्नर्थेइतिसंवत्सरस्वरूपइत्यर्थः इयंकल्पनेतिपंचधाकर्मसाध्यचंद्रवैलक्षण्यकल्प

तत्तत्रास्मिन्नर्थेएषश्लोकोमंत्रः पंचपादंपंचर्तवः पादाइवास्यसंवत्सरात्मनआदित्यस्यतैरसौपादेरिवर्तुभिरावर्ततेहेमंतशिशिरावेकीक
लेयंकल्पनापितरंसर्वस्यजनयितृत्वात्पितृत्वंतस्यतद्वादशाकृतिंद्वादशमासाआकृतयोअवयवाः आकरणंवाअवयवीकरणमस्यद्वाद

तदेषश्लोकः पंचपादंपितरंद्वादशाकृतिंदिवआहुः परेअर्द्धेपुरीषिणं ॥

शमासैस्तद्वादशाकृतिंदिवः द्युलोकात्परेऊर्ध्वेअर्द्धेस्थानेतृतीयस्यादिवीत्यर्थः पुरीषिणंपुरीषवंतमुदकवंतंआहुः कालविदः ॥

अथतमेवान्येइमेउ॥ परेकालविदः विचक्षणंनिपुणंसर्वज्ञंसप्तचक्रे नेत्यर्थः॥ जनयितृत्वादिति॥ संवत्सरात्मककालस्यसर्वजनकत्वादित्य

र्थः॥ समानाधिकरणबहुव्रीहितयाम्यारम्यायन्यधिकरणबहुव्रीहिर्वेत्याह॥ आकरणंवेति॥ अवयवीकरणमिति॥ अवयवित्वेनकरणमित्यर्थः पक्षद्वयेष्ये
कएवार्थः॥ द्युलोकादिति॥ आकाशरूपादंतरिक्षलोकादित्यर्थः॥ अन्यथास्वर्गलोकात्परस्यचतुर्थत्वेनतृतीयस्यामित्यनन्वयापत्तेः॥ उदकवंतमिति॥ आ
दित्याज्जायतेवृष्टिरितिस्मृतेरित्यर्थः॥ अन्येइत्यस्यपूर्वार्द्धगतेनआहुरित्यनेनसंबंधः॥ उइतितुशब्दसमानार्थोनिपातः परेतुतमेवविचक्षणमाहुरित्यन्व
याभिरादित्यस्तपतिरस्मिभिस्ताभिर्प्रज्जन्त्योवर्षति
५मधुपुरीषंपिप्पलंक्षीरमितिवेदनिघण्टेउदकनामानि

यः॥ किमाहुरित्यतआह॥ सप्तचक्रइति॥

प्र. ३. तस्मिन्विचक्षणे सप्तचक्राद्यात्मके सर्वमिदं जगदपि तमित्याहुरित्यर्थः ॥ मतद्वयेपि कीदृशे भेदे इत्यत आह ॥ यदीति ॥ पूर्वमते क्रतूनां पादत्वकल्प
नयामासानामवयवत्वकल्पनया आदित्यात्मना संवत्सरः काल एवोक्तः द्वितीये तु हेमंतशिशिरौ एथ कृत्त्यषष्ठां क्रतूनामरत्वकल्पनया संवत्सर
स्य परिवर्तनगुणयोगेन चक्रत्वकल्पनया कालप्राधान्येन सर्वाश्रयत्वेन च स एवोक्तः पक्षद्वयेपि गुणभेदेन कल्पनाभेदेन च भेदः न धर्मिभेद इत्यर्थः ॥ टी.

सप्तहयरूपेण चक्रे सततं गतिमतिकालात्मानि षडरेषु क्रतुमति आहः सर्वमिदं जगत्कथयंति अपि तमराद्वरथनाभौ निविष्टमिति य
दि पंचपादोद्वादादृतिर्यदि वा सप्तचक्रः षडरः सर्वथापि संवत्सरः कालात्मा प्रजापतिश्चंद्रादित्यलक्षणोपि जगतः कारणं यस्मिन्निदं

अथेमे अन्य उपरे विचक्षणं सप्तचक्रे षडर आहुरपि तमिति ॥ मा सो वै प्रजापतिस्तस्य कृष्णपक्ष एव रयिः शुक्रः प्राणस्तस्मा

देत क्रषयः शुक्र इष्टं कुर्वति ॥ श्रितं विश्वं ॥ स एव प्रजापतिः संवत्सरस्यः स्वावयवे मासे कृत्स्नः परिसमाप्यते मा सो वै प्रजापति

र्यथोक्तलक्षण एवमिथुनात्मकस्तस्य मासात्मनः प्रजापतेरेको भागः कृष्णपक्षोरपिरनं चंद्रमाः अपरो भागः शुक्रः पक्षः प्राण आदि

त्योऽन्ताग्निर्यस्माच्छुक्रपक्षात्मानं प्राणं सर्वमेव पश्यति ॥ कारणलेशोक्तं जगदाश्रयत्वं हेतुमाह ॥ यस्मिन्निति ॥ संवत्सरस्यापि मासाहोरा

त्ररूपव्यतिरेकेण ३० षध्यादिजनकत्वाभावात्तस्य मासाद्यात्मकत्वमाह ॥ स एवेति ॥ यथोक्तेति ॥ संवत्सररूपः रयिप्राणमिथुनात्मक इत्यर्थः ॥ शु

क्रकृष्णपक्षोरपि दर्शपूर्णमासादिकर्मानुष्ठानदर्शनात्तस्मादेतत्क्रषय इत्यादि वाक्यमनुपपन्नमित्याशंक्य शुक्रस्य प्राणात्मत्वज्ञानस्तुतिपरतया व्याच

ष्टे ॥ यस्मादिति ॥ यस्मात्प्राणमेव सर्वात्मकमेव पश्यति यस्माच्च प्राणव्यतिरेकेण कृष्णपक्षस्तैर्न दृश्यते तस्मादित्यन्वयः ॥

रामः
६

प्राणस्य शुक्लपक्षात्मकत्वात् कृष्णपक्षादिसर्वजगतः प्राणात्मत्वात् प्राणद्वारा कृष्णपक्षस्यापि शुक्लपक्षत्वे सति कृष्णे कुर्वे तोपि प्रकाशात्मके शुक्ले
 व कुर्वे तोति शुक्लपक्षे प्राणत्वज्ञानस्य स्तुतिरित्यर्थः ॥ एतत्स्तुत्यर्थमेव ज्ञानरहिता निन्दति ॥ इतरेति ॥ ये तु सर्वात्मानं प्राणं न पश्यन्ति ॥ अज्ञत्वा तेषां
 शुक्लपक्षः प्राणत्वेनाज्ञायमानत्वादज्ञानात्मकः सन् कृष्णपक्षत्वमापद्यते ॥ अतः शुक्ले कुर्वे तोपि अदर्शनात्मकत्वात् प्रकाशरहिते कृष्ण एव कुर्वे तोति ते निं

तस्मात्प्राणदर्शिन एते क्रषयः कृष्णपक्षे पीष्टं यागं कुर्वन्तः शुक्ल एव कुर्वन्ति प्राणव्यतिरेकेण कृष्णपक्षस्तैर्न दृश्यते यस्मादितरे तु प्राणं न पश्यं
 तीत्यदर्शनलक्षणं कृष्णात्मानमेव पश्यन्ति ॥ इतर इतरस्मिन् कृष्णपक्ष एव कुर्वन्ति शुक्ले कुर्वन्तोपि सोऽपि मासात्मा प्रजापतिः स्वावयवे अहोरा
 त्रे परिसमाप्यते पूर्ववत्तस्याहरेव प्राणोत्ताग्निः रात्रिरेवरयिः पूर्ववत् प्राणमहरात्मानं वै एते प्रस्कंदंति निर्गमयन्ति शोषयन्ति वा स्वात्मनो विद्धि

इतर इतरस्मिन् अहोरात्रे वै प्रजापतिस्तस्याहरेव प्राणो रात्रिरेवरयिः प्राणं वा एते प्रस्कंदंति ये दिवारत्यासंयुज्यन्ते ब्रह्मचर्यमेव
 तद्यद्वात्रौरत्यासंयुज्यन्तेऽन्वै प्रजापतिस्ततो ह वै तद्वेत्तस्मादिमाः प्रजाः प्रजायन्त इति ॥

व्यापनयंतिके ये दिवाऽहनिरत्यारतिकार
 णया सह स्त्रिया संयुज्यन्ते मिथुनं मेषु नमाचरन्ति मूढाः यत एव तस्मान्न कर्तव्यमिति प्रतिषेधः प्रासंगिकः यद्वात्रौ संयुज्यन्ते रत्या क्रतौ ब्रह्मचर्यमे
 व तदिति प्रशस्तत्वाद्दत्तौ भार्या गमनं कर्तव्यमिति अयमपि प्रासंगिको विधिः ॥ प्रकृतं तूच्यते सोऽहोरात्रात्मकः प्रजापतिर्वीहियवाद्यन्तात्मना
 व्यवस्थितः एवंक्रमेण

यंत इत्यर्थः ॥ उक्तमर्थं श्रुत्वा रूढं करोति ॥ इतर इति ॥ रयिः पूर्ववदिति ॥ रयिरन्तं चंद्रमा इत्यर्थः ॥ अन्हः प्राणलोक्तिप्रसंगा
 दन्दिमेषु न निषेधति ॥ प्राणमिति ॥ प्रकृतमिति ॥ क्रतो हवाद्माः प्रजाः प्रजायन्त इति षष्ठमिति ॥ पूर्वोक्तं सर्वमेतदुपयोगितयोक्तं न तु साक्षात्प्रकृतमिति

भावः ॥ एवंक्रमेणेति ॥

प्र. ३. रयि प्राणसंवत्सरादिक्रमेण परिणम्य व्रीह्याद्यात्मनाव्यवस्थितः स नूनं वै प्रजापतिरन्तात्मको जातः प्रजापतिरित्यन्वयः ॥ कथमिति ॥ अन्नरूप
 ७ लेपितस्य कथं प्रजाजनकत्वमित्यर्थः ॥ तत इति ॥ भक्षितादन्नादित्यर्थः ॥ रेत इति ॥ शोणितस्याप्युपलक्षणं तुल्यत्वादिति ॥ प्रजापतिव्रताचरणमात्रेण
 नादृष्टफलं चंद्रलोकः प्राप्यते मूर्खाणामपि प्रसंगादत आह ॥ दृष्टापूर्तेति ॥ चांद्रमसो ब्रह्मलोक इति अपरब्रह्मणः प्रजापतेरंशत्वादपिरूपस्य चंद्रस्य ब्र

परिणम्य तदन्तं वै प्रजापतिः कथं ततस्तस्माद्धवैरेतौ नृबीजं तत्प्रजाकारणं तस्माद्योषितिसिक्तादिमामनुष्यादिलक्षणाः प्रजाः प्रजायंते
 यत्तदृष्टं कुतो ह वै इमाः प्रजाः प्रजायंत इति तदेवं चंद्रादित्यमिथुनादिक्रमेणाहोरात्रांते नान्नासकूरेतो ह्यरेण इमाः प्रजाः प्रजायंत इति
 निर्णीतं ॥ तत्तत्र एवं सति ये गृहस्था ह वै इति प्रसिद्धिस्मरणार्थो निपातौ तत्प्रजापतेर्व्रतं क्रतौ भार्योगमनं चरंति कुर्वंतितेषां दृष्टं फलमि

तद्येह वै तत्प्रजापतिव्रतं चरंतिते मिथुनमुत्पादयंते तेषामेवैष ब्रह्मलोको येषां तपो ब्रह्मचर्यं येषु सत्यं प्रतिष्ठितं तेषामसौ वि
 रजो ब्रह्मलोको न येषु जिह्यमनृतं न माया चेति ॥ १ ॥

हं किं ते मिथुनं पुनर्दुहितरं चोत्पादयंते अदृष्टं च फलं दृष्टापूर्तदत्तकारिणां तेषा
 मेव यो यश्चांद्रमसो ब्रह्मलोकः पितृयाणलक्षणः ॥ येषां तपः स्नातकव्रतादीनि ब्रह्मचर्यमृतावन्यत्र मैथुना समाचरणं ब्रह्मचर्यं येषु सत्य
 मनृतवर्जनं प्रतिष्ठितमव्यभिचारितया वर्तते नित्यमेव वस्तु तेषां ॥ यस्तु पुनरादित्योपलक्षित उत्तरायणः प्राणात्मभावो विरजः शुद्धो न चंद्र
 ब्रह्मलोकवद्रजस्वलो नृद्धिस्तथादि युक्तो

ह्यलोकत्वमित्यर्थः ॥ दृष्टादिकारिणां ॥ तप आदिकमपि चंद्रलोकप्राप्त्यर्थं मपेक्षितमित्याह ॥ येषां तप इति ॥
 तेषामसौ विरज इत्यादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ यास्विति ॥ उत्तरायण इति ॥ तेन प्राप्य इत्यर्थः ॥ प्राणात्मभावः अपरब्रह्मतयावस्थानमित्यर्थः ॥ असौ केषां तेषामितीति तेषा

यै ३

मसौ विरज इत्यत्र तेषामित्यनेन केषां निश्चयः ॥
 रामः ७

नयेषु जित्वा मिल्यत्र जित्वादिशब्दं व्यतिरेकप्रदर्शनेन व्याचष्टे ॥ यथेत्यादिना ॥ मायाग्रहणं तादृशानां दोषाणामुपलक्षणमिति वदन् वाक्यार्थसंग्रह्य
दर्शयति ॥ मायेत्येवमिति ॥ भिसुषितिपरमहंसव्यतिरिक्तानां कटीचकादीनां ग्रहणं तेषां ब्रह्मलोकादपि विरक्तत्वेन तन्नानर्थित्वात् ॥ इति शब्दार्थ
माह ॥ इत्येवेति ॥ इति प्रश्नोपनिषद्वाक्यविवरणे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥ प्रश्नांतरस्य प्रथमप्रश्नेन संगतिमाह ॥ प्राणोऽस्तेति ॥ अवधारयितव्यमिति अत्र
विश्वस्य सत्यतिरिक्तत्वं तस्य एषोऽग्निस्तपतीत्यारभ्य अगद्वरथनाभौ प्राणे सर्वे प्रतिष्ठितं प्रजापतिश्चरसि गर्भे त्वमेव प्रतिजायसेत्यादिना च प्र
ऽसौ केषां तेषामित्युच्यते ॥ यथाग्रहस्थानामनेकविरुद्धव्यवहारप्रयोजनवत्वाज्जिह्वकौटिल्यं वक्रभावोऽवश्यं भाविततथानयेषु जित्वा
यथाचग्रहस्थानां क्रीडानर्मादिनिमित्तमनृतमवर्जनीयं तथानयेषु तत्तथा मायाग्रहस्थानामिव नयेषु विद्यते ॥ मायानामवहिरन्य
थात्मानं प्रकाशयत्येव कार्यं करोतिसामाया मिथ्याचाररूपा ॥ मायेत्येवमादयो दोषा येषु अधिकारिषु ब्रह्मचारिवानप्रस्थभिसुषुनिमि
अथ हेनं भार्गवो वैदर्भिः पप्रक्ष भगवन्कलेव देवाः प्रजाविधारयंते कतर एतत्प्रकाशयंते कः पुनरेषां वरिष्ठ इति तस्मै स होवाच ॥
ताभावान्न विद्यंते ॥ तत्साधनानुरूपेणैव तेषामसौ विरजो ब्रह्मलोक इत्येषा ज्ञानयुक्तकर्मवता गतिः पूर्वोक्तस्तु ब्रह्मलोकः केवलकर्मिणां
चंद्रलक्षण इति ॥ प्र० प्रथमः प्रश्नः ॥ १ ॥ ॐ ॥ प्राणोऽन्ता प्रजापतिरित्युक्तं तस्य प्रजापतित्वमत्तत्वं चास्मिन् शरीरेऽवधारयितव्यमित्ययं प्रश्न
जापतित्वस्य उत्तरत्र वक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः ॥ इदमुपलक्षणं पूर्वगतिश्रवणेन विरक्तस्यापि चित्तैकाग्र्यविनावस्थमाणात्मज्ञानासिद्धेस्तदर्थं मंदानां फल
विशेषार्थं च प्राणोपासनार्थं प्रश्नद्वयारंभः ॥ तत्रापि श्रेष्ठत्वात्तत्त्वप्रजापतित्वादिगुणनिर्धारणार्थं द्वितीयः प्रश्नः ॥ तदुत्पत्त्यादिनिर्धारणपूर्वकं तदुपा

आरभ्यते ॥

सनविधानार्थं तृतीयः प्रश्न इत्यपि द्रष्टव्यं ॥

प्र. ३. प्रजाशब्देन शरीरमेव गृह्यते न जीवस्तस्य प्राणधारकत्वेन तद्धारयत्वाभावादित्याह ॥ शरीरेति ॥ विभक्तानामिति निर्धारणेषु ॥ स्वमाहात्म्यख्यापनमिति ॥ अवकाशदानादिकं आकाशादीनां माहात्म्यं तस्य ख्यापनं तस्य लोकान् प्रतिप्रकटनं तत्प्रकाशयंते कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ पाकं पचतीति वत् अवकाशदानादिकं स्वस्वकार्यं सर्वलोकप्रकटनं यथा तथा कतरे कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ एष देव इति ॥ वक्ष्यमाणानि वदनादिव्यवहारमिध्यर्थे चेतनत्वं संभावयितुं देव इति विशेषणं अभिमानिन्यपदेशस्तु विशेषानुगतिभ्यामिति न्यायेन आकाशाद्यभिमानि देवताग्रहणार्थं ॥ तच्च विशेषणं वाच्यादिष्वपि सर्वत्र संबध्यते ॥ वाक्ग्रहणं

अथानंतरं भार्गवो वैदर्भिः पप्रक्षुहे भगवन्कस्येव देवाः प्रजां शरीरलक्षणां विशेषेण धारयन्ते विधारयन्ते १ कतरे बुद्धीन्द्रियकर्मद्रियविभक्तानामेतत्प्रकाशनं स्वमाहात्म्यख्यापनं प्रकाशयन्ते ॥ २ ॥ को सौ तेषां वरिष्ठः ३ प्रधानः कार्यकरणलक्षणानामित्येवं एष्टवते तस्मै सहो नाच ॥ आकाशो

आकाशो ह वा एष देवो वायुरग्निरपः पृथिवी वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रं च ते प्रकाश्या भिवदन्ति ॥

ह वा एष देवो वायुरग्निरपः पृथिवी ये तानि पंच महाभूतानि शरीरारंभकाणि वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रमित्यादीनि कर्मद्रियबुद्धीन्द्रियाणिते कार्यलक्षणाः करणलक्षणाश्च ते देवा आत्मनो माहात्म्यं प्रकाशयन् प्रकाश्या भिवदन्ति स हि माना अहं श्रेष्ठतायै ॥ कथं ॥ वदन्ति वयमेतद्वाणं शरीरं कार्यकरणसंघातमवष्टभ्य प्रासादमिव स्तंभादयो कर्मद्रियोपलक्षणार्थं चक्षुरादिग्रहणं ज्ञानेन्द्रियोपलक्षणार्थमिति मत्वाह ॥ कर्मद्रियेति ॥ कार्यलक्षणाः शरीराकारेण परिणता आकाशादयः करणलक्षणा निद्रिद्रियाणि ॥ माहात्म्यमिति आकाशादीनामवकाशदानादिरूपं शरीरधारणे कदेशात्मकं प्रकाशयन् स्वकार्यं प्रकाशयन् सर्वलोकप्रकटनं यथा तथा कृत्वा अभिवदन्ति अभितः सर्वतः कृत्वा शरीरधारणं प्रत्येकं वयमेव कर्म इति वदन्तीत्यर्थः ॥ वाणमिति ॥ वयोरभेदात्वात्तिकुत्सि

दी.

कति

नाच

वदन्ति

वयमेव

कर्मद्रियेति

परिणता

वादेशादेशांतरंगच्छतीतिवावणं वणमेववाणं कार्यकरणसंघातं शरीरमित्यर्थः ॥ कथमेतदिति ॥ एतत्तु अहमेवैतदित्याद्युक्तं एवं यथाभूतं कथमित्यर्थः ॥ उक्तांतवानिवेति ॥ अत्यंतोक्तांत्यभावादिवशब्दः ॥ निरपेक्षइति स्वयमेवेत्यर्थः ॥ दृष्टं तेनेति ॥ तत्रयथेति वक्ष्यमाणेनेत्यर्थः ॥ सूर्यस्सन्नितितपतीत्यनु

विशियिलोकृत्यविधारयामोविस्पष्टं धारयामः मयैवैकेनायंसंघातोऽपि पतइत्येकैकस्याभिप्रायः ॥ तानेवमभिमानवतोवरिष्ठो मुख्यः प्राण उवाच उक्तवान्मैवमोहमापद्यथाऽविवेकतयाऽभिमानं माकुरुत ॥ यस्मादहमेवैतद्वाणमवष्टभ्यविधारयामि पंचधात्मानं प्रविभज्य प्राणादिवृत्तिभेदं स्वस्य कृत्वा विधारयामीत्युक्तवति च तस्मिंस्तेऽश्रद्धाना अप्रत्ययवंतो बभूवुः ॥ कथमेतदेवमिति ॥ सच तेषामश्रद्धानतामालस्याभिमाना

वयमेतद्वाणमवष्टभ्यविधारयामस्तान्वरिष्ठः प्राण उवाच मामोहमापद्यथाहमेवैतत्पंचधात्मानं प्रविभज्यैतद्वाणमवष्टभ्यविधारयामीतितेऽश्रद्धाना बभूवुः सोभिमाना दूर्ध्वमुक्क्रमत इव तस्मिन्नुक्क्रामति दूर्ध्वमुक्क्रमत इव इदं उक्तांतवानिवसरोषाच्चिरपेक्षस्तस्मिन्नुक्क्रामतियद्वृत्तं तद्दृष्टं तेन प्रत्यक्षो करोति तस्मिन्नुक्क्रामति ॥ अथानंतरमेवेतरे सर्वे एव प्राणा उक्क्रामंते उच्चक्रमिरेतस्मिंश्च प्राणे प्रतिष्ठमाने तूष्णीं भवत्यनुक्क्रामति सर्वे एव प्रातिष्ठंते तूष्णीं व्यवस्थिता अभूवन् ॥ तत्तत्र यथा लोके मक्षिकामधुकराः सराजानं मधुकरा जानमुक्क्रामंते प्रतिसर्वा एवोक्क्रामंते तस्मिंश्च प्रतिष्ठमाने सर्वा एव प्रातिष्ठंते प्रतितिष्ठंति ॥ यथायं दृष्टं त एवं वाङ्मनश्च सुश्रोत्रं चेत्यादयस्तु तस्यैवाश्रद्धानतां बुद्ध्या प्राणमाहात्म्यं प्रीताः प्राणं स्तुवंति ॥

पंगः ॥ संतापयतीत्यर्थः ॥ आवह प्रवाहादिति आवहादयः सप्तवायुगणाः तथाभूतः सन् मेघान् ज्योतिश्चक्रादींश्च वहतीति शेषः ॥ एष देवः पृथिवी सन् सर्वस्य जगतो धारयिता ॥ रयिश्चंद्रः सन् सर्वं प्रसृतातीत्यर्थः ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥

प्र. ३. अद्वादीति प्राणा कृद्वांस्वायुर्ज्योतिरापट्वादिनावश्यमाणं षोडशकलात्मकमित्यर्थः ॥ ब्रह्म चेति ॥ ब्राह्मणजातिरित्यर्थः ॥ चशब्दार्थमाह ॥ यज्ञादीति ॥ टी.
९ अधिकृतं सर्वमेष एवेत्यन्वयः ॥ किंचेति ॥ यः प्रजापतिर्विराट्सोपित्वमेवेत्यन्वयः ॥ पितुर्गर्भे रेतोरूपेण मातुर्गर्भे पुत्ररूपेण यश्चरति पश्चात्तयोरेव प्रति

कथमेष प्राणोऽग्निः संस्तपति ज्वलति तथैष सूर्यः सन्प्रकाशते ॥ तथैष पर्जन्यः सन्वर्षति ॥ किंच मघवानिन्द्रः सञ्जज्ञाः पालयति जिघांसत्य
सुररक्षांसि एष वायु एव ह प्रवाहादिभेदः किंच एष एथिवीरयिर्देवः सर्वस्य जगतः सन्मूर्तमसदमूर्तं चामृतं च यद्देवानां स्थितिका
रणं किं बहुना अराद्वरथनाभौ अद्वादिनामां तं सर्वं स्थितिकाले प्राण एव प्रतिष्ठितं तथा क्रचो यजुंषि सामानीति त्रिविधमंत्रास्त

अथेतरे सर्व एवोक्ता मंते तस्मिंश्च प्रतिष्ठमाने सर्व एव प्रातिष्ठंते तद्यथा पशिकामधुकरराजानमुक्ता मंते सर्वा एवोक्ता
मंते तस्मिंश्च प्रतिष्ठमाने सर्वा एव प्रातिष्ठंत एवं वाङ्मनश्च सुः श्रोत्रं च ते प्रीताः प्राणं स्तुन्वत्येषोऽग्निस्तपत्येष सूर्य एष पर्जन्यो
मघवानेष वायुः ॥ एष एथिवीरयिर्देवः सदसच्चा मृतं च यत् ॥ अराद्वरथनाभौ प्राणे सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ क्रचो यजुंषि सामानिय
ज्ञः शत्रं ब्रह्म च ॥ प्रजापतिश्चरसि गर्भे त्वमेव प्रतिजायसे ॥ त्साध्यश्च यज्ञः ॥ शत्रं सर्वस्य पालयितुं ब्रह्म च यज्ञादिकर्मकर्तृत्वे अधिकृतं

चैव एष प्राणः सर्वं ॥ किंच यः प्रजापतिरपि सत्त्वमेव गर्भे चरसि पितुर्मातुश्च प्रतिरूपः सन्प्रतिजायसे प्रजापतित्वा देव प्रागेव सिद्धं तव मातृपितृ
त्वं सर्वदेह रूपः सन् सदृशः सन् यः प्रजायते सत्त्वमेव प्रजायत इत्यन्वयः ॥ प्रतिशब्दार्थ उक्तः प्रतिरूपः सन्निति ॥ ननु प्राणस्य पुत्ररूपत्वमेवोक्तं

ननु पितृमातृरूपत्वं तत् कस्मादत आह ॥ प्रजापतित्वा देवेति ॥ तस्य सर्वात्मत्वादित्यर्थः ॥ निष्कर्षार्थमाह ॥ सर्वदेहेति ॥ अत्रापि निष्कर्षार्थमाह ॥ भोक्ता

कृतिः

रामः

९

अतस्तत्रैवेत्यतः शब्दाध्याहारेण योज्यं ॥ हविषां प्रापयितुं तम इति ॥ वह्निः शब्दो वहनाद्वह्निरिति यौगिक इत्यर्थः ॥ प्रथमा भवतीति ॥ यज्ञादिदेवे
कर्मणि प्रथमं नां दीमुखश्चाद्दस्य आवश्यकं त्वत्वात्सा प्रथमेत्यर्थः ॥ ऋषगताविति धातोः ज्ञानार्थत्वात् ऋषिशब्दस्य ज्ञानजनकचक्षुराद्यर्थत्वमित्य

देह्याकृतिकृत्वा ना एकः प्राणः सर्वात्मासीत्यर्थः तुभ्यं त्वदर्थं यादृमामनुष्णाद्याः प्रजाः हे प्राण चक्षुरादिद्वारैर्बलिं हरंति ॥ यस्त्वं प्राणैश्चक्षुरा
दिभिः सह प्रतितिष्ठसि सर्वशरीरेषु तस्तुभ्यं बलिं हरंतीति युक्तं ॥ भोक्ता हि यतस्त्वं तवैवान्यत्सर्वं भोज्यं ॥ किंच देवानामिन्द्रादीनामसि
भवसित्वं वह्नितमः हविषां प्रापयितुं तमः ॥ पितॄणां नां दीमुखे श्राद्धे यापितुं भ्यो दीयते स्वधा अन्नं सा देव प्रधानमपेक्ष्य प्रथमा भवति त

तुभ्यं प्राण प्रजास्त्विमा बलिं हरंति यः प्राणैः प्रतितिष्ठसि ॥ देवानामसि वह्नितमः पितॄणां प्रथमा स्वधा ॥ ऋषीणां चरितं सत्य
मथर्वांगिरसामसि ॥ इन्द्रस्त्वं प्राण तेजसा रूद्रोसि परिरक्षिता ॥ त्वमंतरिक्षे चरसि सूर्यस्त्वं ज्योतिषां पतिः ॥ यदा त्वमभि वर्षस्य
थेमाः प्राण ते प्रजाः ॥ आनंदरूपास्तिष्ठंतिका मायानं भविष्यतीति ॥ ब्राह्मणं प्राणैकं ऋषिरता विश्वस्य सत्यतिः ॥

स्यापि पितृभ्यः प्रा
पयिता त्वमेवेत्यर्थः ॥ किंच ऋषीणां चक्षुरादीनां प्राणानामंगिरसामंगिरसभूतानामथर्वणां तेषामेव प्राणो वा अथर्वा इति श्रुतेः ॥ चरितं चे
ष्टितं ॥ सत्यमवितथं देहधारणाद्युपकारलक्षणं त्वमेवासि ॥ किंच इन्द्रः परमेश्वरस्त्वं ॥ हे प्राण तेजसा वीर्येण रूद्रोसि संहरन् ॥ जगत्स्थि
तौ च परिसमं तादृशिता पालयिता परिरक्षिता त्वमेव जगतः सौम्येन रूपेण ॥

र्थः ॥ अंगिरसभूतानामिति प्राणाभावे अंगानां शोषदर्शनात् तेषामंगि
रसत्वमित्यर्थः ॥ मुख्यप्राणस्याथर्वत्वं श्रुत्याभिहितं यद्यपि तथापि चक्षुरादीनामपि तदंशत्वादथर्वशब्दार्थत्वमिति भावः ॥ इह इन्द्रशब्देन परमेश्वरत्वमु

इन्द्रः पर
मेश्वर इति ॥
यत्ते मधवानि यनेन तु इन्द्र उक्त इति भेदमाह ॥

त्रौत्यः संस्कारहीनः स्यात् अमरः १

प्र. ३. वीर्येण संहार सामर्थ्येनेत्यर्थः ॥ सौम्येनेति विष्णवादि रूपेणेत्यर्थः ॥ असंस्कृत इति संस्कारहीनो ब्रौत्य इति स्मृतेरित्यर्थः ॥ अनेन स्वतः शुद्धत्वं विवक्षितमि
१० त्याह ॥ स्वभावत एवेति ॥ मातरि श्वेति ॥ मातरि श्वन इत्यत्र नलोपः क्वां दस इत्यर्थः ॥ वायोस्त्वमिति पितेत्यनुषंगः ॥ अस्मिन् व्याख्याने वायुमात्रपितृत्वाद्

त्वमंतरिक्षेऽजस्रं चरसि ॥ उदयास्तमयाभ्यां सूर्यस्त्वमेव च सर्वेषां ज्योतिषां पतिः ॥ यदा यजन् न्यो भूत्वा भिवर्षसित्वं अथ तदाऽन्नं प्राप्ये माः प्र
जाः प्राणते प्राणचेष्टां कुर्वतीत्यर्थः ॥ अथ वा प्राणते तवे माः प्रजाः स्वात्मभूतास्त्वदन्नसंवर्द्धितास्त्वदभिवर्षणदर्शनमात्रेण चानंदरूपाः सु
खं प्राप्ता इव सत्यस्तिष्ठंतिका माये कृतोऽन्नं भविष्यतीत्येवमभिप्रायः ॥ किंच प्रथमजत्वादन्यस्य संस्कर्तुरभावादसंस्कृतो ब्रौत्यस्त्वस्वभाव
त एव शुद्ध इत्यभिप्रायः ॥ हे प्राण एकऋषिस्त्वमाथर्वणानां प्रसिद्ध एकर्षिना माग्निः सन्नता सर्वहविषां त्वमेव विश्वस्य सर्वस्य सतो वि

वयमाद्यस्य दातारः पिता त्वं मातरि श्वनः ॥ याते तनूर्वाचि प्रतिष्ठिता या श्रोत्रे या च चक्षुषि ॥ या च मनसि संतता शि

वांतां कुरु मोक्षमीः ॥

यमानस्य पतिः साधुर्वापतिः सत्यतिः ॥ वयं पुनराद्यस्य तवा दनी यस्य हविषो दातारस्त्वंपिता मातरि श्वहे
मातरि श्वनः अकारो ब्रह्मा विष्णुश्चेत्यर्थान्तरं नोऽस्माकं ॥ अथ वा मातरि श्वनो वायोः पिता त्वं मतश्च सर्वस्यैव जगतः पितृत्वं सिद्धं ॥ किं
बहुना याते त्वदीया तनूः वाचिवक्त्रेण प्रतिष्ठिता वदनचेष्टां कुर्वती या श्रोत्रे या च चक्षुषि या च मनसि संकल्प्या दिव्यापारेण संतता समनुग
ता तनूस्तां शिवांशां तां कुरु मोक्षमीरुक्लमणेना शिवां माकाशी रित्यर्थः ॥

सदादि सर्वपितृत्वमनुक्तं स्यादत आह ॥ अतश्चेति ॥ अस्मदादि सर्व
जनकत्वाद्वायोस्तज्जनकस्याकाशात्मनः प्राणस्य सर्वजनकत्वं सिद्धमित्यर्थः ॥ वाचि प्रतिष्ठितेति ॥ वाचि अपानरूपा तनूः प्रतिष्ठिता ॥ श्रोत्रे व्यानरूपा ॥

टी.

वाचश्चक्षुषि प्राणरूपा ॥ मनसि समाचरूपा ॥
रामः
१०

स प्राणस्तच्चक्षुः सव्यानस्तकोत्रंसोऽपानः सावाकससमानस्तन्मन इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ उक्क्रमणेनेति ॥ प्राणोत्क्रमणे सति अपानाद्यात्मिकावागादिरूपा
नूः अशिवाकार्या योग्या स्यादित्यर्थः ॥ ब्राह्म्य इति ॥ ऋगादिमंत्ररूपा ब्राह्म्यः श्रियः ऋचः सामानियजूंषि सा हि श्रीरमृता सतामिति श्रुतेः ॥ सान्यः प्रसि
द्धाः धनाद्यैश्वर्यरूपाः ॥ अस्मिन् प्रश्ने निर्धारितं गुणं संगृह्याह ॥ इत्येवमिति ॥ इदं वरिष्ठत्वादेरुपलक्षणं ॥ इति प्रश्नोपनिषद्वाक्यविवरणे द्वितीयः प्र

किं बहुना स्मिं लोके प्राणस्यैव वशे सर्वमिदं यत्किंचिदुपभोगजातं ॥ त्रिदिवेत्तीयस्यां दिवि च यत्प्रतिष्ठितं देवाद्युपभोगलक्षणं तस्यापि
प्राण एव ईशिताः तो मातेव पुत्रान् रक्षस्व पालयस्व ॥ तन्निमित्ता हि ब्राह्म्यः सान्नियाः श्रियस्तास्त्वं श्रियश्च प्रजां च त्वत्स्थितिनिमित्तां
विधेहि नो विधत्स्वेत्यर्थः ॥ इत्येवं सर्वात्मतया वागादिभिः प्राणैस्तुत्यागमितमहिमा प्राणः प्रजापतिरत्तेत्यवधृतं ॥ इति प्रश्नोपनिषद्वाक्ये

प्राणस्येदं वशे सर्वं त्रिदिवेयत्प्रतिष्ठितं ॥ मातेव पुत्रान् रक्षस्व श्रीश्च प्रजां च विधेहि न इति ॥ २ ॥

द्वितीयः प्रश्नः ॥ २ ॥ ॐ ॥ अथ हे न कौसल्य आश्वलायनः पप्रक्ष ॥ प्राणैरेवं निर्धारितं तत्त्वं रूपलब्धमहिमापि संहतत्वात् स्यादस्य कार्यत्वम
तः एकामिभगवन कुतः कस्मात्कारणादेष यथावधृतः प्राणो जायते जातश्च कथं केन रतिविशेषेणायात्यस्मिन् शरीरे किं निमित्तमस्य शरीरग
हणमित्यर्थः ॥ २ ॥

श्रुः समाप्तः ॥ २ ॥ एवं प्रजापतित्वात्तत्त्वादिगुणजातं निर्धार्य प्राणस्य उत्सत्तादिकं निर्धारयन् तदुपासनाविधातुं प्रश्नांतरमवतार
यति ॥ अथेति ॥ वैदर्भिः प्रश्नानंतरमित्यर्थः ॥ प्राणैरिति यैर्वागादिप्राणैराकाशादिभिश्च प्राणस्य तत्त्वमुपलब्धं ते रित्यर्थः ॥ प्राणस्य पूर्वोक्तमहिमत्वादेवो
त्पत्तिशंकाऽभावात् कुत इति प्रश्नानुपपत्तिमाशंक्याह ॥ अपि संहतत्वादिति ॥ अनेकात्मकत्वात् सावयुत्वादित्यर्थः ॥ शरीरग्रहणमिति ॥ शरीरप्रवेश इत्यर्थः

प्र. ३. प्रातिष्ठतइति॥ आङ्. प्रश्नेषादीर्घत्वं॥ विषमेति॥ विषमं दुर्घटं यथा तथा प्रश्नार्ह इत्यर्थः॥ अतिप्रश्नानिति॥ तदन्येषां प्रश्नानतिक्रान्तान् अन्यदीयप्रश्नागोच
११ रान् सूक्ष्मप्रश्नान् प्रष्टव्यार्थानित्यर्थः॥ अतिशयेनेति॥ अपरब्रह्मापेक्षाया अतिशयितमुख्यब्रह्मविदसित्वमिति प्रोक्ताहार्थं सौतिइतिभावः॥ दिव्यो ह्यमू

प्रविष्टश्च शरीरे आत्मानं वा प्रविभज्य प्रविभागं कृत्वा कथं केन प्रकारेण प्रातिष्ठते प्रतितिष्ठति ३ केन वृत्तिविशेषेणास्माच्छरीरादुक्तमते ४ कथं
बाह्यमपि भूतमधिदैवतं चाभिधत्ते ५ धारयति कथमध्यात्ममिति॥ ६॥ एवंष्टष्टस्तस्मै सहोवाचाचार्याः॥ प्राण एव तावत्तु विज्ञेयत्वाद्दिष
मप्रश्नार्हस्तस्यापि जन्मादित्वं एकसि अतोति प्रश्नान् एकसि ब्रह्मिष्ठो सीत्यतिशयेन त्वं ब्रह्मविदस्तु शोहं तस्मात्ते तुभ्यं ब्रवीमियत्तुष्टं शृणु ॥

अथ हैनं कौसल्यश्चाश्वलायनः पप्रक्ष भगवन् कुत एष प्राणो जायते कथमायात्यस्मिन् शरीरे आत्मानं वा प्रविभज्य कथं प्राति
ष्ठते केनोक्तमते कथं बाह्यमपि धत्ते कथमध्यात्ममिति॥ तस्मै सहोवाचातिप्रश्नान् एकसि ब्रह्मिष्ठो सीतितस्मात्ते हं ब्रवीम्यात्मान
एष प्राणो जायते यथैषा पुरुषे क्वायेतस्मिन्नेतदा तत्॥

आत्मानः परस्मात्पुरुषादसरात्सत्यादेश उक्तः प्राणो जायते॥ कथमित्यत्र द
ष्टांतः॥ यथा लोके पुरुषेशिरः पाण्यादिलक्षणे निमित्ते क्वायानैमित्तिकी जायते तद्वदेतस्मिन् ब्रह्मण्येतत्प्राणारम्यं क्वाया स्थानीयमनूतरूपं त
त्वं सत्ये पुरुषे आतत्तं समर्पितमित्येतत्क्वायेव देहे॥ १॥ मनो कृतेन मनः संकल्पे क्वादिनिष्पन्नकर्मनिमित्तेनेत्येतत् वक्ष्यति हि॥ पुण्येन पुण्यमि
त्यादितदेवसक्तः

तैः पुरुषः असरात्परतः परः॥ एतस्माज्जायते प्राण इति मंत्रो अत्र संवादपितुं तद्गतविशेषणान्याह॥ परस्मादिति॥ अत्र दष्टांतइति॥
तस्यानूतत्वात्तदष्टांत उच्यत इत्यर्थः॥ क्वायेति॥ प्रतिविंबादिरूपेत्यर्थः॥ एतस्मिन्निति॥ प्रकृते जनके आत्मनि ब्रह्मणीत्यर्थः॥ कथमायातीत्यस्योत्तरमाह॥ मनो

रुचनेति संधिगर्भः॥ तदेव सक्तइति॥

रामः

११

अस्य कर्मिणो मनो यस्मिन् फले निषक्तं ससक्तः॥ आसक्तः सन्तदेव फलं कर्मणा सह एतौ तिष्ठतौ च शरीरग्रहणं कर्मसाध्यमुक्तमित्यर्थः॥ आत्मानं वा प्र
विभज्येत्यस्य उत्तरं दृष्टं तेनाह॥ यथेति॥ इतरानिति॥ इतरान् चक्षुरादीन् यथा स्थानं अस्यादिगोलकादिस्थाने सन्निधत्ते सन्निधापयति॥ आत्मभेदान्
मुख्यप्राणसत्त्वभेदान् प्राणापानादीन् पाद्यादिषु नियुङ्ग इति द्रष्टव्यं॥ अत्र श्रुत्यानेनादीनां चक्षुरादिस्थानानां स्पष्टत्वात्तानि नोक्तानीति द्रष्टव्यं॥ यः कुर्वे

सह कर्मणैति च श्रुत्यंतरात्॥ आयात्यागच्छत्यस्मिन् शरीरे यथा येन प्रकारेण लोके राजा सम्राडेव ग्रामाद्याधिकृतान्विनियुंक्ते॥ कथमेतान्
ग्रामानेतान् ग्रामानधितिष्ठस्वेत्येवमेव यथा दृष्टं तः एष मुख्यः प्राण इतरान् प्राणान् चक्षुरादीनात्मभेदांश्च पृथक् पृथगेव यथा स्थानं स
न्निधत्ते विनियुंक्ते॥ तत्र विभागः पायूपस्थे पायुश्चोपस्थश्च पायूपस्थं तस्मिन् पानमात्मभेदं मूत्रपरीषाद्यपनयनं कुर्वेति स्थितिः सन्निधत्ते॥ त

मनो कृतेनायात्यस्मिन् शरीरे यथा सम्राडेवाधिकृतान्विनियुंक्ते एतान् ग्रामानेतान् ग्रामानधितिष्ठस्वेत्येवमेवैष प्राण इतरान्
प्राणान् पृथक् पृथगेव सन्निधत्ते॥ पायूपस्थे पानं चक्षुः श्रोत्रे मुखनासिकाभ्यां प्राणः स्वयं प्रातिष्ठते मध्ये तु समान एष ह्ये

तद्युतमन्नं समं नयति॥ याचक्षुः श्रोत्रे॥ तथा चक्षुश्च श्रोत्रं च तस्मिंश्चक्षुः श्रोत्रे मुखनासिकाभ्यां च मुखं च नासिका च ताभ्यां मुखनासिका
भ्यां च निर्गच्छन् प्राणः स्वयं सम्राट् स्थानीयः प्रातिष्ठते प्रतितिष्ठति॥ मध्ये तु प्राणापानयोः स्थानयोर्नाभ्यां समान अशितं पीतं च समं नय
तीति समानः॥ एष हि यस्माद्यदेतदुत्तं भुक्तं पीतं चात्माग्नौ प्रशिष्टमन्नं समं नयति॥

यो मध्येयानां भिस्तस्यां समानः प्रतितिष्ठतीत्यन्वयः॥ समानशब्दार्थं उक्तं श्रुत्या रूढं करोति॥ एष हीति॥ आत्माग्नाविति॥ आत्मनि शरीरे अग्निर्जीठरा

ग्निस्तस्मिन्नित्यर्थः॥

प्र. ३
१२

एवं हतपदबलादन्नस्य हविर्ज्वालाग्नेराहवनीयत्वं प्रक्षेपस्य होमत्वं चोत्काशीर्षण्यसप्तद्वाराभिर्गतानां ज्ञानानां अर्चिर्बुध्बुक्तं तस्मादेता इति वाक्य-
न्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ प्राप्तादिति ॥ अग्नेरौदर्याद्धेतोः प्राप्तापरिपाकादनरसादनं नाडी द्वारा देहं व्यापुं नाडीस्थानं हृदयं प्राप्तादनरसादिति शेषः ॥ द-
र्शनद्वयं श्रवणद्वयं घ्राणद्वयं मुखं चैकं रसनामिति सप्तार्चिषः ॥ जाठराग्निपाकजन्यान्नरसबलेन दर्शनादीनां प्रवृत्ते स्तेषु तद्वर्चिष्पूरोपद्वयार्थः ॥ व्यान-
स्य नाडीरूपं स्थानं दर्शयितुं नाडीनामुत्पत्तिस्थानं वक्तुमाह ॥ हृदोत्पादिना ॥ हृदयस्य लिङ्गात्मस्थानत्वात् ॥ प्रयोजनं तु केचिद्योगिनः नाभिकंदस्य नाड्यु-

तस्मादशितपीतं धनादग्नेरौदर्यात् हृदयदेशं प्राप्तादेताः सप्त संख्याका अर्चिषो दीप्तयो निर्गच्छन्त्यो भवंति शीर्षण्यः प्राणद्वारा दर्शनश्र-
वणादिलक्षणरूपा दिविषयप्रकाशादत्यभिप्रायः ॥ हृदि ह्येष पुंडरीकाकारमांसपिंडपरिक्रिने हृदयाकाशे एष आत्मात्मना संयुक्तो लिं-

तस्मादेताः सप्तार्चिषो भवंति हृदि ह्येष आत्मा अत्रैतदेकशतं नाडीनां तासां शतं शतमेकैकस्यां द्वा सप्ततिर्द्वा सप्ततिः प्रतिशा-
खानाडी सहस्राणि भवंति ॥ गात्मा ॥ अत्रास्मिन् हृदये एकशतं ऐकोत्तरशतं संख्याया प्रधाननाडीनां भवतीति तासां शतं शतमेकैक-

स्यां नाड्याभेदाः ॥ तत्पत्तिस्थानं वदंति तन्निराकरणं ॥ तत्रैव लिङ्गात्मनः संचरणार्थं नाड्यः नाडीभिः प्रत्यवसृष्येत्यादि श्रुतेः ॥ ततश्च लिङ्गात्मनो हृदय-
स्थानत्वे तत्संचारमार्गभूतनाडीनामपि तदेवोत्पत्तिस्थानं अन्यथा प्रदेशांतरस्थनाडीनां तन्मार्गत्वायोगात् तद्वास्यतिः सहस्राणि हृदयात्पुरीततमभिप्र-
तिष्ठंत इति श्रुतेः ॥ तिलिङ्गशरीरस्यात्मत्वं आत्मोपाधित्वेन तद्योगादित्याह ॥ आत्मना संयुक्त इति ॥ यस्मात्लिङ्गात्मा हृदि वर्तते तस्मात्तत्संचारमार्गभूतनाडी-
नामपि तदेव स्थानमित्याह ॥ अत्रेति ॥ नाडीनां शरीरविधारकत्वेन प्रसिद्धत्वं वक्तुमेतदिति विशेषणं तस्य स्पष्टत्वाद्वाच्येन व्याख्यातं ॥ एकैकस्यां नाड्याः शाखा-

५ ऐकोत्तरशतं संख्यायासां प्रधाननाडीनां भवति

दी.
नाड्याः शतं शतं भवंतीत्याह ॥ तस्मादिति ॥
रामः
१२

ततश्च शतोत्तरमयुतं शाखानाड्य इत्यर्थः ॥ शाखानाडीनां च प्रत्येकं द्व्यधिकसप्तति सहस्राणि प्रति शाखानाड्यः संतोत्याह ॥ पुनरपीति ॥ सप्तति
रिति पदस्य संख्या प्रधानत्वे सहस्राण्यस्य तेन सामानाधिकरण्यायोगात् सप्ततया व्याचष्टे ॥ सहस्राणामिति ॥ प्रतिशाखेति ॥ प्रतिशाखाभ्यो निर्ग
ताः अल्पशाखाः प्रतिशाखाः द्वासप्ततिरित्यत्र वीप्सार्थमाह ॥ प्रतिप्रतीति ॥ प्रतिनाडी शतमित्यनंतरमेकैकस्या इत्यनुषंगः तथा च प्रतिप्रतिनाडी शत
मेकैकस्याः नाड्याः प्रतिशाखानाडीनां द्वासप्ततिः सहस्राणि भवन्तीत्यर्थः ॥ तथा च मूलशाखा प्रतिशाखानाड्यो मिलित्वा द्वासप्ततिकोटयो द्वासप्ततिलक्षा

पुनरपि द्वासप्ततिर्हे सहस्रे अधिके सप्ततिश्च सहस्राणि सहस्राणां द्वासप्ततिः प्रतिशाखानाडीनां सहस्राणि प्रतिप्रतिशाखं नाडीनां सहस्रा
णि नाडी संख्यया प्रधाननाडीनां सहस्राणि भवन्ति ॥ आसुनाडीषु व्यानो वायुश्चरति व्यानो व्यापनादादित्यादिव रश्मयो हृदयात् सर्वतो गामि

आसु व्यानश्चरत्यथैकयोर्ध्व उदानः पुण्येन पुण्यं लोकं नयति पापेन पापमुभाभ्यामेव मनुष्यलोकं ॥

नाभिर्नाडीभिः सर्वदेहं सं व्याप्य व्यानो वर्तते संधिस्कंधमर्मदेशेषु च विशेषेण प्राणायानरत्योश्च मध्ये उद्धृतवृत्तिः वीर्यवत्कर्मकर्त्ता भवति ॥

णिदशसहस्रं च शतद्वयमेकाच भवन्तीति द्रष्टव्यं ॥ एवं नाडीरुक्ता व्यानस्य तत्स्थानतामाह ॥ आस्रिति ॥ सूक्ष्मा सुनाडीषु विद्यमानस्य व्यानस्य कथं व्याप
कत्वमित्याशंक्य नाडीनां सर्वदेहव्यापेस्तत्स्थस्यापि व्यानस्य तद्ग्राह्याप्तिरित्याह ॥ आदित्यादिवेति ॥ यथा आदित्या निर्गत्य रश्मयः सर्वतो गताः तथा हृदया
त्सर्वतो गामिन्यो नाड्यस्ताभिरित्योज्यं ॥ सामान्येन सर्वशरीरव्याप्रावपि विशेषस्थानमाह ॥ संधीति ॥ प्राणेति ॥ उक्ता सनिः श्वासयोः प्राणायानरत्योरभा
वे व्यानरुत्तिरुद्भवतीत्यर्थः ॥ वीर्यवदिति ॥ अथ यः प्राणायानयोः संधिः स व्यान इत्युक्ताया निवीर्यवतिकर्माणि बलवता पुरुषेण साध्यानि धनुरायमनादीनि ता

प्र-३ न्यप्राणान्नपानं करोतीति श्रुत्यंतरोक्तेरित्यर्थः ॥ इदानीमुदानस्य स्थानं वदनकेनोत्क्रमत इत्यस्योत्तरमाह ॥ यालिति ॥ समप्रधानाभ्यामिति ॥ अने टी-
 १३ नपुण्याधिक्ये देवलोकं पापाधिक्ये नरकलोकं नयतीति पूर्वव्याख्यातं भवति ॥ कथं बाह्यमभिधत्ते कथमध्यात्ममित्यस्योत्तरमाह ॥ आदित्य इति ॥ यादे
 वता प्रसिद्धेति ॥ अग्निदेवता एषियमेव यस्यायतनं अग्निर्लोक इति श्रुतेरग्नि संवत्सावगमादित्यर्थः ॥ अथ ह्येत्यनंतरं अध्याहारेण वाक्यं पूरयति ॥ अथ

अथ यातु तत्रैकशतानां नाडीनां मध्ये ऊर्ध्वगा सुषुम्ना रस्या नाडी तये कयोर्ध्वः सन्नुदानो वायुरपादतलमस्तकवृत्तिः संचरन् पुण्येन कर्मणा शा
 स्त्रविहितेन पुण्यं लोकं देवादिस्थानलक्षणं नयति प्रापयति ॥ पापेन तद्विपरीतेन नरकं तिर्यग्योन्यादिलक्षणं ॥ उभाभ्यां समप्रधानाभ्यां पु

आदित्यो ह वै बाह्यः प्राण उदयलेष ह्येनं चाशुषं प्राणमनुगृह्णानः एषियं या देवता सैषा पुरुषस्यापानमवष्टभ्यांतरायदाकाशः

स समानो

ण्यपापाभ्यामेव मनुष्यलोकं नयतीत्यनुवर्तते ॥ आदित्यो ह वै प्रसिद्धो ह्यधिदेवतं बाह्यः प्राणः स एष उदयस्तु दृच्छति एष
 ह्येनमध्यात्मिकं च सुषुम्नं चाशुषं प्राणं प्रकाशेनानुगृह्णानोरूपो यलब्धौ च सुषुः आलोकं कुर्वन्नित्यर्थः ॥ तथा एषियं मभिमानिनीया
 देवता प्रसिद्धा सैषा पुरुषस्यापानमपानवृत्तिमवष्टभ्या आकृष्य वशीकृत्य अध एवाकर्षणेनानुग्रहं कुर्वती वर्तत इत्यर्थः ॥ अन्यथा हि श
 रीरं गुरुत्वात्पतेत् सावकाशेना उदृच्छेत् यदेतत् अंतरामध्ये वा एषियो एवापकर्षणेति ॥ नूतार्थस्तं भादेरूर्ध्वमुखेन निखातस्य परितो विद्य
 मानरज्जुभिरध एवाकर्षणेन पतनाभाववत् अध एवाकर्षणेन शरीरस्य पतनाभावः सिध्यतीत्यर्थः ॥ अनुग्रहमिति ॥ शरीरधारणलक्षणमित्यर्थः ॥ अन्य
 येति ॥ एषिवी देवताया विधारणा करणे गुरुत्वादपानेन अध आकर्षणाच्च सावकाशेभूत्यादिपतनप्रतिबंधकाभावस्य लेपतेदित्यर्थः ॥ अंतरायदाकाश इति

वाक्यं बाह्येण यदेतदिति ॥
 रामः
 १३

मंचौक्रोशंतीतिवत् ६

यदितिक्रीबत्वंकांदसमित्याह॥यआकाशइति॥मंचस्यवदितिमंचाःक्रोशंतीत्यत्रमंचशब्देनमंचस्योपथालक्ष्यतेतथाआकाशशब्देनतत्स्योवायुर्ल
क्ष्यतइत्यर्थः॥ससमानइति॥सामानाधिकरण्यमनुग्राह्यानुग्राहकयोरभेदोपचारादित्याह॥समानमनुगृह्णानइति॥एवमुत्तरत्रापिअनुग्रहेहेतु
माह॥समानस्येति॥शरीरांतराकाशस्थत्वंसमानस्यद्यावापृथिव्यंतराकाशस्थत्वंबाह्यवायोरितिअंतराकाशस्थत्वंतयोस्तुल्यमित्यर्थः॥वायुर्व्यान
इत्यत्रतुअंतराकाशस्थत्वविशेषरहितंवायुसामान्येनसमुच्चीयतइतिनपूर्वाभेदइत्याह॥सामान्येनेति॥तेजोहवाइतिवाक्यंन्याचष्टे॥यद्वाह्य
मिति॥पूर्वमादित्यात्मकंविशेषतेजउक्तंअत्रतेजःसामान्यमुच्यतइतिनपौनरुक्त्यमित्याह॥सामान्यंतेजइति॥एवमादित्यादिनारूपेणमुख्यप्राण
र्यआकाशस्तत्स्योवायुगकाशउच्यतेमंचैस्यवत्ससमानःसमानमनुगृह्णानोवर्ततइत्यर्थः॥समानस्यांतराकाशस्थत्वसामान्यात्सामान्ये

वायुर्व्यानस्तेजोहवाउदानः

नचयोबाह्योवायुःसव्याप्तिसामान्याद्यानःव्यानमनुगृह्णानोवर्ततइत्यभिप्रायः॥यद्वाह्यंहवैप्रसिद्धंसामान्यंतेजस्तच्छरीरेउदानउ
दानंवायुंअनुगृह्णातिस्वेनप्रकाशेनेत्यभिप्रायः॥

स्यप्राणायानसमानोदानव्यानानुग्राहकलोक्त्याअध्यात्मंप्राणादिवृत्यनुग्राहकत्वमुक्तं॥
आदित्याग्न्याकाशसामान्यवायुःतेजोरूपीसनबाह्यमधिदैवमादित्यादिकंधारयतीत्युक्तं तद्रूपेणावस्थानमेवतद्वारणंप्राणायानाद्यनुग्रहे
णचक्षुराद्यनुग्रहोक्तेःतद्वागतद्वाह्याधिभूतविधारकत्वमुक्तंसंप्राणस्तच्चक्षुःसोपानःसावाकसव्यानस्तच्छ्रोत्रंसमानस्तन्मनःसउदानःसवा
युरितिश्रुत्यंतरेचक्षुरादीनांप्राणाद्यात्मलोक्तेश्चक्षुराद्यनुग्राहकलोक्त्याचक्षुरादिरूपाध्यात्मविधारकत्वंचोक्तमिति॥कथंवाह्यमभिधत्तेकथंमध्या

मितिदृष्टव्यं॥

प्र. ३.
१४

तेजस उदानवायुग्राहकत्वं व्यतिरेकप्रदर्शनेन साधयति ॥ यस्मादिति ॥ यस्मात्तेजस्वभाव उक्तातिरुद्धपुदानवायुर्बाह्यतेजो न गृहीतः सन्नेव शरीरे वर्तते तस्माज्जीवनहेतु कर्मोपरमेवाह्यतेजो न गृहाभावेन उपशान्तते जा मुमूर्षुर्भवतीत्यन्वयः स्वाभाविकमिति जाठरग्निकृतं हस्तादिना स्वशरीरस्पर्शसंयुक्तत्वेनोपलभ्यमानं तेज इत्यर्थः ॥ भवत्युत्पद्यत इति भवः शरीरमित्यर्थः ॥ शरीरान्तरप्रतिपत्तिरात्मनोऽक्रियस्य न संभवतीति शङ्कते ॥ कथमिति ॥ इन्द्रियोपाधिवशादित्याह ॥ सहेति ॥ मनसि संपद्यमानैरिन्द्रियैः सह शरीरान्तरं प्रतिपद्यत इति पूर्वणान्वयः ॥ उक्तशरीरान्तरप्राप्तिमेव उक्तातिक्रमप्रदर्शनेन

यस्मात्तेजः स्वभावो बाह्यतेजो न गृहीत उक्तातिकर्ता तस्माद्यदा लौकिकः पुरुषः उपशान्तते जा भवति उपशान्तं स्वाभाविकं तेजो यस्य तदा तं शीणायुषं मुमूर्षुर्वित्यात्मपुनर्भवं शरीरान्तरं प्रतिपद्यते ॥ कथं ॥ सहेन्द्रियैर्मनसि संपद्यमानैः प्रविशद्विर्वागादिभिर्मरणकाले यच्चित्तो भवति तेनैव

तस्मादुपशान्तते जाः पुनर्भवमिन्द्रियैर्मनसि संपद्यमानैर्यच्चित्तस्तेनैष प्राणमायाति

चित्तेन संकल्पेनैन्द्रियैः सह प्राणं मुख्यप्राणवृत्तिमायाति मरणकाले क्षीणेंद्रियवृत्तिः सन्मुख्यया प्राणवृत्त्येवावतिष्ठत इत्यर्थः ॥ नदाभिवदंति ज्ञातय उच्छ्वसिति जीवतीति स च प्राणस्तेजसोदानवृत्त्या युक्तः सन् सहात्मना स्वामिना भोक्ता स एव उदानवृत्त्येव युक्तः प्राणस्तं भोक्तारं पुण्यपापकर्मवशात् यथा संकल्पितं यथाभिप्रेतं लोकं नयति प्रापयति ॥

स्य शीकर्तुं यच्चित्त इत्यादिवाक्यं तदपेक्षिताध्याहारं कुर्वन् व्याचष्टे ॥ मरणेति ॥ यच्चित्त इति यदेव देवतिर्यगादिशरीरं सम्यगिति चित्ते यस्य स यच्चित्त इत्यर्थः ॥ प्राणं प्रत्यागमनं लौकिकव्यवहारेण प्रथयति ॥ तदेति ॥ तेजसा तेजो न गृहीतया उदानवृत्त्येव ॥ एवंभूतः भोक्ता उदानसंयुक्तः प्राणः कंनयतीत्यपेक्षायां तमेव भोक्तारं नयतीति वदन् वाक्यार्थमाह ॥ स एवमिति ॥ एवकारस्य तमेवैत्यन्वयः ॥ य

री.

ज्ञासंकल्पितमिति ॥

रामः

१४

कर्मज्ञानादिसाधनानुष्ठानदशायांसंकल्पितंमरणकालेवासनारूपेणपुनरभिन्त्यक्तंलोकंदेवादिशरीरमित्यर्थः॥एवंप्राणस्वरूपंनिर्धार्यनदुपासनंवि
धत्ते॥यःकश्चिदिति॥उत्पत्त्यादिभिर्यथोक्तविशेषणैर्विशिष्टं॥आत्मनःप्राणोजायतेमनःकृताभ्यांधर्मोधर्मोभ्यांशरीरंगृह्णानिआत्मानंचपंचधाविभज्य
पापूपस्थयोरपानंस्वस्वरूपंप्राणंचसुःश्रोत्रयोर्नाभौसमानंनाडीसमूहेन्यानंदानंचसुषुम्णायांस्थापयतिउदानेनोक्तामतिबाह्यैःप्राणपानव्यानस
मानोदानानुग्राहकैरादित्यष्टविधादेवताकाशवायुतेजोरूपैरधिदैवमादित्यादिकंआदित्यादिकृतानुग्रहैरध्यात्मंचसुर्वोक्श्रोत्रमनस्वक्श्चसुरादि

यःकश्चिदेवंविद्वान्यथोक्तविशेषणैर्विशिष्टमुत्पत्त्यादिभिःप्राणंवेदजानाति॥तस्येदंफलमेहिकमामुष्मिकंचोच्यते॥नहास्यनैवास्यविदु
षःप्रजाःपुत्रपौत्रादिलक्षणाहीयंतेक्षिद्यंतेपतितेचशरीरेप्राणसायुज्यतयाऽमृतोऽमरणधर्मोभवतितदेतस्मिन्नर्थेसंक्षेपाभिधायकए

प्राणस्तेजसायुक्तःसहात्मनायथासंकल्पितंलोकंनयतियएवंविद्वान्प्राणंवेद॥नहास्यप्रजाहीयंतेऽमृतोभवतितदेषश्चो

कः॥उत्पत्तिमायतिंस्थानंविभुतंचैवपंचधा॥अध्यात्मंचैवप्राणस्यविज्ञायामृतमश्नुतेविज्ञायामृतमश्नुतइति॥३॥ षमंत्रःश्लोकोभव

ति॥उत्पत्तिंपरमात्मनःप्राणस्यायतिमागमनंमनोकृतेनास्मिन्शरीरेस्थानंस्थितिंपापूपस्यादिस्थानेषुविभुतंस्वाम्यंसम्राडिवप्राणवृत्तिभे
दानांपंचधास्थापनंबाह्यमादित्यादिरूपेणाध्यात्मंचैवचसुराद्याकारेणावस्थानंविज्ञायैवंप्राणममृतमश्नुतइतिद्विर्वचनंप्रश्नार्थपरिसमाप्त्यर्थे
॥इतिप्रश्नोपनिषद्भाष्येतृतीयःप्रश्नः॥३॥

ग्राह्यमधिभूतंचधारयति॥सएवोदानवृत्याभोक्ताचयुक्तोभोक्तारंलोकान्तरंनयतिसएवचवरिष्ठःप्रजाप
तिरत्ताचेत्येवंप्राणंवेदेत्यर्थः॥ऐहिकफलमुक्त्वाआमुष्मिकमाह॥पतितइति॥अमृततंचनात्रमुख्यंकिंतुप्राणसायुज्यमेवेत्याह॥प्राणेति॥इदंतुकामिनः॥

प्र. ३.
१५

निष्कामसत्त्वचित्तैकाग्र्यतकुद्धिद्वारमुख्यमेवामृतत्वमभवतीतिदृष्टव्यं॥ आयतिमितिआयातिमित्यर्थः॥ ह्रस्वत्वंकांदसं॥ ॥ इतिप्रश्नोपनिषद्वाक्यविवर
णेतृतीयःप्रश्नः॥ ३॥ एवंकर्मविद्यागतिश्रवणेनविरक्तस्यप्राणविद्ययाचित्तैकाग्र्यतकुद्धिमतः॥ अतएवसाधनचतुष्टयवतोमुख्याधिकारिणः॥ पर
विद्योक्त्यर्थेप्रश्नत्रयमारभते॥ अथहेनमिति॥ पूर्वविद्ययेवामृतत्वोक्तेरुत्तरप्रश्नारंभोव्यर्थइत्यतआह॥ प्रश्नत्रयेणेति॥ संसारमिति॥ अतो नतन्मु
ख्यंअमृतत्वमित्यर्थः॥ तस्यसंसारत्वेव्याकृतत्वंहेतुमाह॥ व्याकृतविषयमिति॥ व्याकृताश्रयंतदंतर्गतमित्यर्थः॥ साध्यसाधनलक्षणमिति॥ साध्यसा
धनसंबंधेनलक्ष्यतेअभिव्यज्यतेउत्पद्यतइतितथा॥ यद्वाअपरब्रह्मणः॥ प्राणस्यसाध्यसाधनोभयात्मकत्वाद्वातथातस्मादनित्यमित्यतोपिसंसारत्व
ॐ अथहेनंसौर्यायणीगार्ग्यःपप्रच्छ॥ प्रश्नत्रयेणापरविद्यागोचरंसर्वपरिसमाप्यसंसारंव्याकृतविषयंसाध्यसाधनलक्षणमनित्यं॥ अ

अथहेनंसौर्यायणीगार्ग्यःपप्रच्छ॥

येदानीमसाध्यसाधनलक्षणमप्राणममनोगोचरमतींद्रियविषयंशिवंशांतमविकृतमक्षरंसत्यंपरविद्यागम्यंपुरुषारख्यं मित्यर्थः॥ वक्ष्य
माणआत्मातुनतयेत्याह॥ असाध्येत्यादिना॥ अतींद्रियविषयमिति॥ इंद्रियविषयत्वमतिक्रान्तमिति॥ अव्याकृतमकार्यमित्यर्थः॥ तत्रहेतुः॥ अप्राण
मिति॥ प्राणागोचरत्वेनतदात्मककर्मेंद्रियागोचरत्वंमनोऽगोचरत्वेनज्ञानेंद्रियागोचरत्वमुक्तंसुखरूपतामाह॥ शिवमिति॥ निवृत्तानर्थत्वमाह॥ शांत
मिति॥ तत्रभावविकाररहितत्वंहेतुमाह॥ अविकृतमिति॥ अनेनउत्पत्तिपरिणामवृद्धयोनिषिद्धाःअक्षरमिति॥ अपश्यविनाशोनिषिद्धोउत्पत्तिनि
षेधेनतदनंतरभाव्यस्तित्वंनिषिद्धं॥ अत्रसर्वत्रहेतुः॥ सत्यमिति॥ कालत्रयेणैकरूपमित्यर्थः॥ तत्रअथपराययातदक्षरमधिगम्यतइत्यादिवाक्यमा

टी.

परविद्यागम्यमिति॥
नन्माह॥
रामः
१५

दिव्यो ह. मूर्तः पुरुष इति मंत्रमप्याह ॥ पुरुषाख्यमिति ॥ कथं पुरुषशब्दोदितं पूर्णत्वं बाह्याभ्यंतरवस्तुभेदादत आह ॥ सबाह्येति ॥ स एव बाह्याभ्यंतरा
त्मकः तद्व्यतिरेकेण तदुभयं नास्तीत्यर्थः ॥ प्रश्नत्रयमिति ॥ यद्यपि पंचमः प्रश्नोऽपरविद्याविषय एव प्रणवोपासनविषयत्वात् तथापि तस्य क्रममुक्तिफ
लत्वेन निर्विशेषात्मन्येव विशेषब्रह्मप्राप्तिद्वारा पर्यवसानात् सोऽपि परविषय एवेति भावः ॥ एवं सामान्येन प्रश्नत्रयस्यापि संबंधमुक्त्वा चतुर्थप्रश्नस्य प्राति
स्विकसंबंधमाह ॥ तत्रेति ॥ यस्मादित्यस्य किंलक्षणं वा तदक्षरमिति तच्छब्देनान्वयः ॥ उक्तमिति ॥ यथा सुदीप्तात्मा वकाद्विस्फुलिङ्गाः सहस्रशः प्रभवन्ते स

सबाह्याभ्यंतरमजं वक्तव्यमित्युत्तरप्रश्नत्रयमारभ्यते ॥ तत्र सुदीप्तादिवाग्नेर्यस्मात्परादक्षरात्सर्वे भावा विस्फुलिङ्गा इव जायन्ते तत्रैवापि यं

भगवन्नेतस्मिन्पुरुषे कानि स्वपन्ति

तीत्युक्तं द्वितीये मुंडके के ते सर्वे भावा अक्षराद्विभज्यन्ते कथं वा विभक्ताः संतस्तत्रैवापि यन्ति किंलक्षणं वा तदक्षरमित्येतद्विवक्षयाऽधुना प्रश्नानु
द्वावयति ॥ भगवन्नेतस्मिन्पुरुषे शिरः पाण्यादिमतिकानि कारणानि स्वपन्ति स्वापंकुर्वन्ति स्वव्यापारादुपरमन्ते ॥

रूपाः तथा अक्षरादिनिधाः सोम्य
भावाः प्रजायन्ते तत्रैवापि यन्तीति मंत्रेणेत्यर्थः ॥ एतद्विवक्षयेति ॥ मंत्रोक्तार्थविस्तारानुवादित्वादस्य ब्राह्मणस्येति भावः ॥ अत्राक्षरस्वरूपस्यैव विव
क्षितत्वात्तन्निर्णयार्थं कानि स्वपन्तीत्यादिप्रश्नः जागरितादीनां धर्मविशेषनिर्धारणार्थः ॥ अन्यथा तेषामात्मधर्मशंकायां तन्निर्विशेषत्वनिर्णयासिद्धेः
॥ भावानां स्वरूपविभागादिविवक्षा तु ताः पुनरुदयतः प्रचरन्तीनिदृशं तबलाद्यत्रैकीभावः ततो विभागेन निर्गमनमित्यक्षरेणैकीभूतानां पृथिव्यादिका
र्यकरणानां अक्षराद्विभागप्रतीतेः तावन्मात्रेण भाष्ये उक्तेति द्रष्टव्यं ॥ तत्र आद्यप्रश्नेन जागरितस्य धर्मोपपत्तिः ॥ स्वप्ने यस्य व्यापारोपरमे जागरितं नास्ति स तस्य

धर्म इति निश्चिनुं शक्यताम्

प्र. ३. द्वितीयेन अवस्थानयेपिशरीररक्षणं कस्य धर्म इति पृष्टं जाग्रतोऽनुपरतव्यापारस्य प्राणस्य देह रक्षकत्वोपपत्तेः तृतीयेन स्वप्नस्य धर्मो पृष्टः ॥ चतुर्थेन सुषुप्तिधर्मो सुखमहमस्वाप्सामिति सुप्तोत्थितस्य परामर्शं सुखस्य सुषुप्तिसंबंधावगमात् पंचमप्रश्नेन अवस्थानयविनिर्मुक्तमवस्थात्रयपर्यवसानभूमिरूपं तुरीयमक्षरं पृष्टमिति विवेकः ॥ कार्येति ॥ कार्यं शरीरं प्राणो वा करणानि मन आदीनि पदार्थानुक्ता वाक्यार्थे पिंडी कृत्याह ॥ तस्मिन्मिति ॥ तस्य दंपूर्वापरयोः संबध्यते ॥ प्रसन्नमिति ॥ निषयसंपर्ककालुष्यराहित्यं निरायासेन विशेषाभावमात्रेण लक्ष्यते ॥ अभिव्यज्यते निवातस्यापि तदीया लोकावत ॥ अनावाधविना

कानि चास्मिन् जाग्रति जागरणमनिद्रावस्थां स्वव्यापारं कुर्वेति रक्ततरः कार्यकरणलक्षणयोरेष देवः स्वप्नान्पश्यति ॥ स्वप्नो नाम जाग्रद्दर्शना निवृत्तस्य जाग्रद्दंतः शरीरे यद्दर्शनं तत्किं कार्यलक्षणेन देवेन निर्वर्त्यते किं वा करणलक्षणेन केन विदित्यभिप्रायः ॥ ३ ॥ उपरते च जाग्रत्स्वप्न

कान्यस्मिन् जाग्रतिकतर एष देवः स्वप्नान्पश्यति कस्यैतत्सुखं भवति ॥

व्यापारे यत्प्रसन्नं निरायासलक्षणं अनावाधं सुखं कस्यैतद्भवति ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले जाग्रत्स्वप्नव्यापारादुपरताः संतः कस्मिन् उ सर्वे सम्यगेकी भूताः संप्रतिष्ठिता मधुनिरसवत्समुद्रप्रविष्टनद्यादिव च शरहितं सत्यमात्मस्वरूपमित्यर्थः ॥ एतदिति ॥ सुषुप्ते प्रकाशमानं सुखमहमस्वाप्सामिति परामर्शमूलभूतमित्यर्थः ॥ तस्मिन्काल इति ॥ यद्यपि पंचमेन प्रश्नेन तुरीयं पृष्टं तेन सुषुप्तिस्तथापि संसारदशायां सर्वोपाधिरहिततुरीयावस्थाभावेन विवेकत एव तस्य प्रदर्शनीयत्वात्तत्सुषुप्तावज्ञाने सत्यपि दूतरोपाधिराहित्येन तत्रैव सर्वोपाधिविवेककरणेन तुरीयप्रदर्शनस्य सुकरत्वात्तस्मिन्काले तुरीयप्रदर्शनार्थं सर्वसंप्रतिष्ठोक्तेति सम्यगेकी भूता इति तदात्मभावप्राप्त्या विलयंगता इत्यर्थः ॥ मधुनिरसवदिति ॥ यथानाना पुष्परसामधुनिरसकी

भवेत्ति न द्वयित्यर्थः ॥
रामः
१६

विवेकाभावमात्रेण दृष्टं तावुक्तौ तत्र सर्वोत्पन्ना लयाभावादित्याह ॥ विवेकानर्होऽति ॥ पूर्वविवेकानर्हः संतः पश्चात् संप्रतिष्ठिता इत्यर्थः ॥ न चानेनापि
प्रश्नेन अविद्यावासनाभिरविविक्तः सौषप्त्यवष्टुतिशंकां परे आत्मन्यसरे संप्रतिष्ठत इति वक्ष्यमाणत्वात् सुषप्ते च अज्ञान एव संप्रतिष्ठानादेष हि
द्रष्टेत्यादि अज्ञानप्रतिबिंबितस्य भोक्तुरपि संप्रतिष्ठया अभिधास्यमानत्वादक्यायमित्यज्ञानाभावोक्तेः श्रुतरीयमेवष्टुमिति भावः ॥ ननु कार्यकारणव्य-
तिरिक्ते संप्रतिष्ठानाधिकरणे सामान्येन कस्मिंश्चिदवगते कस्मिन् संप्रतिष्ठिता इति विशेषप्रश्नो घटते न च तस्यावगतिरस्ति न च संप्रतिष्ठानस्य साधि-
करणत्वेन सामान्येनाधिकरणावगतिरस्तीति वाच्यं तत्तदुपादानानामेवाचेतनानां तदधिकरणत्वेन तदतिरिक्तस्य चेतनस्यासिद्धेरिति शंकाते ॥ नन्वि-

विवेकानर्हः प्रतिष्ठिता भवन्ति संगताः संप्रतिष्ठिता भवन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ननु न्यस्तदात्रादिकरणवत्स्वव्यापारादुपरतानिष्टयस्यैव स्वात्म-
न्यवतिष्ठत इत्येतद्युक्तं कतः प्राप्तिः सुषप्तपुरुषाणां करणानां कस्मिंश्चिदेकीभावगमनां शंकायाः प्रष्टुं कैवलाशंकायतः संहतानि क-

कस्मिन् सर्वे संप्रतिष्ठिता भवन्तीति ॥

॥ ५ ॥

रणानि स्वाम्यर्थानि परतन्त्राणि च जाग्रद्विषये तस्मात्त्वापेपि संहतानां पारतन्त्र्येणैव कस्मिंश्चित्संगतिर्यायेति तस्मादाशंकानुरूप एव प्र-
ति ॥ दात्रेणामसस्यादिलवनार्थः शस्त्रविशेषः स्वात्मनीति ॥ सोपादान इत्यर्थः ॥ सुषप्तपुरुषाणां करणानामिति सुषप्तपुरुषाणामानिकरणानि तेषामित्य-
र्थः ॥ एष हि द्रष्टेत्यादिना पुरुषाणामप्येकीभावस्य वक्ष्यमाणत्वाद्वा पुरुषाणामित्युक्तं ॥ अस्मिन् पक्षे करणानां चेति चकारो द्रष्टव्यः ॥ प्रष्टुः शंकायाः ॥
कतः प्राप्तिरिति ॥ अन्यः संहतानां परार्थत्वेन व्यापृतत्वात् संहतत्वेन हेतुना परस्मिन् चेतने सामान्येनावगते प्रष्टुर्विशेषप्रश्नो यत्तदित्याह ॥ यत्तैवत्विति ॥

प्र. ३. स्वाभ्यर्थानि संघाताभिमान्यर्थानि इत्यर्थः॥ आशंकानुरूप इति॥ मनसि विद्यमाना शंकानुरूपो वाचिकः प्रश्न इत्यर्थः॥ अत्र संप्रतिष्ठानविशि
१७ ह आत्मानपृष्टः किंतु तदुपलक्षितः केवल आत्मापृष्ट इति वाक्यतात्पर्यमाह॥ अत्र त्विति॥ भवन्तीत्यनंतरं पृष्टमिति शेषः॥ यत्तया पृष्टं तच्छृणु
इत्यन्वयः॥ तस्यैवार्कस्यतामरीचय इत्यन्वयः॥ विकीर्येत इति दशदिक्षु सिध्यंत इत्यर्थः॥ स्वप्नेऽपि चक्षुरादिव्यापारोऽपलब्धो रेकीभावोऽसिद्ध इत्या

अत्र तु कार्यकरणसंघातो यस्मिंश्च प्रलीनः सुषुप्तप्रलयकालयोस्तद्विशेषं बुभुक्षोः सको नु स्यादितिकस्मिन् सर्वसंप्रतिष्ठिता भवन्तीति॥
तस्मै सहोवाचाचार्यः शृणु हे गार्ग्य यत्तया पृष्टं यथा मरीचयो रश्मयो र्कस्यादित्यस्य अस्तमदर्शनं गच्छतः सर्वा अविशेषत एतस्मिंस्ते जो मंड
ले ते जो रश्मिरूपे र्की भवन्ति विवेकानर्हत्वं त्वमविशेषतां गच्छति॥ मरीचयस्तस्यैवार्कस्यताः पुनः पुनरुदयत उद्गच्छतः प्रचरन्ति विकीर्यन्ते॥

तस्मै सहोवाच यथा गार्ग्य मरीचयो र्कस्यासंगच्छतः सर्वा एतस्मिंस्ते जो मंडल र्की भवन्ति ताः पुनः पुनरुदयतः प्रचरन्त्येवं ह वै त
त्सर्वं परे देवे मनस्येकी भवति॥

यथा यंदृष्टं त एवं ह वै तत्सर्वं विषयेन्द्रियादि जातं परे प्रकृष्टे देवे द्योतनवति मनसि चक्षुरादि देवानां म
नस्तत्र तात्॥ परो देवो मनस्तस्मिन् स्वप्रकाले र्की भवति मंडले मरीचिवदविशेषतां गच्छति जिजागारिषो अरश्मिवत् मंडलान् मनस एव प्रच
रन्ति स्वव्यापाराय प्रतिष्ठन्ते॥ यस्मात्स्वप्रकाले श्रोत्रादीनि शब्दाद्युपलब्धिकरणानि मनस्येकी भूतानीव करणव्यापारादुपरतानि तेन तस्मात्तर्हित
स्मिन्त्वापकाले एष देवदत्तादिलक्षणः पुरुषः न शृणोति न पश्यति

शंक्यवासनामयेन्द्रियव्यापारोऽपलब्धोऽपि बाह्यशब्दादिश्रवणादिव्यापाराभावेन तं
साधयितुं तेनेति वाक्यं व्याख्याति॥ यस्मादिति॥ श्रोत्रादीनामेकीभावो नाम स्वस्वव्यापारं विहाय मनस्तत्र तयावस्थानमात्रं न तु मुख्यमेकलं तेषां मनः प्रकृतिकत्वा

टी.

रामः

१७

भावेनअप्रकृतौतदनुपपत्तेरित्यभिप्रेत्यइवकारःप्रयुक्तःनेयायतइतिदूणोयडं.तस्यरूपमेतन्नगच्छतीत्यर्थः॥कानिस्वपंतीत्यस्यसविषयाणिबाह्य
करणानिस्वपंतिउपरमंतेअतस्तेषामेवजागरणंधर्मद्वयुत्तरमुक्त्वाकानिजाग्रतीत्यस्योत्तरमाह॥सुप्तवत्स्विति॥प्राणानामग्नित्वंगौणमित्याह॥अग्न
यइवेति॥अपानस्यगार्हपत्यत्वेयद्गार्हपत्यात्प्रणीयतेप्रणयनादितोदंवाक्यंभवहितमपिहेतुत्वेनयोजयति॥यस्मादिति॥प्रणयनादितिपदंगार्हपत्यवि

नजिघ्रतिनरसयतेनस्पृशतेनाभिवदतेनादत्तेनानंदयतेनविसृजतेनेयायतेस्वपितीत्याचक्षतेलौकिकाः१सुप्तवत्सुश्रोत्रादिषुकरणेष्वे
तस्मिन्पुरेनवद्वारेदेहेप्राणाग्नयःप्राणादिपंचवायवःअग्नयइवाग्नयोजाग्रतिअग्निसामान्यंहिगार्हपत्योहवाएषोऽपानः॥कथमित्याह

तेनतर्ह्येषपुरुषोनशृणोतिनपश्यतिनजिघ्रतिनरसयतेनस्पृशतेनाभिवदतेनादत्तेनानंदयतेनविसृजतेनेयायतेस्वपिती
त्याचक्षतेप्राणाग्नयएवैतस्मिन्पुरेजाग्रतिगार्हपत्योहवाएषोपानः॥व्यानोन्वाहार्यपचनोयद्गार्हपत्यात्प्रणीयतेप्रणयनादाहवनी
यःप्राणो

॥यस्माद्गार्हपत्यादग्नेरग्निहोत्रकालेदूतरोग्निराहवनीयःप्रणीयतेप्रणयनात्प्रणीयतअस्मादितिप्रणयनोगार्हपत्यो
ग्निःतथासुप्तस्यापानवृत्तेःप्रणीयतइवप्राणोमुखनासिकाभ्यांसंचरत्यतआहवनीयस्थानीयःप्राणःव्यानस्तुहृदयादक्षिणमुषिरद्वारेणनि
र्गमादक्षिणादिकुसंबंधादन्वाहार्यपचनः॥

शेषणमित्याह॥प्रणयनोगार्हपत्यइति॥तत्संदेष्टंआहवनीयःप्राणइतिवाक्यंसादृश्याभिधानपूर्वव्या
चष्टे॥तथेति॥गार्हपत्यत्वेनोक्तेअपानेअंतर्गच्छतिसतिवहिर्गच्छन्प्राणस्ततोनिर्गच्छतइवलक्ष्यतइतिप्राणआहवनीयइत्यर्थः॥परित्यक्तंव्यानो
न्वाहार्यपचनइतिवाक्यंइदानींआचष्टे॥व्यानस्त्विति॥कंदोग्येगायत्रीविद्यायांतस्यवाएतस्यहृदयस्यपंचदेवसुषयइत्युपक्रम्यअथयोस्यदक्षिणःसुषिः
सु३

सदृशं

५३- सत्यानस्तद्धोत्रमित्यनेन न्यानस्य दक्षिणमुषितो निर्गमनमुक्तमित्यस्यान्वाहार्यपचनसादृश्यं दक्षिणदिक् संबधित्वं न्यानस्येति सोन्वाहार्यपचनस्यार्थः ॥ अत्र चेति ॥ अग्निहोत्रस्य होता होमस्य कर्ता क्रत्विक उच्यते उत्तरवाक्येनेति शेषः ॥ अत्र उक्त्वा सनिश्वासा यो गृह्णति त्वस्य पूर्वमसि त्वत्वेन सि त्ववनि देशा यो गत मसमान इति तच्छब्दानन्वयाच्च वाक्यत्रयं कृत्वा अन्वयत्रयेण योजयति ॥ यद्यस्मादिति ॥ उक्त्वा सनिश्वासा वित्यनंतरमाहुती इति पदं भाष्ये अध्याहृत्य सता उक्त्वा सनिश्वासा आहुती आहवनीयाधिकरणं अग्निहोत्राहुतीवत् द्वित्वसाम्यादेवैत्येकोऽन्वयः अनंतरं भाष्ये तु शब्दस्यार्थे श्रुतिगत इति शब्दस्तस्मादित्यर्थे यस्मादेता वाहुती यस्माच्च एतौ समं नयति शरीरस्थितिभावा यस्मात्मेन नयति प्रवर्तयति यो वायुः यथाग्निहोत्रे होमकर्त्ता आहु अत्र च होताग्निहोत्रस्य यद्यस्मादुक्त्वा सनिश्वासा नग्निहोत्राहुती इव नित्यं द्वित्वसामान्यादेव तु एता वाहुती समं साम्येन शरीरस्थितिभावा

यदुक्त्वा सनिश्वासा वेता वाहुती समं नयतीति ससमानो

यनयति यो वायुरग्निस्थानी योऽपि होता चाहुत्योर्नेतृत्वात् कोऽसौ ससमानः ॥ तिद्वयं आहवनीयं प्रति समं नयति प्रापयति तद्वत् तस्मादाहुत्योर्नेतृत्वात् सवायुर्होतेति यच्छब्दोत्पत्त्याहारेण द्वितीयोऽन्वयः ॥ कोऽसौ वायुरिति तद्विशेषप्रश्ने स होता वायुः ससमान इति तृतीयोऽन्वय इति विभागः ॥ ननु प्राणाग्नय इत्यत्र सर्वेषां प्राणानामग्नित्वोक्तेः कयमिह समानस्य होता त्वमुच्यते इति आशंक्योक्तं अग्निस्थानी योऽपीति अग्नित्वेनोक्तोऽपीत्यर्थः ॥ होता चेति ॥ चोवधारणे होता वैत्यर्थः ॥ आहुतिनेतृत्वात् होतात्वे स्थिते अग्नित्वोक्तिः कृत्रिन्यायेन अग्न्यनग्निसमुदाये लाक्षणिकीत्यर्थः ॥ अवस्थानयवर्तिनामुक्त्वा सनिश्वासा प्राणानां चाग्निहोत्रावयवत्वसंपादनस्य नोपासनं प्रयोजनं निर्विशेषात्मप्रकरणत्वात्तद्विध्यदर्शनाच्च किंतु इंद्रियाण्युपरमं ते

रामः
१८

प्राणा जाग्रतीत्येवं तं पदार्थं शोधनरूपस्य ज्ञानस्य स्तुतिरेवेत्याह ॥ अतश्चेति ॥ सर्वदेति वाजसनेयके हि वाकितः प्राणश्चितंश्चक्षुश्चितइत्यादिना सर्वप्राणव्यापारेषु प्रत्येकं अग्निचितत्वं दृष्टिं विधाय एवं दृष्टिमतः सर्वाणि भूतानि अस्य स्वापकालेपि चयनं कुर्वन्तीति सा दृष्टिस्तु तातद्वदिहापीत्यर्थः ॥ अत्रहीति ॥ अत्र मनो यजमानः कल्प्यत इति व्यवहितान्वयः ॥ तत्कल्पनायां हेतुद्वयमाह ॥ यजमानवदिति ॥ हेतुद्वयं साधयति ॥ जाग्रत्स्विति ॥ अत्र स्वप्नकाले विषयान्करणानि चोपसंहृत्य मनो जागर्ति प्राधान्येन स्वव्यापारं कुर्वन् दर्शते अग्निहोत्रफलं स्वर्गं जिगमिषुर् यजमान इव सुषुप्तिकाले

अतश्च विदुषः स्वापोप्यग्निहोत्रहवनमेव तस्माद्विद्वान्ना कर्मीत्येव मन्तव्य इत्यभिप्रायः ॥ सर्वदा सर्वाणि भूतानि विचिन्वंत्यपि स्वपत इति हि वाजसनेयके अत्र हि जाग्रत्सु प्राणाग्निषु उपसंहृत्य बाह्यकरणानि विषयांश्चाग्निहोत्रफलमिव स्वर्गं ब्रह्म जिगमिषुर्मनो हवावयजमानो

मनो हवावयजमान इष्टफलमेवोदानः स एनं यजमानमहरहर्ब्रह्म गमयति ॥

नो जागर्ति यजमानवत्कार्यकरणेषु प्राधान्येन संव्यवहारात् स्वर्गमिव ब्रह्म प्रतिप्रस्थितत्वाद्यजमानो मनः कल्प्यते इष्टफलं यागफलमेवोदानो वायुरुदाननिमित्तत्वादिष्टफलप्राप्तेः कथं स उदानो मन आख्यं यजमानं स्वप्नवृत्तिरूपादपि प्रच्याव्याहरहः सुषुप्तिकाले स्वर्गमिव ब्रह्म सरंगमयस्य तोयागफलस्थानीय उदानः ॥

स्वर्गरूपं ब्रह्म जिगमिषु च मन इत्यन्वयः ॥ भाष्ये यजमान इत्यनंतरमिव शब्दो द्रष्टव्यः ॥ हवावशब्देन तत्प्रस्थितमित्युक्तं ॥ इष्टेति ॥ उदाननिमित्तकमरणानंतरं यागादिफलप्राप्तेस्तत्प्रस्थितनिमित्तत्वात् ॥ कारणे कार्योपचारादुदान इष्टफलत्वेन कल्प्यत इत्यर्थः ॥ न केवलं मरणद्वारा यागफलप्रापकत्वमुदानस्य किंतु एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेः ॥ सर्वयागफलानामपि ब्रह्मात्मकत्वात्तद्ब्रह्म प्रापकत्वादपि अहरहरिष्टफ

नयापकत्वमुदानस्येति प्रश्नश्चैवमाह ॥ कथमिति ॥

प्र. ३. स्वर्गमिवेति स्वर्गमेवेत्यर्थः ॥ सर्वयागफलात्मकस्वरूपमेव ब्रह्माश्रममयतीत्यर्थः ॥ यद्यपि अहरहर्ब्रह्मप्राप्तिर्न यागसाध्यायागरहितानामपि तत्प्राप्तेः दी-
 १९ तथापि ब्रह्मण एव सर्वयागफलत्वेन तत्प्रापकस्योदानस्येष्टफलप्रापकत्वमस्तीति भावः ॥ न च उदानस्य कथं तत्प्रापकत्वमिति शङ्क्यं ॥ तस्य सुषुम्नानाडी च
 रित्वेन सः मनस्सनाडी प्रवेशयंस्तद्रत ब्रह्मप्रापयतीत्युपपत्तेः ॥ ननु गार्हपत्यो वा एषोऽपान इत्यारभ्य मनो हवा वयजमान इत्यंतेन ग्रंथेन विद्वान्कर्मो न भ-
 वतीति स्तूयत इत्युक्तं अस्त्वेवं तत्र अग्निहोत्रादिकर्म प्रतीतेरुदानस्य यागफलस्यानीयत्वे कस्ते स्तुनतत्फलत्वं तत्र कर्म प्रतीतेरत आह ॥ एवं विदुष इति ॥ वि-
 दूतेति ॥ श्रोत्रादीनि स्वप्ने उपरमंते प्राणा एव जाग्रतीत्येवं रूपा विद्येत्यर्थः ॥ अस्याश्च विद्यायाः जागरणं श्रोत्रादिबाह्येन्द्रियधर्मः शरीररक्षणं प्राणधर्मो ना-
 एवं विदुषः श्रोत्राद्युपरमकालादारभ्य यावत् सुप्तोत्थितो भवति तावत्सर्वयागफलानुभव एव नाविदुषामिवानर्थायेति विदूतास्तूयते न हि
 विदुष एव श्रोत्रादीनि स्वप्ने प्राणाग्नयो वा जाग्रति जाग्रत्स्वप्नयोर्मनः स्वातन्त्र्यमनुभवदहरहः सुषुप्ते वा प्रतिपद्यते समानं हि सर्वप्राणिनां
 पर्यायेण जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिगमनं ॥ अतो विदूतास्तुतिरेवेयमुपपद्यते ॥ यत्तद्वृत्तं कतर एष देवः स्वप्नान्यश्यतीति तदाह ॥ अत्रोपरतेषु श्रोत्रा-
 दिषु देहरक्षायै जाग्रत्सु प्राणादिवायुषु प्राक् सुषुप्तिप्रतिपत्तेरेतस्मिन्नंतराले काले एष देवो
 त्यधर्म इत्येवं त्वं पदार्थविवेकरूपत्वात् स्तोतव्यत्वोप-
 पत्तिः ॥ अत एव प्राणजागरणस्याविदूताधारणत्वात् कथं विदूतास्तुतिरित्यपि शङ्कानिरस्ता तस्येवं भूतविवेकाभावादिति ॥ ननु विद्याप्रकरणत्वाद्
 स्य विदुषः श्रोत्राद्युपरमादिकं सर्वं भवतीति विधीयतां किं स्तुत्येत्याशङ्क्य विदूदविदूताधारणे न स्वयमेव भवतो न विधेयत्वमित्याह ॥ न हीति ॥ वि-
 दूतास्तुतिरेवेति श्रोत्रादिकं परे देवे मनस्येकी भवति प्राणाग्नयो जाग्रतीत्यत्र पदार्थविवेकरूपं ज्ञानं विवक्षितं तज्ज्ञानं गार्हपत्यो वा एषोऽपान इत्या-
 दिनास्तूयते उक्तप्रकारेणेत्यर्थः ॥ तृतीयप्रश्नोत्तरत्वेन कतर एष इत्यादिसर्वः पश्यतीत्यंतं व्याचष्टे ॥ यदिति ॥ कतर इति ॥ अत्रेति श्रोतं पदं गृहीत्वा

॥
 वि-
 दू-
 ता-
 स्तु-
 ति-
 र-
 इ-
 ति
 रा-
 मः
 १९

उपरतेषित्यादिनांतगलद्वयंतेन॥अनेकेति॥विषयिविषयाद्यनेकभावगमनमित्यर्थः इदं च महत्त्वव्याख्यानं स्वप्नद्रष्टुः जीवस्य स्वातंत्र्ये वक्तव्ये देव
शब्दितमनसस्तदुक्तिः स्वप्ने मनो धर्मो नात्मधर्मः॥आत्मनितु तदारोपमानं लोकस्येति ख्यापनार्थेति शंकापरिहाराभ्यामाह॥नन्विति॥मनउपाधि
कृतमिति बाह्येन्द्रियप्रयुक्तमनउपाधिकृतं जागरणं केवलमनउपाधिकृतः स्वप्न इत्यर्थः॥स्वप्नस्य धीशब्दवाच्यमनः परिणामत्वात् स्वप्ने भूत्वेति श्रु
तौ सामानाधिकरण्यनिर्देश इति द्रष्टव्यं॥ननु इयं श्रुतिः विभूत्यनुभवने मनः स्वातंत्र्यं वक्तुं न शक्नोति श्रुत्यंतरविरोधापत्तेः अतो न देवशब्देन सेनज्ञ एवो

ऽर्करश्मिवत्त्वात्मनिसंहतश्रोत्रादिकरणः स्वप्ने महिमानं विभूतिं विषयविषयीलक्षणमनेकात्मभावगमनमनुभवति प्रतिपद्यते न
नु महिमानुभवने करणं मनो नु भवितुः तत्कथं स्वातंत्र्येणानुभवतीत्युच्यते॥स्वतंत्रो हि सेनज्ञः॥नैष दोषः॥सेनज्ञस्य स्वातंत्र्यस्य मन

अत्रैष देवः स्वप्ने महिमानमनुभवति

उपाधिकृतत्वान्न हि भवति सेनज्ञः परमायतः स्वतः स्वपिति जागर्ति वा मनउपाधिकृतमेव तस्य जागरणं स्वप्नं चेत्युक्तं वा जसनेयके स धीः
स्वप्ने भूत्वा ध्यायतीव लेलायतीवेत्यादितस्मात् मनसो विभूत्यनुभवे स्वातंत्र्यवचनं न्याय्यमेव॥मनउपाधिसहितत्वे स्वप्नकाले सेनज्ञस्य स्वयं
ज्योतिष् बाधे तदुक्तिकेचित्॥अतएतस्यैव स्वतः स्वातंत्र्यमिति शंकते॥मन इति॥स्वयं ज्योतिष्मिति स्वयं ज्योतिष्बोधकश्रुतिरित्यर्थः॥अन्यथा द्विती
यसत्त्वेऽपि दीपादीनामिव वास्तवस्य तस्य बाधाभाव इति॥अत्र किं मनसः सत्त्वे ज्योतिरंतरस्य मनसो विद्यमानत्वादात्मनः स्वयं ज्योतिष्बोधनं न शक्यमि
ति श्रुतेः कार्यस्य बोधनस्य बाधोऽभिप्रेतः उत तद्बोधनरूपकार्यसिद्ध्यर्थं मनसोऽभावोऽपि विवक्षितः श्रुतौ ततश्च तत्सत्त्वे श्रुत्यर्थबाध इति वानाद्यः॥

प्र.३. मनसि सत्यपि एवं तर्हीति वक्ष्यमाणरीत्या मनसो दृश्यत्वेन ज्योतिष्ठा योगेन आत्मन एव स्वयं ज्योतिष्ठा बोधयितुं शक्यत्वादित्याह ॥ तन्नोति ॥ न द्विती-
 २० यः ॥ तदानीं मनसोऽभावस्तु श्रुत्यर्थे एव न भवतीत्याह ॥ श्रुत्यर्थे ॥ आत्मनि ज्योतिष्ठा बोधनात्मक व्यवहारस्य प्रकाशादिसापेक्षत्वात् तस्मिन् सत्येव तद्बोधसाध-
 ने मनोऽदौ च सत्येव तद्बोधयितुं शक्यते नान्यथेति मनोऽद्यभावेन श्रुतौ विवक्षितः तथा सति तद्बोधनाशक्तेरित्याह ॥ यस्मादिति ॥ तत्र मानमाह ॥ यत्र वेति ॥
 द्वितीयाभावे व्यवहारो नास्तीत्यत्रापि मानमाह ॥ मात्रेति ॥ दृश्यं मात्रा शब्दार्थः ॥ असंसर्ग इति केदः ॥ दृश्याः संसर्गं सुषुप्तौ विशेषविज्ञानाभावोक्त्या द्वितीयाभावे
 व्यवहारो नास्तीत्यर्थः ॥ अतो न द्वितीयः कल्पः संभवतीत्याह ॥ अत इति ॥ ननु यदि स्वयं ज्योतिष्ठा बोधनार्थं मनोऽद्यभावेनापेक्षितः जागरितेऽपि तर्हीति

तन्न श्रुत्यर्थो परिज्ञानकृता भ्रांतिस्तेषां यस्मात् स्वयं ज्योतिष्ठा दिव्यवहारोऽप्यामोक्षांतः सर्वोऽविद्याविषय एव मनोऽद्युपाधिजनितः ॥ यत्र
 वा अन्यदिव स्यात्तत्रान्योन्यत्पश्येत् ॥ मात्राः संसर्गस्त्वस्य भवति ॥ यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्वेन कं पश्येदित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ अतो मंदब्रह्म
 विदामेवेयमाशंकानत्वे कात्मविदां ॥ ननु एवं सति अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति विशेषणमनर्थकं भवति ॥ अत्रोच्यते ॥ अत्यल्पमिदमुच्यते
 येषां तर्ह्यदय आकाशस्तस्मिन् केत इति अंतर्हृदयपरिकेदकारणे सुतरां स्वयं ज्योतिष्ठा बाध्येत ॥ बोधनसंभवादत्रेति स्वप्नवाचिविशेषणमनर्थ-
 कमिति शंकते ॥ नन्विति ॥ किं विशेषणबलान् मनसोऽभावः सिसाधयिषितः उत विशेषणस्य गतिमात्रं एच्छ्यते नाद्यः मनसोऽभावांगीकारेऽपि अंतर्हृदयाकाश-
 सतत्कृतपरिकेदस्य च श्रुतिसिद्धत्वेन त्वन्मतेऽपि तत्र स्वयं ज्योतिष्ठा बोधनासंभवाद्विशेषणानर्थक्यं तुल्यमित्याह ॥ अत्रोच्यते इति ॥ परिकेदोऽधिकोच्यते
 सुतरां इति तरपः प्रयोगः स्वयं ज्योतिष्ठा मिति तद्बोधनमित्यर्थः ॥ यथा श्रुते वास्तवस्य तस्य बाधस्यानाशंक्यत्वादिति ॥ यद्यपि स्वप्ने अंतर्हृदयाकाशसत्तात्स-
 यकस्वयं ज्योतिष्ठा बोधयितुं न शक्यमिति दोषस्तुल्यः तथापि स्वप्ने मनसोऽभावेन तद्बोधनप्रतिबंधकस्यार्थस्याभावाददुरविप्रकैर्षेण स्वयं ज्योतिष्ठा स्वप्ने
 अत्र अन्यदेष्यते ॥ विसंबादः १

दी-

रामः

२०

बोधयितुं शक्यमिति तद्विशेषणमर्थवदिति शंकते ॥ सत्यमिति ॥ स्यादित्यनेतरं तथापीति शेषः ॥ केवलतयेति ॥ मनसोभावेनेत्यर्थः ॥ भारस्येति प्रतिबंधक
 स्येत्यर्थः ॥ शेषबोधनं तु सुषुप्ते भविष्यतीत्यभिप्रायः ॥ एवं तर्हि सुषुप्ते सर्वस्याप्यभावमाश्रित्य सम्यग्बोधनं विवक्षणीयं न च तत्संभवति तत्रापि बहुप्रतिबंध
 कस्य विद्यमानत्वादित्याह ॥ न तत्रापीति ॥ सुषुप्तेपीत्यर्थः ॥ अत्रापीति ॥ स्वप्नेपीत्यर्थः ॥ सुषुप्ते चेत् सर्वभारपनयः स्यात्तदा स्वप्ने अर्धभारपनयाभिप्रायो वर्ण
 यितुं शक्यते न च तदस्ति अतोऽत्रेति विशेषणं तदाप्यनर्थकमित्यर्थः ॥ तर्हि विशेषणस्य गतिर्वक्तव्येति द्वितीयं शंकते ॥ कथं तर्हीति ॥ अत्रैष देवः स्व
 प्ने महिमानमनुभवतीति अथर्वशाखावाक्यार्थकथनावसरे काण्वश्रुतिगत विशेषणस्य गतिर्न वक्तव्या प्रकृतानुपयोगादिति सिद्धां लेकदेशे कश्चि

सत्यमेव मयं दोषो यद्यपि स्यात् स्वप्ने केवलतया स्वयं ज्योतिर्नार्द्धतावदपनीतं भारस्येति चेन्न तत्रापि पुरीततिना डीषु शेत इति श्रुतेः ॥
 पुरीतन्नाडीसंबन्धादत्रापि पुरुषस्य स्वयं ज्योतिर्नार्द्धभारपनयाभिप्रायो मूषैव ॥ कथं तर्ह्यत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति अन्यशाखा
 लादनपेक्षा सा श्रुतिरिति चेन्न ॥ अर्थैकत्वस्येष्टत्वात् ॥ एको ह्यात्मा सर्ववेदां तानामर्थो विजिज्ञापयिषितो बुभुक्षितश्च तस्माद्युक्ता
 स्वप्ने आत्मनः स्वयं ज्योतिर्द्वोपपत्तिर्वक्तुं श्रुतेर्यथार्थतत्त्वप्रकाशकत्वात् ॥ एवं तर्हि श्रुणु श्रुत्यर्थं हित्वा सर्वमभिमानं ॥ नन्दः शंकते ॥ अन्ये

ति ॥ सर्ववेदांत प्रत्ययन्यायेनाथर्वश्रुत्यविरोधेन एकवाक्यतया श्रुत्यर्थस्य वर्णनीयत्वात् तदविरोधोपिवक्तव्य इति पूर्ववाद्याह ॥ नार्थैकत्वस्येति ॥ त
 र्हि काण्वश्रुतिर्याभावात् त्यज्यतामत आह ॥ श्रुतेर्यथार्थेति ॥ साध्यायोध्येतव्य इत्यध्ययनविधेरर्थोवबोधफलकत्वात्तुल्यं च सांप्रदायिकमिति न्या
 याच्च अक्षरमात्रस्याप्यानर्थक्ययोगादित्यर्थः ॥ एवमेकदेशिनिदूषिते सिद्धांस्तत्तरमाह ॥ एवं तर्हीति ॥ तर्ह्यीदावेव मुख्यश्रुत्यर्थ उच्यतां किं पूर्वाक्तरी
 त्यापक्षांतरांशकातन्निराकरणाभ्यामित्याशंक्य पांडित्याभिमानवतः पथावदर्थबोधे अनधिकारात्तस्य तदभिमानावतारचिकीर्षया तदीयाना

५३- यथानिराकृता इति वक्तुं सर्वमभिमानं निरस्येत्याद्युक्तं स्वयं ज्योतिष्मते रनति शंक्यत्वात्तद्वत्तात्सवशादौ हृदयाकाशादिसत्त्वे पितृत्वं बंधप्रतीत्य
 २१ भावाद्द्विद्यमानस्यापि अविद्यमानतुल्यत्वेनात्मनः केवलत्वात् प्रकाशदर्शनाच्च स्वयं ज्योतिष्मिति बोधनीयं मनसोऽभाववादिनापि एवं मनसि स
 त्यपितस्य वासनामयगजतुरगादिविषयतया परिणामादृश्यत्वाच्च द्रष्टृस्ततो भेदेन विवेकतः श्रुत्या स्वप्रकाशत्वं बोध्यत इत्याह ॥ यथेत्यादिना ॥ मन
 सीति सत्यपीति शेषः ॥ ननु मनश्चेदविद्यादिनिमित्तवशाद् जतुरगादिरूपेणाभिव्यक्तवासनावत्तर्हि जाग्रतीव तस्याऽहंतयैव प्रतीतिः स्यान्नेदंतया
 अत आह ॥ कर्मनिमित्तेति ॥ तथा प्रतीतिं विना स्वप्ने भोगा सिद्धेः स्वप्नभोगप्रदकर्मनिमित्तवशाज्जाग्रतिगजादीनामिदंतयानुभवेन तद्वासनानाम

नत्वभिमानेन वर्षशतेनापि श्रुत्यर्थो ज्ञातुं शक्यते सर्वैः पंडितं मन्यैः ॥ यथा हृदयाकाशे पुरीततिनाडीषु च स्वपतस्तत्संबंधाभावात् ॥ ततो
 विविच्य दर्शयितुं शक्यत इत्यात्मनः स्वयं ज्योतिष्मन् बाध्यते एवं मनस्यविद्याकामकर्मनिमित्तोद्भूतवासनावति ॥ कर्मनिमित्तवासना
 विद्ययाऽन्यद्वस्त्वन्तरमिव पश्यतः सर्वकार्यकरणेभ्यः प्रविविक्तस्य द्रष्टृवासनाभ्यो दृश्यरूपाभ्योऽन्यत्वेन स्वयं ज्योतिष्मन् सुदर्पितेनापि
 तार्किकेण केन वारयितुं शक्यते ॥ पितृयैवानुभवार्हत्वेन तद्वासनारूपाविद्यावशाच्च वासनाश्रयस्य मनस इदंतयैव वस्त्वन्तरवत्प्रतीतिरित्य

र्थः ॥ इदंच विशेषणं मनसो विषयत्वेन विषयित्वा संभवात् विषयिणः आत्मन एव प्रकाशरूपत्वमिति वक्तुं जाग्रति आदित्यादिकार्यज्योतिषांच सु
 रादिकरणज्योतिषांच सत्त्वेन तत्संकीर्णत्वेन आत्मनः स्वयं ज्योतिष्मन् दुर्बोधं स्वप्ने तु तदभावात्सु बोधमिति वक्तुं सर्वकार्येत्यादिविशेषणं ॥ स्वप्ने आ
 दित्यादिकार्यकरणज्योतिषां भासमानत्वेपि ॥ तेषां वासनामानत्वाद् दृश्यत्वाच्च विषयप्रकाशना सामर्थ्यमिति वक्तुं वासनाभ्य इत्यादिविशेषणं ॥ एते
 श्रविशेषणैः स्वप्न एव भूते स्वयं ज्योतिष्मन् स्वबोधयितुं शक्यत्वादन्यत्रा संभवादत्रापमिति श्रुतौ स्वप्नविशेषग्रहणमर्थवदित्युक्तमिति द्रष्टव्यं स्वयं ज्योति

मिति सिद्धमिति शेषः ॥

रामः
 २१

अतः कण्वश्रुतौ स्वप्ने मनसोऽभावविवक्षाकारणाभावेन तद्विरोधाभावात् ॥ अत्र देवशब्देन परे देवे मनस्येकीभवतीत्युक्तं मनस्येवोच्यत इत्युक्तमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ नन्विन्द्रियाणामुपरतत्वादिष्यसंबन्धाभावात् कथं मनसो महिमानुभव इति शङ्कते ॥ कथमिति ॥ पूर्वज्ञातस्यैव स्वप्ने ज्ञानात्तस्य वासना मात्रत्वमतो नैन्द्रियापेक्षेत्याह ॥ उच्यत इति ॥ यदिति ॥ यन्मित्रं पुत्रं वा पूर्वं दृष्टवान् तदेव दृष्टं पुत्रमित्रादिविषयवासनासमुद्भूतं मित्रं पुत्रं वा विद्यया पश्यतीति तस्मात्साधूक्तं ॥ मनसि प्रलीनेषु करणेषु प्रलीने च मनसि मनो मयः स्वप्नान् पश्यति ॥ कथं महिमानमनुभवतीत्युच्यते ॥ यन्मित्रं पुत्रादिवा पूर्वं दृष्टं तद्वा सनावासितः पुत्रमित्रादिवासनासमुद्भूतं पुत्रमित्रमिव वा विद्यया पश्यतीत्येवं मन्यते ॥ तथा श्रुतमर्थं तद्वासनयाऽनुश्रुणोतीव देशदि यद्दृष्टं दृष्टमनुपश्यति श्रुतं तमेवार्थमनुश्रुणोति देशदि गंतरेऽप्रत्यनुभूतं पुनः पुनः प्रत्यनुभवति दृष्टं चादृष्टं च श्रुतं चाश्रुतं चानुभूतं चाननुभूतं च सच्चसर्वं पश्यति सर्वः पश्यति ॥ गंतरेऽप्रदेशांतरे दिगंतरेऽप्रत्यनुभूतं पुनः पुनस्तत्प्रत्यनुभवतीति विद्यया ॥ तथा दृष्टं चास्मिन् जन्यन्यदृष्टं च जन्मांतरदृष्टमित्यर्थः ॥ अत्यंतादृष्टे वासनानुपपत्तेः एवं श्रुतं चाश्रुतं चानुभूतं चास्मिन् जन्यनिकेवलेन मनसा अननुभूतं च मनसैव जन्मांतरेऽनुभूतमित्यर्थः ॥ सच्च परमार्थो दकाय सच्च मरीच्युदकादिकिं बहुनोक्तानुक्तं सर्वं पश्यति सर्वः पश्यति सर्वं मनो वासनोपाधिः स नृ एवं सर्वं करणात्मा मनो देवः स्वप्नान् पश्यति ॥ ३ ॥ दृष्टवानित्यादिपदाध्याहारेण वाक्यं योज्यमन्यथा पुत्रमिति द्वितीयायापकृद्स्य चानन्वयः स्यादिति च सुरभावेन दर्शनायोगान्मन्यत इत्युक्तं ॥ तथेति ॥ अत्रापि योर्थः श्रुतः तमेव श्रुतमर्थमित्यध्याहारेणैव श्रुतियोज्यादेशेन दीतीरादिः दिक् प्राच्यादिरिति भावः प्रत्यनुभूतं प्रतिवारमनुभूतं पुनः पुनरनेकदिनेषु अनेकस्वप्नेषु अनुभवतीत्यर्थः ॥ जन्मांतरदृष्टमिति व्याख्याने हेतुमाह ॥ अत्यंतेति ॥ अनुभूतं चेत्यस्य प्रत्यनुभू

तमिष्येनेन पुनरुक्तिमाशङ्क्याह ॥ केवलमेवेति ॥

प्र. ३. पूर्वमिन्द्रियद्वारकानुभव उक्त इत्यपौ न रुक्तमित्यर्थः ॥ सर्वदर्शने हेतुमाह ॥ सर्व इति ॥ कस्यैतत्सुखं भवतीत्यस्योत्तरं तदपेक्षितं वदन्नाह ॥ स यदेति ॥ पिता
 २२. ख्येनेति ॥ इदमुपलक्षणं चिद्रूपेण ब्रह्मणा चेत्यपि द्रष्टव्यं ॥ तन्मनः प्राणमेवोपश्रयत इति श्रुत्यंतरे प्राणशब्दिते ब्रह्मणितस्य लयाभिधानातिरस्कृतेति ॥ वा
 सनाभिव्यक्तौ द्वारं स्वप्नभोगप्रदं कर्म तत्तिरस्कृतं तत्र उपरतं भवति तेजः शब्दित ब्रह्म चैतन्यसंबन्धादित्यर्थः ॥ रश्मय इति वासना इत्यर्थः ॥ अविशेषविज्ञा
 नेति ॥ सामान्यचैतन्यरूपेणेत्यर्थः ॥ चेतनाशब्दित सामान्यवृत्तिरूपेण वा अनेन सुषुप्त उक्त इत्याह ॥ तदेति ॥ न न्यथेतत्सुखं भवतीत्युक्तं जन्यसुखस्य त

स यदा मनोरूपो देवो यस्मिन् काले सौरेण पिता ख्येन तेजसा नाडीशयेन सर्वतोभिभूतो भवति तिरस्कृतवासनाद्वारो भवति ॥ तदा सहकरणे
 र्मनसो रश्मयो ह्युपसंहृता भवन्ति ॥ यदा मनोदावग्निरवदविशेषविज्ञानरूपेण कृत्स्नं शरीरं व्याप्यावतिष्ठते तदा सुषुप्तो भवति ॥ अत्रैतस्मि

स यदा तेजसाभिभूतो भवत्यत्रैष देवः स्वप्नान्न पश्यति

न काले एष मन आख्यो देवः स्वप्नान्न पश्यति दर्शनद्वारस्य निरुद्धत्वात् तेजसा ॥ अथ तदा एतस्मिन् शरीरे एतत्सुखं भवति यत्तु विज्ञानं निराबाध
 यविशेषेण शरीरव्यापकं प्रसन्नं भवतीत्यर्थः ॥ एतस्मिन् काले विद्याकामकर्मनिबन्धनानि कार्यकरणानि शांतानि भवन्ति ॥ तेषु शांतेषु आत्मा
 स्वरूपमुपाधिभिरन्यथा विभाव्यमानमद्वयमेकं शिवं शांतं भवतीत्येतामेवावस्थां पृथिव्याद्यविद्याकृत दानीमसंभवात्स्वरूपसुखस्य पूर्वमपि समत्वेन

तदा भवतीत्यनुपपत्तेरित्याशंक्य स्वरूपसुखमेव विशेषविज्ञानरूपविशेषाभावे निवातस्य दोषप्रभावत्सम्यक् प्रकाशते तदपेक्षमेतद्वचनमित्याह ॥ यद्विज्ञान
 मिति ॥ विज्ञानरूपं स्वरूपसुखमित्यर्थः ॥ अनेन आनंदमयकोशशब्दित मनोभिव्यक्तमन आदि वासना वदज्ञानं सुषुप्तधर्मीत्युक्तं पंचमप्रश्नस्योत्तरं तुरियस्वरूपवि

दी.
 ए
 तदा
 स
 यदा
 ते
 जसा
 अभिभूतो
 भवत्यत्रैष
 देवः
 स्वप्नान्न
 पश्यति ॥
 अत्रैतस्मि
 न
 काले
 एष
 मन
 आख्यो
 देवः
 स्वप्नान्न
 पश्यति
 दर्शनद्वारस्य
 निरुद्धत्वात्
 तेजसा ॥
 अथ
 तदा
 एतस्मिन्
 शरीरे
 एतत्सुखं
 भवति
 यत्तु
 विज्ञानं
 निराबाध
 यविशेषेण
 शरीरव्यापकं
 प्रसन्नं
 भवतीत्यर्थः ॥
 एतस्मिन्
 काले
 विद्याकामकर्म
 निबन्धनानि
 कार्यकरणानि
 शांतानि
 भवन्ति ॥
 तेषु
 शांतेषु
 आत्मा
 स्वरूपमुपाधिभिरन्यथा
 विभाव्यमानमद्वयमेकं
 शिवं
 शांतं
 भवतीत्येतामेवावस्थां
 पृथिव्याद्यविद्याकृत
 दानीमसंभवात्स्वरूपसुखस्य
 पूर्वमपि
 समत्वेन
 तदा
 भवतीत्यनुपपत्तेरित्याशंक्य
 स्वरूपसुखमेव
 विशेषविज्ञानरूपविशेषाभावे
 निवातस्य
 दोषप्रभावत्सम्यक्
 प्रकाशते
 तदपेक्षमेतद्वचनमित्याह ॥
 यद्विज्ञान
 मिति ॥
 विज्ञानरूपं
 स्वरूपसुखमित्यर्थः ॥
 अनेन
 आनंदमयकोशशब्दित
 मनोभिव्यक्तमन
 आदिवा
 सनावदज्ञानं
 सुषुप्तधर्मीत्युक्तं
 पंचमप्रश्नस्योत्तरं
 तुरियस्वरूपवि

पूर्वमन्यथाविभाव्यमानमित्यर्थः॥ मात्रानुप्रवेशेनेति॥ मात्राणां विवेकतः असरेऽनुप्रवेशेनेत्यर्थः॥ आपो मात्रा इत्यत्र विभक्त्यलोपश्छांदसः॥ स्थूलानि चेति॥ पंचौकृतानि चेत्यर्थः॥ ततश्च पंचौकरणमेतदुक्तिसिद्धमित्युक्तं अन्यथा आकाशाकाशमात्रयोः एव गुक्त्यनुपपत्तेरिति॥ यद्यपि मंतव्यादयो मनः

मात्रानुप्रवेशेन दर्शयितुं दृष्टान्तमाह॥ सदृष्टान्तो यथा येन प्रकारेण सोम्य प्रियदर्शनवयां सिपाक्षिणो वा सार्थं वृक्षं वा सोऽवृक्षं प्रति संप्रतिष्ठते गच्छं त्येवं यथा दृष्टान्तो ह वै तद्वत्स्यमाणं सर्वं परे आत्मन्यसरे संप्रतिष्ठते॥ किं तत्सर्वं पृथिवी च स्थूला पंचगुणा तत्कारणा च पृथिवी मात्रा गंधत मात्रा तथाऽपश्चापो मात्रा च तेजश्च तेजो मात्रा च वायुश्च वायुमात्रा च आकाशश्च आकाशमात्रा च स्थूलानि च सूक्ष्माणि च भूतानीत्यर्थः॥

अथ तदैतस्मिं च्छरीरे एतत्सुखं भवति स यथा सोम्य वयां सिवा सोऽवृक्षं संप्रतिष्ठते एवं ह वै तत्सर्वं पर आत्मानि संप्रतिष्ठते पृथिवी च पृथिवी मात्रा चापश्चापो मात्रा च तेजश्च तेजो मात्रा च वायुश्च वायुमात्रा चाकाशश्च आकाशमात्रा च॥ चक्षुश्च द्रष्टव्यं च श्रोत्रं च श्रोतव्यं च घ्राणं च घ्रातव्यं च रसश्च रसयितव्यं च तक्कस्पर्शयितव्यं च वाक्कवक्तव्यं च हस्तौ चादातव्यं चोपस्थश्चानंदयितव्यं च पायुश्च विसर्जयितव्यं च पादौ च गंतव्यं च मनश्च मंतव्यं च तथा चक्षुश्चेंद्रियं॥ रूपं च द्रष्टव्यं च श्रोत्रं च श्रोतव्यं च घ्राणं च घ्रातव्यं च रसश्च रसयितव्यं च तक्कस्पर्शयितव्यं च वाक्कवक्तव्यं च हस्तौ चादातव्यं च उपस्थश्चानंदयितव्यं च पायुश्च विसर्जयितव्यं च पादौ च गंतव्यं च बुद्धौ चेंद्रियाणिकर्मेन्द्रियाणि तथा चोक्तानि॥ आदिचतुष्टयविषया अपि द्रष्टव्या दिविषया एव न पृथक् कृतयापि मंतव्यत्वादिरूपेण पृथगिति पृथङ् निर्दिष्टा इति द्रष्टव्यं॥ प्रकाशविशालगितिलगाश्रयं चर्म तत्प्रकाशनिर्भास्यं च तदेवेत्यर्थः॥ पृथिवी चेत्यादिना ॥ ॥

प्र. ३
२३

विधारयितव्यं चेत्संतेन आत्मव्यतिरिक्तं तदुपाधिभूतं सर्वं चोक्तमित्याह ॥ सर्वं हीति ॥ एष हि द्रष्टेत्यादिना उपहितस्वरूपमुच्यत इत्याह ॥ अतः परमिति ॥ द्रष्टेति उपाधिकृतमपि द्रष्टृत्वादिकमुपाधिव्यतिरिक्तेऽनुपहिते आत्मन्यारोपितं स्फटिके लौहिस्य वदस्तीति उपाधिभिन्नोप्यात्मा द्रष्टेत्यादिनोक्तः विज्ञानात्मस्य च द्रष्टेत्यादाविवकर्त्तवाचकत्वं चोऽभावात् विज्ञानं यज्ञं तनुत इत्यादाविवबुद्धेरभिधानेनैव न रुक्त्यभावात् शक्याह ॥ विज्ञान

मनश्च पूर्वोक्तं मंतव्यं च तद्विषयः बुद्धिश्च निश्चयात्मिका बोद्धव्यं च तद्विषयः अहंकारश्चाभिमानलक्षणमंतःकरणमहं कर्तव्यं च तद्विषयः चित्तं चेतनावदंतःकरणं चेतयितव्यं च तद्विषयस्तेजश्च त्वगिन्द्रियव्यतिरेकेण प्रकाशविशिष्टाया लकृतयानिर्भास्यो विषयो विद्योतयितव्यः प्राणश्च सूत्रं यदा चक्षते तेन विधारयितव्यं संग्रथनीयं सर्वं हि कार्यकारणजातं पारार्थ्येन सह तं नामरूपात्मकमेतावदेव ॥ अतः प

बुद्धिश्च बोद्धव्यं चाहंकारश्चाहं कर्तव्यं च चित्तं च चेतयितव्यं च तेजश्च विद्योतयितव्यं च प्राणश्च विधारयितव्यं च ॥ एष हि द्रष्टृश्च श्रोता प्रातारसयिता मंता बोधाकर्ता विज्ञानात्मा पुरुषः स परे असरे आत्मनि संप्रतिष्ठते परमेवाक्षरं प्रतिपद्यते ॥ रं यदात्मरू

पंजलसूर्यकादिवदोक्तत्वं कर्तृत्वेनेहानुप्रविष्टमेष हि द्रष्टृश्च श्रोता प्रातारसयिता मंता बोधाकर्ता विज्ञानात्मा विज्ञानं विज्ञायतेऽनेनेतिकरणभूतं बुद्ध्यादिद्रष्टुं विज्ञानातीति विज्ञानं कर्तृकारकरूपं तदात्मा तत्त्वभावः विज्ञातृत्वभाव इत्यर्थः ॥ पुरुषः कार्यकरणसंघातो कोपाधिपूर्णत्वात् पुरुषः स च

मिति ॥ करणभूतमिति ॥ विज्ञानमप्यद्वयादावित्यर्थः ॥ एष हीति हि शब्दश्च शब्दार्थकः स च संप्रतिष्ठित इति क्रियानुकर्षणार्थ इति वदन् द्रष्टृगण्यतः दृष्टिर्वादि वत्त्वरूपेण असरे लयोन संभवतीत्याशंक्य उपाधिलये उपहितरूपाभावमेवास्य लय इत्याह ॥ स चेति

टी.

राम

२३

एवंजाग्रदादीनामन्यधर्मलोक्त्याशोधिततुर्यात्मानुवादेनतस्यासुरैक्याभिधानपरःसरंतज्ज्ञानस्यफलमुच्यतउत्तरवाक्येनेत्याह॥तदेकत्वेति॥व
 ह्यमाणलक्षणमसरंप्रतिपद्यतइत्येवंरूपंफलमाहेत्यन्वयःउत्तरवाक्यमितिशेषः॥उक्तमर्थेश्रुत्यसरारूढमाह॥एतदुच्यते॥सयदस्यार्थ
 माह॥सर्वेति॥अत्राधिकारिणोदुर्लभत्वंसयोहवाइत्यनेनोक्तंसयःकश्चिदेवापूर्ववत्तदकायादिविशेषणमसरंवेदयतइत्येकंवाक्यंसमापनीयंय
 सुवेदयतेससर्वज्ञइतिवाक्यांतरंकार्येअन्यथायकूब्धहृद्यानन्वयात्आद्यवाक्येअकायादिविशेषणत्रयेणकारणसूक्ष्मस्थूलशरीरत्रयनिराकर
 जलसूर्यकादिप्रतिबिंबस्यसूर्यादिप्रवेशवज्जगदाधारेःशेषेपरेसरे आत्मानिसंप्रतिष्ठते॥तदेकत्वविदःफलमाह॥परमेवासरंव
 ह्यमाणविशेषणंप्रतिपद्यतइति॥एतदुच्यते॥सयोहवैतत्सर्वेषणाविनिर्मुक्तोऽकायंतमोवर्जितंअशरीरंनामरूपसर्वापाधिश
 सयोहवैतदकायमशरीरमलोहितंशुभ्रमसरंवेदयते॥

शरीरवर्जितमलोहितंलोहितादिसर्वगुणवर्जितंयतएवमतःशुभ्रंशुस्थंसर्वविशेषणरहितत्वादसरंसत्यंपुरुषारम्यंअप्राणंअम
 नोगोचरंशिवंशांतंसबाह्याभ्यंतरमजंवेदयतेविजानाति॥यसुसर्वत्यागीसोम्यससर्वज्ञेनतेनाविदितंकिंचित्संभवति॥णेनअवस्था
 त्रयनिराकरणेनअवस्थान्नयराहित्यमनूद्यतेलोहितादिगुणवर्जितमित्यनेनतद्गुणकस्थूलशरीरवर्जितमितिप्रतीतेः॥शुभ्रमित्यनेनतमेवत
 रीयमनूद्यतस्यासरसामानाधिकरण्येनऐक्यमुक्तमितिविवेकः॥अत्रासरमित्यनेनासरंपुरुषंवेदसत्यंसबाह्याभ्यंतरोह्यजः॥अप्राणोह्यमनाःशु
 भइतिमंत्रोक्तानिसर्वाणिविशेषणान्यात्पोपलक्षणायात्पोपलक्षणार्थसंगृहीतानीत्याह॥सत्यमित्यादिना॥यसुसर्वत्यागीतिअत्रापिवाक्येवेद

यतइत्यस्यानुपगः॥

प्र. ३.
२४

अत्र सर्वज्ञ इत्यनेन कस्मिन् भगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति प्रतिज्ञातं सर्वविज्ञानमुक्तं सर्वात्मत्वस्य ज्ञानजन्यत्वे अनित्यत्वं स्यादत आह ॥ पू.
र्वमिति ॥ एवं चारोपनिवृत्तिद्वारा अनुभूततद्वावो विवक्षित इत्याह ॥ सर्वो भवतीति ॥ अग्न्यादिभिरिति ॥ ततश्च सुश्रुदृष्टं चेत्प्रापि च सुरादिभिर्देवाभ
प्युपलक्षिता इति व्याख्यातं ॥ ॥ इति प्रश्नोपनिषद्वाक्यविवरणे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः ॥ ॥ एवं चतुर्थे प्रश्नेन उत्तमाधिकारिणः पदार्थशोधनपूर्वकवाक्यार्थे

पूर्वमविद्यया असर्वज्ञ आसीद्युनर्विद्यया विद्यापनये सर्वो भवति तदा तस्मिन्नर्थे एष श्लोको मंत्रो भवत्युक्तार्थसंग्राहकः ॥ विज्ञानात्मा सह
देवैश्चाग्न्यादिभिः प्राणाश्च सुरादयो भूतानि एष्विद्यादीनि संप्रतिष्ठंति प्रविशंति यत्र यस्मिन् सरेतदसरे वेदयते यस्तु सोम्य प्रियदर्शनस सर्व

यस्तु सोम्य स सर्वज्ञः सर्वो भवति तदेष श्लोकः ॥ विज्ञानात्मा सह देवैश्च सर्वैः प्राणा भूतानि संप्रतिष्ठंति यत्र ॥ तदसरे वेदयते
यस्तु सोम्य स सर्वज्ञः सर्वमेवाविवेशेति ॥ इति प्रश्नोपनिषत् चतुर्थः प्रश्नः ॥ अथ हैनं शैब्यः सत्यकामः पप्रक्ष स यो ह वै तद्गवन्म

नुष्येषु प्रायणांतमोंकारमभिध्यायीत ज्ञः सर्वमेवाविवेश आविशतीत्यर्थः ॥ इति प्रश्नोपनिषद्वाक्ये चतुर्थः प्रश्नः ॥ अथ हैनं शैब्यः सत्यका

मः पप्रक्ष अथेदानीं परापरब्रह्मप्राप्ति साधनत्वेनोंकारस्योपासनविधित्वाया प्रश्न आरभ्यते ॥ स यः कश्चिद्भूवै भगवन्मनुष्येषु मनुष्याणां मध्ये तद
दुतमिव प्रायणांतमरणांतं यावज्जीवमित्येतदोंकारमभिध्यायीताभिमुख्येन चिंतयेत् ज्ञानेन अक्षरप्राप्तिमुक्ता अज्ञानधिकारिणो मंदवैराग्यवतः

ॐमित्येवं ध्यायत आत्मानं प्रणवो धनुरित्यादि मंत्रसूचितं ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा क्रमेणाक्षरप्राप्त्यर्थं ॐकारोपासनं वक्तुं पंचमप्रश्नमवतारयति ॥ अथ हैनमि
ति ॥ इदानीमिति गार्ग्यप्रश्ननिर्णयानंतरमित्यर्थः ॥ परेति ॥ अपरब्रह्मलोकप्राप्ति क्रमेण परब्रह्मलोकप्राप्ति साधनत्वेनेत्यर्थः ॥ तददुतमिवेति ॥

पू.

रामः

२४

तदितिक्रियाविशेषणं तादृशमभिध्यानमिति तेन विशेषणेन अद्रुतत्वं दुष्करत्वं भातीयर्थः ॥ अभिधानेन तत्पूर्वकालीने प्रत्याहारधारणे सूचिते इत्याह ॥ बाह्येति ॥ भक्त्या आदरेण उपचारेण वा आवेशितः आरापितो ब्रह्मभावो यस्मिन् ॐ कारे तस्मिन् समाहितचित्त इत्यन्वयः ॥ अनेन धारणे क्ता ध्यानशब्दार्थमाह ॥ आत्मेति ॥ संताना विच्छेद इति अविच्छिन्नसंतान इत्यर्थः ॥ प्रत्ययांतरेण विजातीय प्रत्यये नाखिलीकृतः अनंतरितः चित्तस्य आत्मविषयस्यैव सतः एकदेशेन विशेषेण वारयति ॥ निवातेति ॥ ध्याने नैव यमादिसाधनजातमपि सूचितमित्याह ॥ सत्येति ॥ कतममिति उत

बाह्यविषयेभ्य उपसंहृतकरणः समाहितचित्तो भक्त्या वेशित ब्रह्मभावे ओंकारे आत्मप्रत्ययसंताना विच्छेदो भिन्नजातीय प्रत्ययांतरा खिलीकृतो निवातस्य दोषशिरासमोऽभिध्यानशब्दार्थः ॥ सत्यब्रह्मचर्याहिंसाऽपरिग्रहत्यागसंन्यासशौचसंतोषामायाविलायने क

कतमं वा वसतेन लोकं जयतीति तस्मै सहोवाचैतद्वै सत्यकाम परंचा परंच ब्रह्म यदोंकारः ॥

यमनियमानुगृहीतः स एव यावज्जीवव्रतधारणः कतमं वा वसने केहि ज्ञानकर्मभिर्जेतव्या लोकास्तिष्ठंतितेषु तेनोंकाराभिधानेन कतमं स लोकं जयतीति पृष्टवते तस्मै सहोवाच पिप्पलादः ॥ एतद्वै सत्यकाम एतद्ब्रह्म वै परंचा परंच ब्रह्म परंसत्यमक्षरं परुषाख्यमपरंच प्राणाख्यं प्रथमजं यद्येतत्तदोंकार एव ॥

मः चोऽर्थं बहुषु निर्द्धारणं दर्शयति ॥ अनेके हीति ॥ ॐ काराभिधानं ध्यानलातदहरायुपासनवदपरप्राप्ति साधनमेव उत परप्राप्ति साधनमपीति प्रष्टुमिप्रायः तदभिप्रायज्ञः पिप्पलादः अपरालंबनतया ध्यानं चेदपरप्राप्तिमात्रसाधनं परालंबनत्वेन चेत्क्रमेण परप्राप्ति साधनमित्युत्तरमाह ॥ एतद्वा इति ॥ एतद्यच्छब्दोर्न पुंसकयो रोंकारविशेषणलायोगाद्ब्रह्मविशेषणत्वमाह ॥ एतद्ब्रह्मेति ॥ किंतद्ब्रह्मेत्य

तज्ज्ञाहोपरंचेति ॥

प्र. ३.
२५

यदेतत्परंचापरंचब्रह्मास्ति तदुभयमोङ्कार इति वाक्यान्वय इत्यर्थः ॥ नचैवं ब्रह्मोद्देशेन उङ्कारत्वविधाने ब्रह्मण्योङ्कार इति प्रसज्येतेति शङ्क्यं ॥ ब्रह्म इति रूक्पर्षादिति न्यायेन लोके प्रसामोपासीतेत्यादाविव निरुद्धे उङ्कार एव ब्रह्म इति सिध्यतीति भावः ॥ तयोर्भेदात्कथमेक्यमित्याशङ्क्योपचारादित्याह ॥ उङ्कारप्रतीकत्वादिति ॥ अनेन सामानाधिकरण्येन उङ्कारस्य प्रतीकत्वमुपदिश्यत इति भावः ॥ ननु किं प्रतीकोपदेशेन साक्षादेव ब्रह्माभिधीयतामत आह ॥ परं हीति ॥ शब्दादिति ॥ शब्दादिभिः साक्षात् बोधनानर्हमित्यर्थः ॥ आदिशब्देनानुमानादि गृह्यते ॥ प्रवृत्तिनिमित्तस्य धर्मस्य लिङ्गस्य चाभावादिति तत्र हेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ न शक्यमिति ॥ अवगाहयितुमित्यन्वयः ॥ तर्हि इन्द्रियैर्मनसा वा तद्गृहोऽस्त्वित्यत आह ॥ अतीन्द्रियेति ॥ मनसे

उङ्कारात्मकमोङ्कारप्रतीकत्वात्परं हि शब्दाद्युपलक्षणाऽनर्हं सर्वधर्मविशेषवर्जितमतो न शक्यमतीन्द्रियगोचरत्वात्केवलेन मनसा अवगाहयितुं उङ्कारेतुविषयादिप्रतिमास्थानीये भक्त्यावेशितब्रह्मभावे ध्यायिनां तत्प्रसीदतीत्यवगम्यते शास्त्रप्रामाण्यात् ॥ तथाऽपरंच ब्रह्मतस्मात्परंचापरंच ब्रह्मयदोङ्कार इत्युच्यते ॥ तस्मादेवं विद्वानेतेनैवात्मप्राप्ति साधनेनैवोङ्काराभिधानेनैकतरं परमपरं वान्वेति ब्रह्मानुगच्छति ॥ इन्द्रियैर्वेत्यपि द्रष्टव्यं ॥ तर्हि तथाविधस्य उङ्कारेणावेशासंभवात् किंचिद्विशेषमारोप्यावेशो वक्तव्यः अतएव सूर्योत्तर्गतत्वं विशेषवक्ष्यति उङ्कारतादात्म्यं च तत्कथं निर्विशेषलाभः अत आह ॥ उङ्कारेति ॥ प्रसीदतीति तदुपासनेन चित्तस्य नैर्मल्ये सति निर्विशेषं स्वयमेव प्रकाशत इत्यर्थः ॥ तत्र मानमाह ॥ शास्त्रेति ॥ अन्यथा परब्रह्मार्थिनस्तदुक्तिवैयर्थ्यादित्यर्थः ॥ तथा अपरंचेति ॥ प्रसीदतीत्यन्वयः ॥ तस्मादिति प्रतीकत्वादित्यर्थः ॥ तस्मादेवं विद्वानिति ॥ ब्रह्मत्वात् ब्रह्मत्वार्हमिति विद्वानित्यर्थः ॥ एतेनैवेत्यनंतरं आयतनेन आलंबनेनेति पदद्वयं प्रमादलोलितमिति द्रष्टव्यं ॥ तस्य यदस्य पिंडित्यर्थमाह ॥ उङ्कारेति ॥ ननु एतदुद्धार्य कथनमेतदिति द्रष्टव्यं अभिधानस्यायतनत्वाभावादिति ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

टी.

रामः
२५

इतरोपासनवदस्याप्युपासनत्वात्परप्रापकत्वं न संभवतीत्यत आह ॥ नेदिष्टमिति ॥ मन आद्यपेक्षया दं नेदिष्टं समीपवर्ति अंतरंगं श्रेष्ठमालंबनं एत
दालंबनं श्रेष्ठमेतदालंबनं परमित्यादि श्रुतेरित्यर्थः ॥ नेदिष्टत्वमेव संस्तु व न उत्तरवाक्येन साधयति ॥ सयदोति ॥ विकलस्यापि फलजनकत्वान्नेदिष्टत्व
मित्यर्थः ॥ सकलेति ॥ अकारादि मात्रात्रयात्मकं ॐ कारः स च उपासितव्यः इति न जानाति किंतु अकार मात्रमुपासितव्यं जानातीत्यर्थः ॥ तथापि एक
देशज्ञानवैगुण्यतया दुर्गतिं न गच्छति किंतु हिं ॐ काराभिध्यानप्रभावात्तदेकदेशध्यानप्रभावाद्दिशि शिष्टमेव गतिं गच्छतीत्यन्वयः ॥ तात्पर्यार्थमुक्त्वा इ

नेदिष्टं ह्यालंबनमोंकारो ब्रह्मणः स यद्यप्योंकारस्य सकलमात्राविभागज्ञानं न भवति तथाप्योंकाराभिध्यानप्रभावाद्दिशि शिष्टमेव गतिं गच्छ
सि एतदेकदेशज्ञानवैगुण्यतयोंकारशरणः कर्मज्ञानोभयभ्रंशेन दुर्गतिं गच्छति किंतु हिं यद्यप्येवमोंकारमेवैकमात्राविभागज्ञानेव केवलो

स यद्येकमात्रमभिधायी तस्य तेनैव संवेदितं तत्पूर्णमेव जगत्यामभिसंपद्यते तच्चोमनुष्यलोकमुपनयंते ॥

भिधायी तैकमात्रं सदा ध्यायीत ॥ तेनैवैकमात्रविशिष्टोंकाराभिधानेनैव संवेदितः संबोधितः तूर्णं सिद्धमेव जगत्यां एयिव्यामभिसंपद्य
ते किं मनुष्यलोकमनेकानि हि जन्मानि जगत्यां संभवन्ति इति नोभयस्यार्थमाह ॥ यद्यप्येवमिति ॥ यदि शब्दोपपत्तिर्यथाख्यातः एवं च स तेनैवेत्य

तः प्राकृत्यापीति पदं दृष्टव्यं ॥ एकमात्रमिति ॥ एकमात्रात्मकमोंकारमकारमित्यर्थः एकमात्राविशिष्टे तत्रापि एकमात्रात्वं विशिष्टेत्यर्थः ॥ ॐ कारे
ति तदवयवेत्यर्थः ॥ एकमात्रा प्रधानं अप्रधानीभूतमात्राद्वयं कृत्स्नमोंकारमिति ॥ केचिद्वाचसते दीपिकायां वाचस्ये च अकारमात्रमित्येव व्या
ख्यातं ॥ संबोधित इति ॥ तन्मात्राध्यानेन तन्मात्रासाक्षात्कारवानित्यर्थः ॥ एयिव्यां किमभिसंपद्यत इति कर्माकांक्षते ॥ किमिति ॥ मनुष्यलोकमिति पदमि

इतस्माद्दिहानेनैवायतनेनैकतरमन्वेति ई

होतुः श्रुत्यां सांपूरयति ॥ मनुष्यलोकमिति ॥

प्र. ३. २६ मनुष्यशरीरमित्यर्थः॥ एथिज्जांमनुष्यलोकस्यैव नियमात्तदुक्तिवैयर्थ्यमत आह॥ अनेकानिहीति॥ पञ्चादीनिहीत्यर्थः॥ तर्हितस्य नियमेन कथं मनुष्य-
त्वप्राप्तिरत आह॥ तत्र तमिति॥ ऋग्वेदरूपाहीति॥ एथिव्यकारः स ऋग्वेद इति श्रुतेरकारस्य तद्रूपत्वमित्यर्थः॥ अभिध्याता अकाररूपमात्रा ऋग्वेद-
रूपेत्यन्वयः॥ तेनेति॥ येन ऋग्वेदरूपत्वं तस्य तेन ऋचो मनुष्यलोकमुपनयंत इत्यर्थः॥ वीतश्रद्ध इति॥ श्रद्धाविरहितः सन्नित्यर्थः॥ योगभ्रष्ट इति॥
एकदेशज्ञानविकल इत्यर्थः॥ अनेन न हि कल्याणकृत्कश्चिदिति गोतावाक्यसंवादः सूचितः॥ द्विमात्रेण विशिष्टमिति॥ द्वितीयमात्रात्वेन विशिष्टं

तत्र तं साधकं जगत्यां मनुष्यलोकमेव ऋचोपनयंते उपनिगमयंति ऋचो ऋग्वेदरूपा ह्यंकारस्य प्रथमा एकमात्राभिध्याता॥ तेन स तत्र
मनुष्यजन्मानि द्विजाग्नयः सन्त पसाव्रह्मचर्येण श्रद्धया संपन्नो महिमानं विभूतिमनुभवति न वीतश्रद्धो यथेष्टचेष्टो भवति योगभ्रष्टः कदा

स तत्र तपसाव्रह्मचर्येण श्रद्धया संपन्नो महिमानमनुभवत्यथ यदि द्विमात्रेण ॥

चिदपि न दुर्गतिं गच्छति॥ अथ पुनः यदि द्विमात्राविभागो द्विमात्रेण विशिष्टमोकारमभिध्यायीत॥ स्वप्नात्मके मनसि मननीये जगन्म-
ये यजुर्मये सोमदैवत्ये संपद्यते एकाग्रतया त्मभावं गच्छति स एवं संपन्नो कारं तद्रूपमुकारमित्यर्थः॥ ननु मात्राद्वयमुकारस्य पूर्वमेवोक्तत्वा-
त्तत एव द्वितीयमात्रारूपमिति वक्ष्यति॥ श्रुतौ तृतीया द्वितीयार्थे ओंकारमभिध्यायीतेत्युपक्रमात् इति भावः॥ अत्राभिध्यानं तादात्म्याभिमान-
पर्यंतमिति वक्तुं मनसि संपद्यत इति वाक्यं तत्र साक्षान् मनः संपत्तेः साधनत्वेन वा फलत्वेन वा अनन्वयात् मनः शब्देन तत्परिणामस्वप्नादितक्षण-
द्वारा स्वप्नयजुराद्यात्मत्वेन श्रुत्यंतरे श्रुतौ कार एव लक्ष्यत इत्याह॥ स्वप्नात्मक इति॥ उकारे संपत्तिपर्यंतमभिध्यानं यः करोतीति वाक्यार्थ इत्यर्थः॥

रामः
२६

अत्र केचित्सयदीत्यादियः पुनरित्यंतं न स्तुतिः किंतु उक्त फलाय अकारे विश्वाभिन्न विराट् उपासनं उकारे तैजसाभिन्न हिरण्यगर्भोपासनं च विवक्षितमित्याहुः ॥ तन्मते मनः शब्दे नाडपरिणामस्वप्नाभिमानो हिरण्यगर्भ उच्यते इति वक्तुं स्वप्नात्मक इत्यादिविशेषणानीति बोध्यं ॥ दीपिकायां तु मात्राद्वयस्य मिलितस्योपासनं मनसि संपत्तिश्च मनसा एकाग्रतया चिंतनमिति च व्याख्यातं ॥ एवमोकारं स्तुत्वा तदुपासनं परब्रह्मविषयं विधत्ते ॥ यः पुनरिति ॥ विज्ञानविशिष्टेनेति ॥ विज्ञानविषयो कृतेनेत्यर्थः ॥ मात्रात्रयात्मना ज्ञातेनेति यावत् पूर्ववदत्रापि त्रिमात्रेणेत्यत्र तृतीया मात्रामकार उच्यते इति ॥

ऽमृतोत्तरिक्षमंतरिक्षाधारं द्वितीयमात्रारूपं द्वितीयमात्रारूपैरेव यजुर्भिरुन्नीयते सोमलोकं सौम्यं जन्म प्रापयंतितं यजूंषीत्यर्थः ॥ स तमनसि संपद्यते सोत्तरिक्षं यजुर्भिरुन्नीयते सोमलोकं स सोमलोके विभूतिमनुभूय पुनरावर्तते ॥ यः पुनरेतं त्रिमात्रेणोमित्येतेनैवाक्षरेण परंपुरुषमभिधायीत त्रिविभूतिमनुभूय सोमलोके मनुष्यलोकं प्रति पुनरावर्तते ॥ यः पुनरेतमोकारं त्रिमात्रेण त्रिमात्राविषयविज्ञानविशिष्टेन ॐ मित्येतेनैवाक्षरेण परं सूर्योत्तर्गतं पुरुषं प्रतीकेनाभिधायीत ॥ तेनाभिध्यानेन ॥ प्रतीकत्वेन ह्यालंबनत्वं प्रकृतमोकारस्य परं वापरं च तिभ्रमं वारयितुं ॐ मित्येतेनैवाक्षरेणेत्युक्तं ॥ पूर्वत्र तत्तन्मात्राप्रधानं ॐकार एवोच्यते इति मते इहैवेदं विशेषणमनुपपन्नं पूर्वत्राप्योकारस्यैवोक्तत्वादिति तन्मत्तमनुपपन्नमिव भातीति ॥ त्रिमात्रेणेत्युक्तं तृतीयाश्रवणात् ॐकारेण प्रतीकं तथा सति विषयत्वेन कर्मतया द्वितीयास्यात् किंतु अभिधायकत्वेन करणत्वमेव तृतीयाबलादिति भ्रमं वारयति ॥ प्रतीकेनेति ॥ तस्य कर्मत्वेपिकारकत्वेन अभिध्यानक्रियानिर्वर्तकत्वेन हेतुत्वात् तन्मात्रविवक्षया तृतीयोपपद्यते इत्यर्थः ॥ एवं व्याख्याने हेतुमाह ॥ प्रतीकत्वेनेति ॥ ॥

प्र. ३.
२१

अभेदेति॥ प्रतीकत्वे हि अधिष्ठानाध्यस्यमानयोस्तादात्म्यारोपादभेदश्रवणमुपपद्यते॥ करणत्वे तु न तदुपपद्यत इत्यर्थः॥ अनेकश इति॥ ॐकार
मभिधायी तस्यैकमात्रमभिधायी तेति द्विवारं श्रुतेत्यर्थः॥ अन्यथेत्यस्य बाध्ये तेत्यनेनान्वयः॥ अथ यदि द्विमात्रेण यः पुनरेतन्निमात्रेणेति च तृती
यापि द्विवारं श्रुता हेतुत्वापेक्षया करणत्वेन स्वरसाचकारकविभक्तित्वात् ततस्तस्यापि बाधो न युक्त इति शङ्कते॥ यद्यपीति॥ द्वितीयादयस्यापि कर्मत्वे स्ता

ब्रह्मेत्यभेदश्रुत्योऽङ्कारमिति च द्वितीयानेकशः श्रुता बाध्येत अन्यथा॥ यद्यपि तृतीयाभिधानत्वेन करणत्वमुपपद्यते॥ तथापि प्रकृतानुरोधा
न्निमात्रं परंपुरुषमिति द्वितीयैव परिणेतव्यं॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थेति न्यायेन॥ स तृतीयमात्रारूपे तेजसि सूर्ये संपन्नो भवति ध्यायमानो मृतोऽपि

स तेजसि सूर्ये संपन्नः यथा पादोदरस्त्वचाविनिर्मुच्यत एवं ह वै स पाप्मानो विनिर्मुक्तः स सामभिः रुन्नीयते ब्रह्मलोकं स एतस्माज्जी

वघनात्यशत्पुंशिरशयं पुरुषमीशते

सूर्यात्सोमलोकादिवन्न पुनरावर्तते किंतु सूर्ये संपन्नमात्र एव यथा पादोदरः सर्पस्त्वचाविनिर्मुच्य
ते जीर्णत्वविमुक्तः स पुनर्नवो भवति॥ एवं ह वै एष यथा दृष्टं तः स पाप्मानो सर्पत्वस्थानीयेनाशुद्विरूपेण विनिर्मुक्तः सामभिस्तृतीयमात्रा
रूपैरूर्ध्वमुन्नीयते ब्रह्मलोकं हिरण्यगर्भस्य ब्रह्मणो लोकं सत्यारव्यं॥ सहिरण्यगर्भः

रस्यादुपक्रमस्यत्वाच्च तस्यैव प्राबल्यमित्याह॥ तथापीति॥
प्रकृतेति प्रक्रमानुरोधादित्यर्थः॥ किंच द्वितीयादयमुक्ताभेदश्रुतिः एतेनैवायतनेनैकतरमनेति आयतनेनैवान्वेतीति आलंबनवाच्यायतनश्रुतिद्वयं
चेति बहुश्रुत्यनुरोधेन तृतीयादयं त्याज्यमित्याह॥ त्यजेदेकमिति॥ तृतीयमात्रारूपेति॥ यद्यपि मात्रात्रयध्यानान्मात्रात्रयरूपितमेव तस्य तथापि तृतीयमा
त्राया एव द्वासाधारण्यात् तत्राधान्येन निर्देश इति बोध्यं॥ तृतीयमात्रारूप इति सप्रम्यंतपाठे तत्सूर्यविशेषणं मकारस्यादित्यात्मकत्वादिति॥ हिरण्यगर्भस्य

टी.

जीवघनत्वमनागतत्वावेक्षणन्यायेनोपपादय
ति॥ सहिरण्यगर्भ इति॥

रामः
२१

लिंगरूपेणेति समष्टि लिंगरूपेणेत्यर्थः॥ तस्मिन्हीति॥ समष्टि लिंगात्मनि हिरण्यगर्भे न्यष्टि लिंगाभिमानिनः सर्वे जीवा गोत्वसामान्ये खंडमुंडादय इ
वसंहता इत्यर्थः॥ इदानीं वाक्यं योजयति॥ सविद्वानिति॥ सविद्वानिदानीं ध्यायमानः पश्चात् ब्रह्मलोकं प्राप्नोति तत्र ब्रह्मलोके स्यात्वरजंगमेभ्यः परा
त जीवघनात्परं पुरुषं पश्यति ततो मुक्तो भवतीत्यन्वयः॥ तत्रयः पुनरेतमित्यादि नोक्तेर्यथायमंत्रं योजयति॥ तिस्र इति॥ मृत्युगोचरा इति॥ प्रत्ये

सर्वेषां संसारिणां जीवानां मात्मभूतः स ह्यंतरात्मा लिंगरूपेण सर्वभूतानां तस्मिन् हिलिंगात्मनि संहताः सर्वे जीवास्तस्मात्स जीवघनः
सविद्वान् त्रिमात्रांकाराभिज्ञः एतस्मात् जीवघनाद् हिरण्यगर्भस्य परं परमात्मा खं पुरुषमीक्षते पुरिशयं सर्वशरीरानुप्रविष्टं प
श्यति ध्यायमानः॥ तदेतस्मिन् यथोक्तार्थप्रकाशकौ मंत्रौ भवतः॥ तिस्रस्त्रि संख्याका अकारोकार मकारख्या ॐकारस्य मात्राः मृ

तदेतौ श्लोकौ भवतः॥ तिस्रो मात्रा मृत्युमत्यः प्रयुक्ता अन्योन्यसक्ता अनविप्रयुक्ताः

त्युमत्यः मृत्युर्यासां विद्यते ता मृत्युमत्यः मृत्युगोचरा दनति क्रांता मृत्युगोचरा एवेत्यर्थः॥ ता आत्मनो ध्यानक्रिया सुप्रयुक्ताः किंचान्योन्य
सक्ता इतरेतरसंबन्धा अनविप्रयुक्ता विशेषेणैकैकविषय एव प्रयुक्ता विप्रयुक्तान तथा विप्रयुक्ता अनविप्रयुक्ताः किंतर्हि विशेषेणै
कस्मिन् ध्यानकालेति सप्तक्रिया सुबाह्याभ्यंतरमध्यमा सुजाग्रत्सुषुप्तस्थानपुरुषाभिधानलक्षणा सुयोगक्रिया सुसम्यक् कंब्रह्मद
ष्टिं च विना तदुपासकानां मृत्युनतिक्रमादित्यर्थः॥ ब्रह्मदृष्ट्या संश्लिष्टत्वेन संभूय च प्रयुक्ता श्रेणा यंदोष इत्याह॥ किंचेति॥ जाग्रदिति जाग्रत्पुरुषो
वैश्वानराभिन्नो विश्वः तत्स्थानं स्थूलशरीरं जागरितं च सुषुप्तपुरुषस्तु हिरण्यगर्भसिन्नस्तैजसस्तत्स्थानं लिंगशरीरं स्वप्नश्च सुषुप्तो पोश्च रात्मा प्राज्ञस्तत्

प्र. ३. स्थानमव्याकृतं सुषुप्तिश्च तेषां मकारादितादात्म्येन यदभिध्यानं तल्लक्षणासु योगक्रियासु प्रयुक्तासु अन्योन्यसक्ता अनविप्रयुक्ताः तिस्रो मानाः प्र. दी.
२८ युक्ताश्चेन्न कं पत इत्यन्वयः ॥ अनेन सर्वात्मके परब्रह्मणि ईश्वरे ॐ काराभेदेन ध्यानमुक्तं ॥ यथोक्तं ति ॥ तिस्रो माना इति श्लोकोक्तविभाग इत्यर्थः

प्रयुक्तासु सम्यक् ध्यानकाले प्रयोजितासु न कं पतेन चलते ज्ञो योगी यथोक्तविभागस्तु ॐ कारस्येत्यर्थः ॥ न तस्यैवं विदुश्चलनमुपपद्यते
॥ यस्मात् जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिपुरुषाः सह स्थानैर्मानात्रयरूपेणोकारात्मरूपेण दृशसहोर्विद्वान्सर्वात्मभूत ॐ कारमयः कुतो वा
चलेत्कस्मिन्वा ॥ सर्वार्थसंग्रहार्थो द्वितीयो मंत्रः ॥ क्रग्भिरेतं लोकं मनुष्यापलक्षितं यजुर्भिरंतरिक्षं सोमाधिष्ठितं सामभिर्यत द्रुह्यलो

क्रियासु बाह्याभ्यंतरमध्यमासु सम्यक् प्रयुक्तासु न कं पतेतः ॥ क्रग्भिरेतं यजुर्भिरंतरिक्षं सामभिर्यत कवयो वेद
यंते ॥ तमोकारेणैवायतनेनान्वेति विद्वान् ॥ कमितितृतीयं कवयो मेधाविनो विद्यावंत एव नाविद्वांसो वेदयंते तन्निविधं लो
कमोकारेण साधनेनापरब्रह्मलक्षणमन्वेति अनुगच्छति विद्वान् ॥ तेनैवोकारेण यत्तत्परं ब्रह्माक्षरं सत्यं पुरुषाख्यं शांतं विमुक्तं जाग्र
त्स्वप्नसुषुप्त्यादिविशेषसर्वप्रपंचविवर्जितं अतएवाजरं जरावर्जितं मृतं मृत्युवर्जितं अतएव यस्माज्जरा विक्रियारहितमतो अभयं
यस्मा देवाभयं तस्मात्परं निरतिशयं तदप्योकारेणायतनेन गमनसाधनेनान्वेतीत्यर्थः ॥ इति शब्दो वाक्यपरिसमाप्त्यर्थः ॥ इति प्रश्नोऽप्यं चमः प्रश्नः ॥

कुतो वेति चलनं विशेषः स्वस्य सर्वात्मत्वेन सव्यतिरिक्ताभावाच्चलनं न संभवतीति ॥ कुतो हेतोः कस्मिन्वा विषये चलेदित्यर्थः ॥ अपरब्रह्म प्राप्स्यर्थं यः ॐ कारः रामः
प्रयुक्तस्तेनैव न एथक् प्रयुक्तः परमपि प्राप्नोति ब्रह्मलोके उत्पन्ननिर्विशेषब्रह्मसाक्षात्कारेण उक्तस्योकारस्य क्रममुक्तिफलत्वादित्याह ॥ तेनैवेति ॥ ॥ ॥ २८

येनापरमन्वेतितेनैवपरमन्वेतीत्येवकारार्थद्वयार्थः॥तदप्योङ्कारेणेति॥आयतनविशेषणार्थेपुनरोङ्कारग्रहणमितिपुनरुक्तिरितिबोध्यं॥इति
प्र-भाष्यविवरणेपंचमप्रश्नसमापितः॥गताःकलाःपंचदशप्रतिष्ठाःकर्माणिविज्ञानमयश्चेतिमंत्रेकर्मभिःसहषोडशकलानांपरस्मिन्लयमुक्त्वाय
थानयःस्यंदमानादितिमंत्रेणदृष्टांतोक्तिद्वारापरप्राप्तिरुक्तातन्मंत्रयोर्विस्तराभिधानार्थेषष्ठंप्रश्नमारभते॥अथहैनमिति॥तस्यपूर्वेणसंगतिमुक्तार्था
नुवादपूर्वकमाह॥समस्तमित्यादिनाअक्षरस्यकारणत्वार्थंप्रलयेपितस्मिन्नेवल्यमाह॥सामर्थ्यादिति॥लयाधारत्वेनकारणत्वमाह॥ततइति॥

अथहैनंसुकेशाभारद्वाजःपप्रच्छ॥समस्तजगत्कार्यकारणलक्षणंसहविज्ञानात्मनापरस्मिन्क्षरेसुषुप्तिकालेसंप्रतिष्ठतइत्युक्तंसाम
र्थ्यात्प्रलयेपितस्मिन्नेवाक्षरेसंप्रतिष्ठतेजगत्तत्तएवोसद्यतइतिसिद्धंभवति॥नह्यकारणेकार्यस्यसंप्रतिष्ठानमुपपद्यतेउक्तंचात्मन

यत्तच्छांतमजरममृतमभयंपरंपरायणंचेति॥१॥अथहैनंसुकेशाभारद्वाजःपप्रच्छ

एषप्राणोजायतइतिजगतश्चयन्मूलंतत्परिज्ञानात्परंश्रेयइतिसर्वोपनिषदांनिश्चितोर्थःअनंतरंचोक्तंसर्वज्ञःसर्वोभवतीतिवक्तव्यंक
तर्हितदृष्टरंसत्यंपुरुषारव्यंविज्ञेयमिति

यद्यप्यद्वितीयात्मज्ञानान्मुक्तिःनकारणज्ञानात्तथापितस्यकारणत्वेतद्व्यतिरेकेणकार्याभावात्तद्वितीयत्व
ज्ञानंसिध्यतीतितादृशात्मज्ञानात्परंश्रेयइतिआत्मावाद्दमेकएवसएतमेवपुरुषंब्रह्मततममपश्यत्प्रज्ञानंब्रह्मसएतेनप्रज्ञेनात्मनाअमृतःसमभव
त्सदेवैकमेवाद्वितीयमित्युपक्रम्यआचार्यवानूपुरुषोवेद॥अथसंपत्ये॥तमेवैकंजानय॥अमृतस्यैषसेतुःअहंब्रह्मास्मीति॥तस्मात्तत्सर्वमभव
दित्यादिपुनिश्चितमित्यर्थः॥इहापितादृगात्मज्ञानादेवसर्वात्मभावःश्रेयउक्तइत्याह॥अनंतरमिति॥वृत्तमनूद्यवर्त्तिष्यमाणमाह॥वक्तव्यमिति॥

प्र.उ. तदर्थोयमिति॥तस्यशरीरांतस्यलोक्तिद्वारातस्यप्रत्यगात्मत्वज्ञानार्थमित्यर्थः॥प्रश्नमिति॥प्रष्टव्यमित्यर्थः॥अज्ञानेकारणमिति॥अज्ञानसंभाव टी.

२९
सं

तदर्थोयंप्रश्नआरभ्यते॥वृत्तांतव्याख्यानंचविज्ञानस्यदुर्लभत्वरव्यापनेनतल्लब्धयर्थमुमुक्षूणांयत्नविशेषोत्पादनार्थंवाहेभगवन्हि
रण्यनाभोनामतःकौशल्याभयःकौशल्योराजपुत्रोजातितःसन्नियोमामुपेत्योपगम्येतमुच्यमानंप्रश्नमष्टकृतषोडशकलंषोडशसं
ख्याकाःकलाअवयवाद्वात्मन्यविद्याध्यारोपितरूपाःयस्मिन्युरुषेसोऽयंषोडशकलस्तंषोडशकलंहेभारद्वाजपुरुषंवेत्यविजाना
सितमहंराजपुत्रंकुमारंष्टष्टवंतंअब्रुवंउक्तवानस्मिनाहमिमंवेदयंतंएकसीत्येवमुक्तवत्यपिमप्यज्ञानमसंभावयंतंतमज्ञानेकार

भगवन्हिरण्यनाभःकौशल्योराजपुत्रोमामुपेत्येतंप्रश्नमष्टकृतषोडशकलंभारद्वाजपुरुषंवेत्यतमहंकुमारमब्रुवं

नाहमिमंवेदयद्यहमिममवेदिषंकथंतेनावश्यमिति॥

णमवादिषंयदिकथंचिदहमिमंतयाष्टष्टंपुरुषमवेदिषंविदितवानस्मि
नाहमिमंकथमयंतशिष्यगुणवतेऽर्थिनेतेतुभ्यंनावश्यंनोक्तवानस्मिन्ब्रूयामित्यर्थः॥भूयोप्यप्रत्ययमिवालक्ष्यप्रत्याययितुमब्रुवंसमू
लःसहमूलेनवारणोन्यथासंतमात्मानमन्यथाकुर्वन्ननृतमयथाभूतार्थमभिवदतियःसपरिशुष्यतिशेषमुपैतीहलोकपरलोकाभ्यां
विच्छिद्यतेविनश्यतियतएवंजानेतस्मान्नाहीम्यहमनृतंवक्तुमूढवत्सराजपुत्रएवंप्रत्यापितस्त्वींवीडितोरथमारुह्यप्रवव्राजप्रगत
वान्यथागतमेवातो न्यायतउपसन्नाययोग्यायजानताविद्यावक्तव्यैवानृतंच

अन्यथासंतमिति॥ज्ञानिनंसंतंअन्यथाकुर्वन्अज्ञानिनंकुर्वन्आरोपयन्नित्यर्थः॥कथंतेनावश्यमित्यनेनसूचितमर्थमाह॥अतदिति॥समूलोवाड

अनृतंचति॥
रामः
२९

स्वरूपेण शल्यत्वाभावादाह ॥ विज्ञेयत्वेनेति ॥ यावज्जिज्ञासितं न ज्ञायते तावत्तद्दृदि शल्यवद्भासत इति शल्यमिवेत्युक्तं ॥ पुरुषस्य षोडशकल
त्वं न साक्षात् सावयत्वेन किंतु कलाजनकत्वेन तदुपाधिमत्वादिति वक्तुं यस्मिन्नेति वाक्यमिति तत्तात्पर्यमाह ॥ षोडशकलाभिरिति ॥ ननु केवल
आत्मा प्रदर्शयतां किं वक्ष्यमाणकलोक्तयेत्यत आह ॥ तदुपाधीति ॥ तथैव सप्रदर्शनीय इत्यत्र हेतुमाह ॥ अस्येति ॥ अविद्याविषया इति अविद्याधी

नवक्तव्यं सर्वास्वप्नवस्थास्वित्येतत्सिद्धं भवति ॥ तं पुरुषं त्वात्मा एका मिममह दिति विज्ञेयत्वेन शल्यमिव मेह दिति स्थितं ॥ कासौ वर्तते विज्ञेयः प
रुष इति तस्मै सहोवाच हेवांतः शरीरे हृदयपुंडरीकाकाशमध्ये हे सोम्य सपुरुषो न देशांतरे विज्ञेयो यस्मिन्नेता उच्यमानाः षोडशकलाः प्रा
णाद्याः प्रभवंत्युत्पद्यंत इति षोडशकलाभिरुपाधिभूताभिः सकल इव निकलः पुरुषो लक्ष्यते विद्ययेति ॥ तदुपाधिकलाधारोपापनयेन वि

समूलो वा एष परिश्रुष्यतियोऽनृतमभिवदति तस्मान्नार्हम्यनृतं वक्तुं सत्तूष्णीं रथमारुह्य प्रवव्राजतं त्वा एका मिमासासौ पुरुष इ
ति तस्मै सहोवाच हेवांतः शरीरे सोम्य सपुरुषो यस्मिन्नेताः षोडशकलाः प्रभवन्तीति ॥

यथा सपुरुषः केवलो दर्शयितव्य इति कला
नांतत्प्रभवत्वमुच्यते प्राणादीनामस्यंत निर्विशेषे ह्यह्येषु हेतुत्वेन शक्योऽधारोपमंतरेण प्रतिपाद्यप्रतिपादनादिव्यवहारः कर्तुमिति कला
नांप्रभवस्थित्यप्यया आरोप्यते विद्याविषयाश्चैतन्याऽवतिरेकेणैव हि कला जायमानास्तिष्ठन्त्यः प्रलीयमानाश्च सर्वदा लक्ष्यन्ते त एव भ्राताः के
चिदग्नि संयोगात् एतमिव घटाद्याकारेण चैतन्यमेव प्रतिक्षणं जायते नश्यतीति ॥ नादित्यर्थः ॥ कालत्रये पिता सां चैतन्यरूपा धिष्ठाना व्यतिरेकादञ्जस
र्ववत्सृषात्वमित्यविद्याविषयत्वं साधयति ॥ चैतयेति ॥ चैतन्यावतिरेकेण लक्ष्यमाणत्वं हेतुं विज्ञानवादी भ्रात्यादृढीकरोति ॥ अत एवेति ॥ ११ ॥ ११ ॥

प्र. ३. ३० घृतं यथा अग्निसंयोगाद्वावस्थां प्रतिपद्यते एवमह माकारमालयविज्ञानमेव वा सनावशाद्विषयाकारेण जायत इति वदतां तेषां भ्रमो विषयस्य चैतन्या
 व्यतिरेके प्रत्ययंगमयति ॥ अन्यथा तथा भ्रमानुपपत्तेरित्यर्थः ॥ विषयाणां चैतन्या व्यतिरेकेण प्रतीतिनियमादेव विषयविज्ञानरूपेण चैतन्याभावे सुषु
 प्तादौ शून्यभ्रमो जातः केषां चिदितितदीयभ्रमापि चैतन्या व्यतिरेकप्रतीतिं दृढीकरोति ॥ तन्निरोध इति ॥ चैतन्यस्यानित्यस्य कलारोपाधिष्ठानत्वेन
 संभवति कलाकार्यत्वादिति नैयायिकपक्षोक्तिव्याजेन शङ्कते ॥ घटादौ ति ॥ भूतधर्म इति देहाकारेण संहतभूतधर्म इत्यर्थः ॥ चैतन्यस्यारोपाधिष्ठा
 नत्वसिद्ध्यर्थं नित्यत्वं कलं च वदन्तानि राकरोति ॥ अनपायेति ॥ प्रत्यवभासत इति नानात्वेन कार्यत्वेन चेति शेषः ॥ सत्यं ज्ञानमिति ॥ तथा च श्रुति
 तन्निरोधेशून्यमिव सर्वमित्यपरे घटादिविषयं चैतन्यं चैतयितुर्नित्यस्यात्मनोऽनित्यं जायते विनश्यतीत्यपरे ॥ चैतन्यं भूतधर्म इति लो
 कायतिकाः ॥ अनपायोपजनधर्मकचैतन्यमात्मैव नामरूपाद्युपाधिधर्मैः प्रत्यवभासते ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ॥ प्रज्ञानं ब्रह्म विज्ञा
 नमानंदं ब्रह्म ॥ विज्ञानघन एवेत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ स्वरूपव्यभिचारिषु पदार्थेषु चैतन्यस्याव्यभिचाराद्यथा यथा योयः पदार्था विज्ञायते
 तथा तथा ज्ञायमानत्वादेव तस्य तस्य चैतन्यस्याव्यभिचारित्वं विरोधात्तेषां हेया इत्यर्थः ॥ किंच ज्ञानकाले विषयाणां सद्भावनियमाभावात्
 विषयकाले च ज्ञानस्य सद्भावनियमात्तयोर्भेद इति विज्ञानवादिपक्षं निराकुर्वन् व्यभिचारादेव ज्ञानस्य नित्यत्वं साधयन् नैयायिकादिपक्षमपि निरा
 करोति ॥ स्वरूपेति ॥ घटज्ञानकाले घटाभावसंभवात् विषयाणां ज्ञानव्यभिचारित्वं ज्ञानस्य तु विषयकाले अवश्यं भावनियमादव्यभिचारित्वमित्य
 र्थः ॥ घटकाले घटज्ञानमपि नास्तीति घटज्ञानस्यापि घटविषयव्यभिचारित्वं तुल्यमित्याशङ्क्य स्वरूपेत्युक्तं ज्ञानस्य विषयविशिष्टत्वरूपेणैव व्यभि
 चारः विषयस्य तु स्वरूपेणैवेति विशेष इत्यर्थः ॥ ज्ञानस्याव्यभिचारित्वमुपपादयति ॥ यथा यथेति ॥ ननु उत्पन्नविनष्टादेर्मैरुगहांतरवर्तिनश्चाज्ञायमा

टी.

रामः
३०

ज्ञानस्यापि ज्ञेयाव्यभिचारो सिद्ध इत्याशंक्य तस्या ज्ञाने तत्सद्भावासिद्धेस्तथा भूतपदार्थो सिद्ध इत्याह ॥ वस्तुतत्वेति ॥ अनुपपत्तिमेव दृष्टं तेन स्फुटीकरोति ॥ रूपं चेति ॥ ज्ञेयस्य ज्ञानव्यभिचारित्वं ज्ञानकाले सत्त्वनियमाभावरूपं स्पष्टमित्याह ॥ व्यभिचरतीति ॥ घटज्ञानकाले कदाचित्पटाभावादित्यर्थः ॥ पटकाले घटज्ञानस्याप्यव्यभिचारस्तुल्य इत्याशंक्य विशिष्टरूपेण व्यभिचारेऽपि स्वरूपेणाव्यभिचारं पूर्ववत् सूचितमाह ॥ न व्यभिचरतीति ॥ ज्ञानमित्यस्य द्वाप्यनुषंगः ॥ पूर्ववाक्ये द्वितीयांतं इह तु प्रथमांतमिति विशेषः ॥ भावादिति ॥ स्वरूपेणेत्यर्थः ॥ ज्ञानस्य स्वरूपेण सत्तामेव ज्ञेयांतरस्य ज्ञेयत्वा

वस्तुतत्वं भवति किंचिन्न ज्ञायत इति चानुपपन्नं ॥ रूपं च दृश्यते न चास्ति चक्षुरित्यथा व्यभिचरति तु ज्ञेयं ज्ञानं न व्यभिचरति कदाचिदपि ज्ञेयं ज्ञेयाभावेऽपि ज्ञेयांतरे भावात् ज्ञानस्य न हि ज्ञाने असति ज्ञेयं नाम भवति ॥ कस्यचित्सुषुप्तेऽदर्शनात् ॥ ज्ञानस्यापि सुषुप्तेऽभावात् ज्ञेयवत् ज्ञानस्वरूपस्य व्यभिचार इति चेत् ॥ न ॥ ज्ञेयावभासकस्य ज्ञानस्यालोकवत् ज्ञेयाभिव्यंजकत्वात् स्वव्यंग्याभावे आलोकाभावानुपपत्तिवत् सुषुप्ते विज्ञानाभावानुपपत्तेः ॥ न ह्यंधकारे च क्षुषारूपानुपलब्धौ च क्षुषोऽभावः शक्यः कल्पयितुं वै नाशिकेन ॥ वै नाशिको ज्ञेयाभावे ज्ञानाभावं कल्पयत्येवेति चेद्येन तदभावं कल्पयेत्

देवसाधयति ॥ न हीति ॥ स्वरूपेणाप्यभावं शंकते ॥ सुषुप्त इति ॥ किंतदानीं ज्ञेयाभावेन ज्ञानाभावः साध्यते उत ज्ञानस्यादर्शनाद्वा आद्येऽपि ज्ञेयस्य व्यंग्यत्वात् तदभावात् व्यंजकाभाव इति वा उत तयो रैक्यादेकाभावेऽतएव भाव इति नाद्यः व्यभिचारादित्याह ॥ न ज्ञेयेति ॥ व्यंग्यज्ञानैककल्प्यस्य व्यंग्याभावेऽभाव उच्यते आलोकस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वान्नैव मिति ज्ञानानुमेयत्ववादिनं प्रति दृष्टान्तं तस्माह ॥ न हीति ॥ वै नाशिकमते विज्ञानव्यतिरिक्तालोकाद्यभावान्ततत्र व्यभिचार इति शंकते ॥ वै नाशिक इति ॥ कल्पयत्येवेति ॥ उक्तव्यभिचारस्य लाभावेन व्यभिचाराभावादित्यर्थः ॥ एवमपि ज्ञानाभावकल्पकस्य ज्ञेयाभावस्य ज्ञानमंगीक्रियते न वा आद्येन ज्ञानाभावसिद्धिः ॥ तस्यैव अभाव

ज्ञानस्य सत्त्वादिन्याह ॥ येनेति ॥

प्र. ३.
३१

३-बुद्धिपूर्वकैः किल विनाशो भावानां प्रतिसंख्यानिरोधो नाम भाष्यते ॥ तद्विपरीतोऽप्रतिसंख्यानिरोधः ॥ आवर्णभावमात्रमाकाशमिति ॥
येन ज्ञेयाभावज्ञानेन तदभावं ज्ञानाभावं कल्पयेत्तस्य ज्ञानस्याभावः केन कल्पते न केनापि कल्पयितुं शक्यमित्यर्थः ॥ न हि तीयद्वत्याह ॥ तदभावस्या
पीति ॥ ज्ञेयाभावस्यापि अज्ञातस्य ज्ञानाभावकल्पकत्वासंभवात् ॥ अवश्यं ज्ञेयत्वात् ज्ञानाभावे तदनुपपत्तेः कल्पनानुपपत्तेः ज्ञानानंगीकारपक्षे न युक्त
इत्यर्थः ॥ आद्यकोटौ द्वितीयकल्पं शंकते ॥ ज्ञेयेति ॥ वैनाशिकैर्मतेऽपि अभावस्य ज्ञेयत्वाभ्युपगमात् बुद्धिबोधं न यादन्यत्संस्कृतं शणिकं च तदिति प्रति
संख्याप्रतिसंख्यानिरोधाकाशरूपत्रयव्यतिरिक्तस्यैव शणिकत्वेन निरोधशब्दितस्याभावस्य नित्यत्वांगीकारेण तदभिन्नस्य ज्ञानस्यापि सुषुप्ते सत्त्वं
नित्यत्वं च प्राप्तमित्याह ॥ नाभावस्येति ॥ ज्ञानस्याभावाभिन्नत्वेन अभावत्वमेव स्यात्तदनुभावत्वेन सत्त्वं नित्यत्वं च स्यादित्याह शंक्य अभावस्यापि ज्ञानाभि
तस्याभावः केन कल्प्यत इति वक्तव्यं वैनाशिकेन ॥ तदभावस्यापि ज्ञेयत्वात् ज्ञानाभावे तदनुपपत्तेः ॥ ज्ञानस्य ज्ञेयाव्यतिरिक्तत्वात् ज्ञेयाभा
वे ज्ञानाभाव इति चेन्न अभावस्यापि ज्ञेयत्वाभ्युपगमात् ॥ अभावोऽपि ज्ञेयोऽभ्युपगम्यते वैनाशिकैर्नित्यश्च तदव्यतिरिक्तं चेत् ज्ञानं नित्यं क
ल्पितं स्यात् ॥ तदभावस्य च ज्ञानात्मकत्वादभावत्वं वाङ्मात्रमेव न परमार्थतोऽभावत्वमनित्यत्वं च ज्ञानस्य न च नित्यस्य ज्ञानस्याभावनाममात्रा
ध्यारोपे किंचित् न श्छिन्नं ॥ अथाभावो ज्ञेयोऽपि स न ज्ञानव्यतिरिक्त इति चेत् न तर्हि ज्ञेयाभावे ज्ञानाभावः न त्वेव अभावत्वमेव न स्यादित्याह ॥ तदभावस्ये
ति ॥ अनित्यत्वं च ज्ञानस्येति वाङ्मात्रमेव स्यादित्यनुषंगः ॥ वाङ्मात्रेणापि अभावस्य अभावत्वेन ज्ञानानित्यत्वेन च अस्मत्सिद्धांतसिद्धिरित्याह शंक्य नाममात्रे
ण तेन वास्तव नित्यत्वादिविरोधाभावान्नास्माकं शतिरित्याह ॥ न चेति ॥ अभावनामेति ॥ अनित्यनामेत्यपि द्रष्टव्यं ॥ एतदोषपरिहारार्थं ज्ञेयस्यापि सतोऽभा
वस्य ज्ञानाभेदो नांगीक्रियत इति शंकते ॥ अयेति ॥ तर्हि ज्ञेयाभिन्नत्वेन हेतुना सुषुप्ते ज्ञानाभावो न सिध्यति घटाद्यभावेन तत्ज्ञानाभावसिद्धावपि अभाव
ज्ञानाभावासिद्धेस्तस्याभिन्नत्वाभावादित्याह ॥ न तर्हीति ॥ यद्वा अभावस्य ज्ञेयस्य ज्ञानादेदेभावस्यापि तथात्वं स्याद्विशेषहेतुभावात् तथा च न ज्ञेयाभावात् ज्ञा

टी.
नाभावसिद्धिरित्याह ॥ न तर्हीति ॥
रामः
३१

ननु ज्ञेयस्य ज्ञानव्यतिरिक्तत्वमंगीक्रियते तथा च अभावस्य ज्ञानव्यतिरिक्तत्वात् अभावत्वादिकं सिद्धतिज्ञानस्य तु न ज्ञेयव्यतिरिक्तत्वं ॥ तथा च ज्ञेयाभा-
वे ज्ञानाभावसिद्धिरिति निरुद्धगतिकः शङ्कते ॥ ज्ञेयमिति ॥ ज्ञानस्य ज्ञेयाव्यतिरेके ज्ञेयस्यापि तदव्यतिरेकावश्यंभावात् अन्यथा उभयोरत्यंतभेदस्य
स्यात् भेदाभेदयोर्विरोधादनुपपत्तेरिति दूषयति ॥ न शब्दमात्रत्वादिति ॥ इदमुपलक्षणं ज्ञानस्याभावाव्यतिरेकेण नित्यत्वादिकंच स्यादेवेत्यपि द्रष्टव्यं ॥
यद्येतत् दोषपरिहाराय तस्यापि भेदमंगीक्रियते तर्हि न सुषुप्तौ ज्ञानाभावसिद्धिरित्युपसंहरति ॥ ज्ञेयव्यतिरेकेत्विति ॥ सुषुप्ते ज्ञानस्यादर्शनादेव
अभावइत्याद्ये द्वितीयं शङ्कते ॥ ज्ञेयाभावइति ॥ आलम्बविज्ञानसंततेर्नित्यत्वांगीकारेण त्वया तदापि तदभावो वक्तुं न शक्यतइत्याह ॥ न सुषुप्तइति ॥ अस्ति

ज्ञेयं ज्ञानव्यतिरिक्तं न तु ज्ञानं ज्ञेयव्यतिरिक्तमिति चेन्न शब्दमात्रत्वादिशेषानुपपत्तेः ॥ ज्ञेयज्ञानयोरेकत्वं चेदभ्युपगम्यते ज्ञेयं ज्ञान-
व्यतिरिक्तं ज्ञानं ज्ञेयव्यतिरिक्तं नेति शब्दमात्रमेतत् बहिरग्निव्यतिरिक्तोऽग्निर्न वह्निव्यतिरिक्तरभ्युपगम्यते ॥ ज्ञेयव्यतिरेके तु ज्ञा-
नस्य ज्ञेयाभावे ज्ञानाभावानुपपत्तिः सिद्धा ॥ ज्ञेयाभावेऽदर्शनादभावज्ञानस्येति चेत् ॥ न ॥ सुषुप्ते ज्ञेयभ्युपगमात् ॥ वेनाशिकैरभ्युपग-
म्यते हि सुषुप्तेऽपि ज्ञानास्तित्वं तत्रापि ज्ञेयत्वमभ्युपगम्यते ज्ञानस्य सेनैवेति चेन्न ॥ भेदस्य सिद्धत्वात् सिद्धं ह्यभावविज्ञेयविषयस्य ज्ञान-
स्याभावज्ञेयव्यतिरेकात् ज्ञेयज्ञानयोरन्यत्वं ॥

त्वमिति ॥ तथा च ज्ञानस्यादर्शनमसिद्धं सुषुप्तेऽपि तदंगीकारादित्यर्थः ॥ ननु ज्ञेयाभावेन तन्निरू-
प्यस्य ज्ञानस्यादर्शनमित्युच्यते मया सुषुप्ते च स्वस्यैव स्वज्ञेयत्वात् ज्ञानदर्शनमुपपद्यते अस्मन्मते तन्मते तु स्वज्ञेयत्वानंगीकारात् सुषुप्ते चान्यस्याभावा-
न्निरूपकाभावान्न ज्ञानदर्शनास्तित्वमुपपद्यतइति शङ्कते ॥ तत्रापीति ॥ अभावस्थले ज्ञानज्ञेययोर्भेदस्य साधितत्वात्तदृष्टतेन सर्वत्र ज्ञानज्ञेययोर्भेदसा-
धनान्न स्वज्ञेयत्वं ज्ञानस्येत्याह ॥ न भेदस्येति ॥ अभावरूपो ज्ञेयो विषयो यस्य तस्य ज्ञानस्य अभावरूपो ज्ञेयस्तद्व्यतिरेकादित्यर्थः ॥

प्र. ३. अभावस्थले भेदेऽपि न सर्वत्रेत्याशङ्क्य न्यायस्य तुल्यत्वान्न तदन्यथा कर्तुं शक्यमित्याह ॥ न हीति ॥ ज्ञानस्य स्वव्यतिरिक्तज्ञेयत्वनियमपक्षे अनवस्थां वैना टी.
 ३२ शिकः शङ्कते ॥ ज्ञानस्येति ॥ ज्ञेयस्य स्वव्यतिरिक्तज्ञेयत्वनियमाङ्गीकारात् अस्मन्मते च ज्ञानस्य ज्ञेयत्वानङ्गीकारान्न दोष इत्याह ॥ न तदिति ॥ सर्वस्य
 वस्तुजातस्य विभागोऽसंकरः ज्ञानं ज्ञानमेव न ज्ञेयं ज्ञेयमपि ज्ञेयमेव न कदाचिदपि ज्ञानमित्येवं रूपस्तस्योपपत्तेरित्यर्थः ॥ अथ वा द्विभागोपपत्तेरि
 ति छेदः ॥ ज्ञानज्ञेयरूपभागद्वयमेव राशिद्वयमेवाङ्गीक्रियते न तृतीयो ज्ञानविषयकज्ञानरूपो भावराशिरङ्गीक्रियत इत्यर्थः ॥ तामेवाह ॥ यदा हीति
 ॥ यस्मिन् पक्षे ज्ञेयं सर्वं स्वव्यतिरिक्तस्य कस्यचिद्ज्ञानस्य ज्ञेयमित्यङ्गीक्रियत इति ज्ञेयपदार्थस्याव्यतिरिक्तस्येति पदार्थाहारेण च यदा हीति वाक्ययोज्यं

न हितस्ति द्वं मृतमिवो जीवयितुं पुनरन्यथा कर्तुं शक्यते वै नाशिक शतैरपि ज्ञानस्य ज्ञेयत्वमेवेति तदप्यन्येन तदप्यन्येनैति त्वयस्तेति
 प्रसंगद्वित्वेन तद्विभागोपपत्तेः सर्वस्य ॥ यदा हि सर्वं ज्ञेयं कस्यचित्तदा तद्व्यतिरिक्तं ज्ञानं ज्ञानमेवेति द्वितीयो विभाग एवाभ्युपगम्यते ॥ वै
 नाशिकैः ॥ न तृतीयस्तद्विषय इति अनवस्थानुपपत्तिः ॥ ज्ञानस्य स्वेनैवाविज्ञेयत्वे सर्वज्ञत्वहानिरिति चेत्सोऽपि दोषस्तस्यैवास्तु ॥ किं त
 निर्वहणे नास्माकमनवस्थादोषश्च ज्ञानस्य ज्ञेयत्वाभ्युपगमादवश्यं च वै नाशिकानां ज्ञानं ज्ञेयं ॥ अवैनाशिकैरिति छेदः ॥ तद्विषय इति ॥

ज्ञानविषयकज्ञानात्मक इत्यर्थः तर्हि त्वत्पक्षे ज्ञानात्मकस्य ब्रह्मणः सर्वज्ञत्वं न स्यात्स्वेन स्वस्या ज्ञानादिति शङ्कते ॥ ज्ञानस्येति ॥ ज्ञातुं योग्यस्य सर्वस्या
 ज्ञाने हि सर्वज्ञत्वहानिः ॥ अन्यथा शशविषाणादेरज्ञानात्सर्वज्ञत्वं कस्यापि मतेन स्यात् अतो नास्मन्मते तस्य दोषस्य प्राप्तिः किंतु वैनाशिकस्यैव तेन ज्ञानस्या
 वश्यं ज्ञेयत्वाङ्गीकारात् स्वेन स्वस्य ज्ञेयत्वस्य सिद्धिर्हीति पूर्वग्रंथे दूषितत्वाद न्यज्ञेयत्वस्य चानङ्गीकारात् ॥ सर्वज्ञत्वायोगादित्याह ॥ सोऽपीति ॥ तर्हितवमते क
 थं सर्वज्ञत्वं निर्वाह इत्याशङ्क्य अस्मन्मते तस्य मायिकत्वेन तदनिर्वाहेऽपि न दोष इत्याह ॥ किं तदिति ॥ वस्तुतस्तु सर्वस्य व्यवहारहेतुज्ञानवत्त्वं सर्वज्ञत्वं तत्तु ज्ञान

रामः
 ३२

स्यापि स्वप्रकाशत्वेन स्वयंवहारहेतुत्वादस्ति ज्ञातुं योग्यं सर्वज्ञानाद्वा तदस्तीति भावः ॥ पूर्वोक्तानवस्थादोषोपितस्यैवेत्याह ॥ अनवस्थेति ॥ ननु तेन स्वने
वज्ञेयत्वांगीकारान्नानवस्थेत्यत आह ॥ स्वात्मना चेति ॥ सिद्धं हीत्यत्र स्वज्ञेयत्वा संभवस्योक्तत्वात्परिशेषादन्यज्ञेयत्वे तस्य तस्याप्येवमित्यनवस्थाऽनिवा
र्येत्यर्थः ॥ ज्ञानस्याज्ञेयत्वे तद्व्यवहारसिद्धिः ज्ञानान्तरज्ञेयत्वे चानवस्था तवापि स्यादिति शङ्कते ॥ समान एवेति ॥ स्वप्रकाशत्वेन स्वयंवहारसिद्धेः ज्ञानभे
दस्यैवास्माभिरनङ्गीकारात् अनवस्थायाः प्रसक्तिरेव नास्तीति परिहरति ॥ न ज्ञानस्येति ॥ एकत्वपक्षे भेदप्रतीतिमुपपादयति ॥ नामरूपेति ॥ एवं च वै
तन्यस्यैकत्वेन नित्यत्वात् जगद्विचलेन तस्य सत्यत्वाच्च अभिष्ठानलोपपत्तेः ॥ तस्मिन्कलानामध्यारोप आत्मप्रतिपत्त्यर्थमिहोच्यत इत्याह ॥ तथा चेहेति

स्वात्मना चाविज्ञेयत्वेनानवस्थाऽनिवार्यो समान एवायं दोष इति चेन्न ॥ ज्ञानस्यैकलोपपत्तेः सर्वदेशकालपुरुषाद्यवस्थमेकमेव ज्ञानं नाम
रूपाद्यनेकोपाधिभेदात्सवित्रादिजलादिप्रतिबिम्बवदनेकधाऽवभासत इति नासौ दोषः ॥ तथा चेहेदमुच्यते ॥ ननु श्रुतेरिहैवांतःशरीरे परि
छिन्नः कुंडबदरवत्पुरुष इति ॥ न प्राणादिकलाकारणत्वात् ॥ न हि शरीरमात्रपरिछिन्नस्य प्राणश्रद्धादीनां कलानां कारणत्वं प्रतिपत्तुं श
क्यते ॥ कलाकार्यत्वाच्च शरीरस्य न हि पुरुषकार्याणां कलानां कार्यं सच्छरीरं कारणकारणं स्वस्य पुरुषं कुंडबदरमिवाभ्यन्तरीकुर्यात् बीज
वृक्षादिवत्स्यादिति चेद्यथा

॥ चैतन्यस्य नित्यत्वेनाभिष्ठानत्वे सति इह श्रुतौ इदं कलानामध्यारोपणमुच्यत इत्यर्थः ॥ ननु चैतन्यस्य नित्यत्वं परिच्छे
दश्रुतेः परिछिन्नस्य च घटादिवदनित्यत्वादिति शङ्कते ॥ न न्विति ॥ शरीरांतस्यत्वं प्रत्यक् विवक्ष्योच्यते न परिच्छेदविवक्षया तथा सति उत्तरवाक्य
विरोधादित्याह ॥ नेति ॥ अयोग्यत्वादपि सोर्थो न विवक्षित इत्याह ॥ कलेति ॥ स्वोत्पत्तेः पूर्वं स्वस्याभावात्तत्कालीनपुरुषं परिच्छेत्तुं न शक्नोतीत्यर्थः ॥
बीजकार्यस्य वृक्षस्य कार्यफलं स्वकारणवृक्षकारणं बीजमभ्यन्तरीकरोतीति दृष्टमिति नायोग्यत्वमिति शङ्कते ॥ बीजवदिति ॥ तद्विरूपोति ॥ पथेति ॥

१३
३३

दृष्टंते बीजव्यक्तिभेदादविरोधेऽपि इह पुरुषव्यक्त्यैक्याकारणत्वाभ्यं तरीभावयोर्विरोध इत्याह ॥ नेति ॥ ननु कारणीभूतबीजस्यैव वृक्षफलत
दंतर्गतबीजरूपेण परिणामात्तयोः कारणकार्यबीजयोरैक्यमाशंक्य एवमपि तस्य सावयवत्वाद्दृष्टवत्फलाकारेण परिणतावयवभ्योभि
जावयवानामेव तदंतर्गतबीजरूपेण परिणामात्तयोर्भेदेन आधाराधेयभावः स्यादिह तु निरवयवत्वान्न तथात्वमित्याह ॥ सावयवत्वाच्चेति
॥ आद्यहेतुं विवृणोति ॥ दृष्टं तदिति ॥ श्रूयत इति ॥ यस्मिन्नेताः षोडशकला इति यच्छब्दोक्तस्यैव पुरुषस्यांतःशरीरे सोम्य स पुरुष इति तच्छब्देना
भिधानादित्यर्थः ॥ द्वितीयहेतुं विवृणोति ॥ बीजेति ॥ निरवयवश्चेति ॥ तथाच एकदेशेन कलादिरूपेण परिणाम एकदेशेन तत्रावस्थानं बीजवन्न सं

बीजकार्यं वृक्षस्तत्कार्यं च फलं स्वकारणकारणं बीजमभ्यंतरीकरोत्याम्नादितद्वत्पुरुषमभ्यंतरीकुर्याच्छरीरं स्वकारणकारणमपीति
चेन्न ॥ अन्यत्वात्सावयवत्वाच्च ॥ दृष्टंते कारणाद्बीजाद्दृष्टफलसंवृत्तान्यन्यान्नेव बीजानि ॥ दृष्टंति केतुस्वकारणकारणभूतः स एव पुरु
षः शरीरेभ्यंतरीकृतः श्रूयते ॥ बीजवृक्षादीनां सावयवत्वाच्च स्यादाधाराधेयत्वं ॥ निरवयवश्च पुरुषः सावयवाश्च कलाः शरीरं चैतेनाका
शस्यापि शरीराधारत्वमनुपपन्नं ॥ किमु ताकाशकारणस्य पुरुषस्य तस्मादसमानो दृष्टं तः ॥ किं दृष्टं तेन वचनात्स्यादिति चेन्न ॥ वचनस्या
कारकत्वात् ॥ न हि वचनं वस्तुनो न्यथाकरणे व्याप्रियते ॥ भवतीत्यर्थः ॥ किंच कलानां सावयवत्वेन परिच्छेदात्पुरुषस्य तद्विपरीतत्वात् परिच्छिन्नस्य
नपरिच्छिन्नाधारकत्वं संभवतीत्याह ॥ सावयवाश्चेति ॥ यद्वा सावयवत्वेन कार्यतया मृषात्वात् निरवयवतया परमार्थसत्यपुरुषाधारत्वं नोपपद्यत इ
त्याह ॥ सावयवाश्चेति ॥ नन्वाकाशकार्यं शरीरे आकाशस्यापरिच्छिन्नस्याभ्यंतरीभावो दृष्ट इत्याशंक्य तस्यापि शरीराकारेणावस्थानमेव हि द्रादिविशि
ष्टस्यैव शरीरत्वान्न तदंतस्थत्वमित्याह ॥ एतेनेति ॥ पुक्त्यसहमपि वचनप्रामाण्यादंगीकार्यमिति शंकते ॥ किं दृष्टं तेनेति ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

दी-

रामः

३३

वचनस्यापि वस्तुनोऽन्यथाकरणे सामर्थ्याभावात् वस्तुस्वरूपाविरोधेनैव बोधकत्वादन्यथाविचारवैयर्थ्यादिरुद्धार्थो न बोधाहं इत्याह॥ वचनस्येति
॥ तर्हि अंतःशरीर इति श्रुतेः कथमुपपत्तिरित्याशंक्य पुरुषस्य शरीरोपादानत्वेन तदनुस्यूतस्य तदंतर्गतवत्प्रतीतेस्तदभिप्रायेयं श्रुतिरिति दंशं त
माह॥ तस्मादिति॥ अंडेति॥ अंडकारणस्य यो म्ना यथा तदनुस्यूतत्वेन तदंतर्गतत्वप्रतीतिः तद्वदित्यर्थः यद्वा लोकभ्रमसिद्धं परिक्लिप्तत्वमनूद्य
तेश्रुत्येत्याह॥ उपलब्धोति॥ तत्राभिव्यक्तेर्वा तदंतर्गतत्वव्यपदेश इत्याह॥ उपलभ्यते चेति॥ ननु यस्मिन्नेताः षोडशकलाः प्रभवन्तीति अनेना

किं तर्हि यथा भूतार्थावद्योतने॥ तस्मादंतःशरीर इत्येतद्वचनमंडस्यांतर्गमेति वच्चद्रष्टव्यं उपलब्धिनिमित्तत्वाच्च दर्शनश्रवणमनन
विज्ञानादिलिंगैरंतःशरीरे परिक्लिप्त इव ह्युपलभ्यते पुरुष उपलभ्यते वाऽत उच्यतेऽतः शरीरे सोम्य स पुरुष इति॥ न पुनराकाशकारणः
सनकुंडबदरवच्छरीरपरिक्लिप्त इति मनसा पीकृतिवक्तुं मूढोपि किमुत प्रमाणभूता श्रुतिः॥ यस्मिन्नेताः षोडशकलाः प्रभवन्तीत्युक्तं प
रुषविशेषणार्थं कलानां प्रभवः स चान्यार्थोपिश्रुतः केन क्रमेण स्यादित्यत इदमुच्यते॥ चेतनपूर्विकावसृष्टिरित्येवमर्थे च पुरुषः षोडश
कलः पृष्टो यो भारद्वाजेन स ईसां चक्रे ईक्षणं दर्शनं चक्रे कृतवानित्यर्थः॥ सृष्टिफलक्रमादिविषयं कथमित्युच्यते॥ कस्मिन्कर्तृविशेषे दे
हादुक्तांत उक्तांतो भविष्याम्यहमेव कस्मिन्वा शरीरे प्रतिष्ठिते

ध्यायेयस्योक्तत्वात् स ईशामित्यादिना पुनः सृष्टिकथनमधिकमित्यत आह॥
यस्मिन्निति॥ अत इति॥ क्रमप्रतिपत्त्यर्थं स ईशामित्याद्युच्यत इत्यर्थः॥ तत्प्रतिपत्तिश्च कलोत्पत्तिप्रतिपत्ति सौकर्यार्थं विपर्ययेण तु क्रमोत्पत्त्य
ते चेति न्यायेन कार्यस्य स्वकारणक्रमेण पवादसौकर्यार्थं चेत्यर्थः॥ ईक्षणोक्तेः प्रयोजनमाह॥ चेतनेति॥ सृष्टिरिति॥ सृष्टिः प्राणादेः सृष्टिस्तस्याः उ
क्तांत्यादिफलं क्रमः प्राणाकृत्यामित्याद्युक्तानंतर्यमादिशब्देन लोकेषु नाम चेत्याधाराधेयविशेषो गृह्यते॥ ननु ईक्षणोक्त्या न चेतनपूर्वकत्वसिद्धिः न्या

अन्येन स्यात्कस्मिन्नेनाहं तत्त्वैव तनस्याप्रधाना

प्र. ३. ३४ विक्रियावत्वेन हेतुत्वे च सति ईक्षणस्यान्यथानेयत्वादिति सांख्यः शंकते ॥ नन्वात्मेति ॥ अकर्तृत्वस्य तत्रेदमित्यनेनान्वयः ॥ आत्मा अकर्ता तत्र तथा स
ति इदं कर्तृत्ववचनमनुपपन्नमित्यर्थः ॥ किंच तस्य कर्तृत्वांगीकारेऽपि कर्तुः कलालादेरिव सहकारि साधनान्तरभावादात्मनो दुखाद्यनर्थहेतुप्राणा
दिसंसारकर्तृत्वानुपपत्तेश्चानुपपन्नसदृशवचनमित्याह ॥ आत्मनोपीति ॥ कर्तृत्वेऽपीत्यपिशब्दान्वयः तर्हि किं कर्तृत्वमत्र आह ॥ प्रधानमिति ॥ कर्त्रिति ॥
क्रियाशक्तिमत् अतः प्रवर्तत इत्यन्वयः ॥ ननु प्रधानस्याचेतनस्य प्रयोजनापेक्षाभावात् प्रवृत्त्यनुपपत्तिरित्यत आह ॥ पुरुषार्थमिति ॥ पुरुषस्य चेतन

ऽहं प्रतिष्ठास्यामि प्रतिष्ठितः स्यामित्यर्थः ॥ नन्वात्मा अकर्ता आत्मनोऽपि प्रधानं कर्तृत्वमत्र ॥ पुरुषार्थं प्रयोजनमुरीकृत्य प्रधानं प्रवर्तते महदा
द्याकारेण तत्रेदमनुपपन्नं पुरुषस्य स्वातंत्र्येणैव पूर्वकं कर्तृत्ववचनं ॥ सत्त्वादिगुणसाम्ये प्रधाने प्रमाणोपपत्तेस्तद्विकर्तरिसतीश्वरेका

स ईशां चक्रे कस्मिन्नैह मुक्तां त उक्तां तो भविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति ॥

नुवर्तिषु वा परमाणुषु सत्सु आत्मनश्चैकत्वेन कर्तृत्वे साधनाभावादात्मन आत्मन्यनर्थकर्तृत्वानुपपत्तेश्च ॥ नहि चेतनावानबुद्धिपूर्वकार्या
त्मनोऽनर्थक्यं कर्तृत्वं तस्मात्पुरुषार्थेन प्रयोजनेन ईशा पूर्वकमिव नियतक्रमेण प्रवर्तमाने स्वभोगापवर्गरूपमर्थं प्रयोजनमुद्दिश्य प्रवर्तते वत्स
विवृत्यर्थमचेतनस्य धेनुदेहगतक्षीरस्य सस्यादिविवृत्यर्थमंबुनश्चाचेतनस्य प्रवृत्तिदर्शनादित्यर्थः ॥ ननु प्रधानस्याप्येकत्वेन सहकार्यभावात् कार
णत्वानुपपत्तौ अगत्या चेतनस्यैव कथंचित्कर्तृत्वं वाच्यमित्यत आह ॥ सत्त्वादिगुणत्रयस्य साम्यावस्था प्रधानमिति सांख्यमतं तत्र सत्त्वादिग
णैरनेकात्मके प्रधाने कारणे सति पुरुषस्य कर्तृत्ववचनमगतेरभावाद् अनुपपन्नमित्यन्वयः यदि चेतनानधिष्ठितस्याचेतनस्य प्रवृत्तिर्न दृष्टेति मन्यसे तर्हि

दी.
परमाणुकारणवादेऽसुखत्वेनैव सत्त्वादिगुणत्रयस्य साम्यावस्था प्रधानमिति सांख्यमतं तत्र सत्त्वादिगुणैरनेकात्मके प्रधाने कारणे सति पुरुषस्य कर्तृत्ववचनमगतेरभावाद् अनुपपन्नमित्यन्वयः यदि चेतनानधिष्ठितस्याचेतनस्य प्रवृत्तिर्न दृष्टेति मन्यसे तर्हि
सत्त्वादित्याह ॥ ईश्वरेकमिति ॥
रामः ३४

अत्रापि सत्त्वित्यस्यानुपपन्नमिति पूर्वणान्वयः॥ तर्हि ईश्वरश्रवणस्य का गतिरत आह॥ तस्मादिति॥ पुरुषार्थेनेति॥ पुरुषस्य भोगापवर्गार्थेनेत्यर्थः॥
 पुरुषे ईश्वरि विद्यमानेन नियतक्रमेण प्रवर्तमानत्वेन गुणेन योगादैश्वर्येति गौणः प्रयोगः॥ माणवकैर्पैंगल्पगुणयोगेन अग्निशब्दप्रयोगवदि
 त्यर्थः॥ नन्वेवमपि ईश्वरि प्रधाने पुरुषशब्दः कथमत आह॥ यथाराज इति॥ तद्वदिति॥ पुरुषस्य भोगापवर्गकारिणि प्रधाने पुरुषशब्दोप
 चारिक इत्यर्थः॥ स्वतोऽकर्तुरप्यात्मनः मायोपाधिककर्तृत्वं संभवतीति हृदि निधाय प्रथममापाततः प्रतिबन्धापरिहरति॥ नेति॥ बुद्धिः कर्त्री
 भोक्ता पुरुष इति वदद्भिः सांख्यैरात्मनो भोक्तृत्वमुक्तमित्यर्थः॥ श्रुतिप्रामाण्यादिति॥ श्रुत्युक्तं जगत्कर्तृत्वमविकारिणोपि कथंचिन्निर्वोदयमित्य

चेतने प्रधाने चेतनवदुपचारोयं स ईश्वरचक्रे इत्यादि॥ यथाराजः सर्वार्थकारिणि भूत्येराजेति तद्वन्नात्मनो भोक्तृत्ववत्कर्तृत्वोपपत्तेः य
 थासांख्यस्य चिन्मात्रस्यापरिणामिनोपि आत्मनो भोक्तृत्वं तद्वद्देवादिनामोक्षादिपूर्वकं जगत्कर्तृत्वमुपपन्नं श्रुतिप्रामाण्यात् तत्तत्तां त
 रपरिणामो आत्मनोऽनित्यत्वाऽशुद्धत्वाऽनेकत्वनिमित्तः न चिन्मात्रस्वरूपविक्रियातः पुरुषस्य स्वात्मान्येव भोक्तृत्वे चिन्मात्रस्वरूपविक्रि
 यानदोषाय॥ भवतां पुनर्वेदादिनां सृष्टिकर्तृत्वे तत्तांतरपरिणाम एवेत्यात्मनोऽनित्यत्वादिसर्वदोषप्रसंग इति चेन्न॥ एकस्याप्यात्म
 नोऽविद्याकृतनामरूपोपाध्यनुपाधिकृतविशेषाभ्युपगमात् र्थः॥ सांख्यः प्रतिबन्दिपरिहारं शंकते॥ तत्तांतरेति॥ भोगो नाम सुखानुभवः स
 न पुरुषस्य स्वरूपभूत इति तत्तांतरापत्तिलक्षणपरिणाम इत्यर्थः॥ परिणामो हि पूर्वरूपपरित्यागेन रूपान्तरापत्तिः सा च सजातीयरूपान्तराप
 तौ विजातीयरूपान्तरापतौ वा अनित्यत्वादिकमावहेदेवेति भोज्याविवेकोपाधिकं भोक्तृत्वमंगीकर्तृत्वं तेन तदात्मककर्तृत्वेऽपि तुल्यमित्यभिप्रेत्य मु
 ख्यपरिहारमाह॥ नेति॥ एकस्य वस्तुतोऽसहायस्याकर्तुराप्तकामस्यापीत्यपेक्ष्यः॥ उपाधिकृतकर्तृत्वसंभवादविद्यारूपसहायस्य संभवात् भ्रात्या

स्वस्मादिन्द्रजोवानामनामनासकामानां संभवात्पुरुषा

प्र. ३.
३५

र्थार्थसहस्रं तथा विधस्याप्युपपद्यत इति नाचेतनस्य चेतनानाधिष्ठितस्य तदुक्तमिति भावः ॥ नामरूपेति ॥ अनभि व्यक्तनामरूपेत्यर्थः ॥ बंधमोक्षादी
त्यादिशब्देन तत्साधनमुच्यते मोक्षस्यापि बंधप्रतियोगित्वेन सोपाधिकत्वं मुक्तं परमार्थस्य श्रुत्यैकगम्यत्वमाह ॥ सर्वेति ॥ एवंभूतस्यात्मनो न
सहस्रमित्याह ॥ नतत्रेति ॥ कल्पयित्वेति ॥ कल्पयितुं प्रवृत्ता इत्यर्थः ॥ पुरुषस्य निर्विशेषत्वेन तस्मिन् वस्तुतः कर्तृत्वाद्ययोगात्तदोपपत्तिमेवे
तिकल्पयितुं प्रवृत्ता अपि सर्वविरोधनिरासका गमप्रमाणैकशरेणत्वाभावात् प्रत्यक्षादिविरोधापत्त्या आरोपितत्वांगीकाराच्च तस्य तः सर्वपरमा

अविद्याकृतनामरूपोपाधिकृतो हि विशेषः श्रुयगम्यते ॥ आत्मनो बंधमोक्षादिशास्त्रकृतसंन्यवहाराय परमार्थतोऽनुपाधिकृतं च तत्
मेकमेवाद्वितीयमुपादेयं सर्वतार्किकबुद्ध्यनवगाह्यमभयं शिवमिष्यते ॥ नतत्र कर्तृत्वं भोक्तृत्वं वा क्रियाकारकफलं च स्यात् अद्वैतत्वात्
वभावानां ॥ सांख्यास्त्वविद्याध्यारोपितमेव पुरुषे कर्तृत्वं क्रियाकारकं फलं चेति कल्पयित्वाऽगमवाह्यत्वात् पुनस्तत्तत्संन्यतः परमार्थत
एव भोक्तृत्वं पुरुषस्येकंति ॥ तत्तां स रं च प्रधानं पुरुषात्परमार्थवस्तुभूतमेव कल्पयंतोऽन्यतार्किककृतबुद्धिविषयाः संतो विहन्यन्ते ॥ तथे
तरे तार्किकाः सांख्यैरित्येवं परस्परविरुद्धार्थकल्पनात् आमिषार्थिन इव प्राणिनोऽन्योन्यविरुद्धमानार्थदर्शित्वात्परमार्थतत्वादूरमेवाऽ
पकृष्यन्ते ॥ अतस्तन्मतमनादृत्य वेदांतार्थतत्त्वमेकत्वदर्शनं प्रत्यादरवंतो मुमुक्षवः सूरितितार्किकमते दोषप्रदर्शनं किंचिदुच्यते यत एवेकंति

तत्रापि अचेतनस्य भोक्तृत्वायोगात्तन्मात्रमात्मनो गीकुर्वंतिकर्तृत्वादिकं तु प्रधानस्यांगीकुर्वन्तीत्यर्थः ॥ तर्हितस्य को दोष इत्याशंक्य भोक्तृत्वांगीकारे तथैव
तस्यैव कर्तृत्वमपि स्यात्त्यन्यैः शिशिताः संतः स्वमतात्प्रच्यवंत इत्याह ॥ अन्येति ॥ कृतायाः शिशितायाः बुद्धेः विषया अधीनाः शिशितबुद्धय इत्यर्थः ॥ तर्हि सां
ख्यशिक्षकस्य तार्किकस्य मतं ग्राह्यमतमाह ॥ तथेति ॥ तस्यापि सांख्येन शिशितत्वान्न तदपि ग्राह्यमित्यर्थः ॥ तर्हि कस्य तार्किकस्य मतं ग्राह्यमित्याशंक्य न क
दि २

दी.

सापीत्याह ॥ इत्येवमिति ॥
रामः
३५

तर्हितया तार्किकमतं किमर्थं दूष्यते परस्परमेव तैर्दूषितत्वात्तद्वद्वदेव हेष्वादिमत्वप्रसंगाच्चेत्यत आह ॥ अत इति ॥ विरोधोद्भवकारणमिति ॥ पारमार्थिकतया भेददर्शनमित्यर्थः ॥ संरक्षितेति ॥ भेददर्शनस्य परस्योक्तदोषग्रस्तत्वाद्वैतमेव निर्दुष्टमिति निश्चितबुद्धिः सन्निर्वातिसर्वविकल्पेभ्यः उपशान्तो भवतीत्यर्थः ॥ दोषप्रदर्शनं किं विक्रियत इति यदुक्तं तदेव प्रपञ्चयन् कर्तृत्वादेरपितत्वं मेव परेणापि वक्तव्यमित्याह ॥ किंचेत्यादिना ॥ तत्रादौ भोक्तृत्वकर्तृत्वयोर्विशेषस्य वक्तुमशक्यत्वात्तयोराश्रयव्यवस्थानसंभवतीत्याह ॥ भोक्तृत्वेति ॥ आशयमविद्वानशंकावसरोक्तं विशेषं शंकते ॥ न चिति ॥ स्वात्मस्थो विक्रियत इति ॥ विद्रूपेण विक्रियत इत्यर्थः ॥ तत्तांतरेति ॥ अनेकत्वाशुद्ध्यादियुक्तस्वविलक्षणमहदादिरूपेणेत्यर्थः ॥ पुरुषस्य विद्रूपे

स्वाभिः न तु तार्किकवत्तात्पर्येण ॥ तथैतदुक्तं ॥ विवदत्त्वेन निक्षिप्य विरोधोद्भवकारणं ॥ तैः संरक्षितसद्बुद्धिः सुखं निर्वाति वेदवित् ॥ किंच ॥ भोक्तृत्वकर्तृत्वयोर्विक्रिययोर्विशेषानुपपत्तिः ॥ कानामासौ कर्तृत्वाज्जात्यंतरभूता भोक्तृत्वविशिष्टा विक्रिया ॥ यतो भोक्तेव पुरुषः कल्प्यते न कर्ता प्रधानं तु कर्त्रेव न भोक्तिरिति ॥ न नूक्तं पुरुषश्चिन्मात्र एव स च स्वात्मस्थो विक्रियते भुंजानो न तत्तांतरपरिणामेन ॥ प्रधानं तु तत्तांतरपरिणामेन विक्रियते ॥ तोऽनेकमशुद्धमचेतनं चेत्यादि धर्मवत्तद्विपरीतः पुरुषः ॥ नासौ विशेषः ॥ चाङ्गान्नत्वात् ॥ प्राग्भोगोत्पत्तेः केवलचिन्मात्रस्य पुरुषस्य भोक्तृत्वं नाम विशेषो भोगोत्पत्तिकाले चैवाजायते निवृत्ते च भोगे पुनस्तद्विशेषादप्येतच्चिन्मात्र एव भवतीति चेत् ॥ महदाद्याकारेण च परिणम्य प्रधानं ततो

चैव परिणामान्नरूपांतरापत्तिः ॥ अशुद्ध्यादिकं वा प्रधानस्य तु आकारांतरेण परिणामात्पूर्वरूपत्यागादशुद्ध्यादिकं स्यादित्यर्थः ॥ किंचिद्रूपेण परिणाम आगंतुको नानवा ॥ आद्ये आगंतुकविशेषवत्त्वेन अनित्यत्वाद्यापत्या प्रधानादविशेषः ॥ भोगानंतरं पुनः स्वरूपावस्थानान्नानित्यत्वादिदोषश्चेत् प्रधानस्यापि प्रलये तथात्वांगीकारान्नतयोर्विशेषः स्यादिति दूषयति ॥ नासाविति ॥

प्र. ३. संग्रहवाक्यविरुणोति॥ प्राणिति॥ अस्यांकल्पनायां इति॥ चिद्रूपेण तत्वांतररूपेण विक्रिया कल्पनायामपि विचार्यमाणे अर्थतो न कश्चिदपि विशेषो
 ३६ षो लभ्यत इति तयोर्विशिष्टा विक्रियेति वाङ्मात्रेणैव कल्प्यते उच्यत इत्यर्थः॥ द्वितीयं शंकते॥ अथेति॥ चिन्मात्र एवेति॥ नत्वा गंतुकं रूपांतरमित्य
 र्थः॥ तर्हि कर्मजन्यः कादाचित्को भोगो न सिद्धे इति आह॥ न तर्हीति॥ एतद्वेष परिहाराय आगंतुकं परिणाममंगीकृत्य भोगकालीन विक्रियामात्रं
 भोगः स च पुरुषस्यैव न प्रधानस्येति भोगसदसत्त्वविशेषमात्रेण शंकते॥ भोगकालेति॥ तत्रापि किं भोगकालीन विक्रियामात्रं भोगः उत तत्कालीन
 चिन्मात्रगत विक्रिया भोग इति विकल्प्याऽद्ये भोगकाले प्रधानस्यापि सुखाद्याकारेण विक्रियावत्त्वात् भोगः स्यादित्याह॥ नेति॥ द्वितीयं शंकते॥ चि

पेत्य पुनः प्रधानं स्वरूपेणावतिष्ठत इत्यस्यांकल्पनायां न कश्चिद्विशेष इति वाङ्मात्रेण प्रधानपुरुषयोर्विशिष्टा विक्रिया कल्प्यते॥ अथ
 भोगकालेपि चिन्मात्र एव प्राग्वत्पुरुष इति चेन्न तर्हि परमार्थतो भोगः पुरुषस्य॥ भोगकाले चिन्मात्रस्य विक्रिया परमार्थेनैव तेन भोगः
 पुरुषस्येति चेन्न॥ प्रधानस्यापि भोगकाले विक्रियावत्त्वाद्वाक्यत्वप्रसंगः चिन्मात्रस्यैव विक्रिया भोक्तृत्वमिति चेदो स्याद्यसाधारणधर्म
 वतामग्न्यादीनामभोक्तृत्वे हेतुपपत्तिः॥ प्रधानपुरुषयोर्द्वयोर्गुणपदोक्तत्वमिति चेन्न॥ मात्रस्यैवेति चिन्मात्रस्यैव विक्रियेत्येवकारेण धर्म्यं न
 रगतविक्रियानपेक्षा चैतन्यविक्रिया भोग इत्युच्यते वा चैतन्यमात्रगता तदसाधारणा विक्रिया भोग इति वानाद्यः सुखादिरूपप्रधान विक्रिया विना
 भोगा सिद्धेः॥ न द्वितीयः चैतन्यासाधारणविक्रियैव भोग इत्यत्र हेतुभावात्त्वासाधारणविक्रिया भोग इति वक्तव्यं॥ तथा च अतिप्रसंगः॥ सर्वस्या
 पि स्वासाधारणविक्रियावत्त्वात्॥ भोगकालीना साधारणविक्रिया वत्तु प्रधानस्याप्यस्तितत्कालीनसुखादिविक्रियावत्त्वादिति दूषयति॥ औष्ठ्ये
 ति॥ ननु भोगकालीना साधारणविक्रियैव भोगः॥ न चाग्न्यादेस्तत्कालेनियमेन विक्रियास्ति॥ न च प्रधानस्यापि प्रसंगदृष्टपत्तिरिति शंकते॥ प्रधा

॥
 रामः
 ३६

भोक्ता हि शेषोऽभयोरपि भोक्तृत्वशेषशेषिभावो न स्यादित्याह ॥ नेति ॥ ननु भोगः सत्त्वगुणप्रधानचेतोरूपेण परिणतप्रकृतेरेव धर्मः ॥ तस्याः विक्रि
योपपत्तेः न पुरुषस्य तस्य अविक्रियत्वात् न च तस्य भोगाभावप्रसंगः तस्य तथाविधचित्तप्रतिबिंबितत्वमात्रेण भोक्तृत्वमप्यपदेश इति शङ्कते ॥ भोगध
र्मवतीति ॥ सत्त्वगिनीति ॥ सत्त्वगुणः अंगी प्रधानं यस्य तस्मिन् चेतसीत्यर्थः ॥ तर्हि चित्तगतभोगेन चेतन्ये विशेषो जायते नानवेति विकल्पनद्वितीय
इत्याह ॥ नेति ॥ किं चास्मिन् पक्षे स्वकीयशारूपप्रणयनं च न्यर्थं स्यादित्याह ॥ भोगरूपश्चेदिति ॥ आद्ये सविशेषः सत्यो वा असत्यो वा इति विकल्पसत्यवि

प्रधानस्य पारार्थ्यानुपपत्तेः न हि भोक्तोर्द्वयोरितरेतरगुणप्रधानभाव उपपद्यते प्रकाशयोरिवेतरतरप्रकाशने भोगधर्मवतिसतिसत्त्वगि
निचेतसि पुरुषस्य चेतन्यप्रतिबिंबोदयोऽविक्रियस्य पुरुषस्य भोक्तृत्वमिति चेन्न ॥ पुरुषस्य विशेषाभावे भोक्तृत्वकल्पनानर्थक्यात् ॥ भो
गरूपश्चेदनर्थः पुरुषस्य नास्ति सदानिर्विशेषत्वात् पुरुषस्य कस्याप्यनयनार्थं मोक्षसाधनशारूपं प्रणीयते ॥ अविद्याध्यारोपितानर्थोपन
याय शारूपप्रणयनमिति चेत्परमार्थतः पुरुषो भोक्तैव न कर्ता प्रधानं कर्त्रेव न भोक्तृपरमार्थसद्वस्त्वंतरं पुरुषाच्चेयं कल्पनाऽगमबाह्या न्य
थानिर्हेतुका चेति नादत्तव्यामुमुक्षुभिः ॥ एकत्वेपि शारूपप्रणयनाद्यानर्थक्यमिति चेन्न ॥ शेषवत्ते पुरुषस्य विकारित्वं स्यादिति मनसि निधाया सा
रोपितविशेषवत्त्वमस्तीत्याद्यं शङ्कते ॥ अविद्येति ॥ अनर्थेति भोगरूपेत्यर्थः ॥ तर्हि भोक्तृत्वविशेषवत्कर्तृत्वादिविशेषस्य प्रधानादेश्वारोपवत्त्वमेवांगीकर्तृ
युक्तं नार्थवैशंसं अस्य दुक्तीत्याबंधमोक्षमवहारसिद्ध्युपपत्तेस्तथा कल्पनायां प्रयोजनाभावात् प्रमाणाभावात्प्रत्युत सर्वश्रुतिविरोधापत्तेः श्रेयाह ॥ परमा
र्थत इति ॥ पुरुषाद्वस्त्वंतरं च प्रधानमित्यन्वयः उक्तदोषजातं सारव्यस्य मतं मोक्षकामिना नादत्तव्यमिति ज्ञापनार्थमुक्तं ननु हे पक्षपातादित्याशयेनाह
॥ इति नादत्तमेति ॥ आत्मैकत्वपक्षेपिनिरसनीयबंधाभावात् शारूपप्रणयनानर्थक्यं इति शङ्कते ॥ एकत्वेपीति ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ॥

प्र. ३.

३७

स

किमात्मैकत्वनिश्चयवन्तं प्रति तस्यानर्थक्यमुच्यते तद्विपर्ययं प्रतिवेति विकल्प आद्यं प्रति प्रणयनाभावादानर्थक्यदोषाभावमाह ॥ नाभावादिति ॥
दोषापादनाभावादित्यर्थः ॥ संग्रहवाक्यं विरुणोति ॥ आत्मैकत्व इति ॥ निश्चित इति शेषः ॥ तदभावे शास्त्रप्रणेत्राद्यभावे इयंकल्पनैव अर्थवदनर्थकं
चेति विकल्पनैवानुपपन्नेत्यर्थः ॥ नैवानुपपन्नेति पाठे तु तदभाव इत्यनेन एकत्वनिश्चयाभावोभिधीयते तदानीं निरसनीयवन्धादिसत्त्वात् इयंकल्पना
बंधनिरुत्तर्यं शास्त्रप्रणयनकल्पनानुपपन्नेति योज्यं ॥ किंचात्मैकत्वनिश्चये जाते तन्निश्चयजनकत्वेन शास्त्रार्थवत्त्वस्य स्वानुभवसिद्धत्वात् तेने
यंशंकाकर्तुमपि न शक्येत्याह ॥ अभ्युपगत इति ॥ प्रमाणार्थ इति ॥ प्रमाणस्य शास्त्रस्यार्थः प्रयोजनमित्यर्थः ॥ एकत्वनिश्चयवन्तं प्रति शास्त्रानर्थ

अभावात्सत्सु हि शास्त्रप्रणेत्रादिषु तत्फलार्थिषु च शास्त्रस्य प्रणयनमनर्थकं सार्थकं वेति विकल्पना स्यात् ॥ न ह्यात्मैकत्वशास्त्रप्रणेत्राद
यस्ततोभिन्नाः संति ॥ तदभावे एवं विकल्पनैवानुपपन्नाः अभ्युपगते आत्मैकत्वे प्रमाणार्थश्चाभ्युपगतो भवता यत् आत्मैकत्वमभ्युपगच्छ
ता ॥ तदभ्युपगमे च विकल्पानुपपत्तिमाह शास्त्रं ॥ यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदित्यादि शास्त्रप्रणयनाद्युपपत्तिचाहान्यत्र
परमार्थवस्तुस्वरूपादविद्याविषये ॥ यत्र हि द्वैतमिव भवति इत्यादि विस्तरतो वा जसनेयके ॥ अत्र च विभक्ते विद्याः विद्ये परापरे इत्यादा
वेव शास्त्रस्यातो न तार्किकचार्त्तभट्टप्रवेशे वैदांत

क्यकल्पनाभावः श्रुत्या युक्त इत्याह ॥ तदभ्युपगमे चेति ॥ अत्राभ्युपगमो निश्चयः एकत्व
निश्चयाभावदशायां तु निरसनीयारोपितबंधसत्त्वान्नानर्थक्यं तदपिश्रुत्योक्तमित्याह ॥ शास्त्रप्रणयनेति ॥ अनेन द्वितीयकल्पो निरस्तः ॥ श्रुतिग
तयत्र शब्दव्याचष्टे ॥ अन्यत्रेति ॥ अथर्वणीयमंनोपनिषदि द्वे विद्ये वेदितव्ये इत्युपक्रम्य अपरविद्याऋग्वेदादिरूपा परानुदृश्यत्वादिप्रत्यस्तमि
तसर्वद्वैतवस्तुविषयेत्युक्त्वा विद्याविद्ययोर्विषयभेदः शास्त्रस्यादावेव सूचित इत्याह ॥ अत्र चेति ॥ अद्वैतवादे सर्वाशंकानां श्रुतिप्रामाण्येनैव निरासात्

टी.

रामः

३७

तार्किकोत्प्रेक्षितशंकाशकस्यापि नात्र प्रवेश इत्युपसंहरति ॥ अत इति ॥ राजप्रमाणेति ॥ प्रमाणराजेत्यर्थः ॥ राजदंतादित्वात्परनिपातः ॥ वेदांतप्रमाणमेव राजेव राजा तत्बाहवः तदुक्तन्यायाः तैर्गुणैकत्वमेव विषय इव देश इव देशोरक्षणीयत्वात् स तार्किकभेदे यौधेयैर्न प्रवेश इत्यन्वयः ॥ पूर्ववाद्युक्तं दोषं निराकरोति ॥ एतेनेति ॥ उपाधिकृता अनेकाः शक्तयः साधनानि च तत्कृतस्य भेदस्यानेकत्वस्य सत्तादित्यर्थः ॥ आत्मेति ॥ आत्मनो योऽनर्थः संसारः तत्कर्तृत्वमित्यर्थः ॥ आदिशब्देन आप्रकामत्वेन प्रयोजनापेक्षानुपपत्तिः संगृहीता कल्पनया स्वयतिरिक्तस्य जीवस्य सत्तात्तस्य संसारो नात्मनः तदीयकर्मफलदानार्थं च आप्रकामस्यापि सृष्ट्यादिप्रवृत्तिः संभवति सर्वव्यवहारस्यापि स्वप्रतुल्यत्वाद्वा स्वप्रद्वसर्वमप्युपपद्यते सूत्रभाष्यादावेव

राजप्रमाणबाहुगुप्ते इहात्मैकत्वविषये इत्येतेनाविद्याकृतनामरूपाद्युपाधिकृतानेकशक्तिसाधनकृतभेदवत्ताद्ब्रह्मणः सृष्ट्यादि कर्तृत्वे साधनाद्यभावो दोषः प्रत्युक्तो वेदितव्यः ॥ परैरुक्त आत्माऽनर्थकर्तृत्वादि दोषश्च ॥ यस्तु दर्शितो राज्ञः सर्वार्थकारिणिकर्तृत्वं पचा राजा जा कर्तृति सो नानुपपन्नः ॥ स ईशां चक्रे इति श्रुतेर्मुख्यार्थबाधनात्प्रमाणभूतायास्तत्र हि गोणीकल्पनाशब्दस्य यत्र मुख्यार्थो न संभवतीह त्वचेतनस्य मुक्तवत्पुरुषविशेषापेक्षया कर्तृकर्मकालनिमित्तापेक्षया च बंधमोक्षादिफलार्थानियता पुरुषं प्रति प्रवृत्तिर्नोपपद्यते ॥ यथोक्त सर्वज्ञेश्वरकर्तृत्वपक्षे तूपपन्ना ॥ परिहृत इत्यर्थः ॥ सांख्येन स्वपक्षे पुरुषशब्दस्य ईशणस्य चोपपत्तिमुक्ता मनूय निराकरोति ॥ यस्ति

ति ॥ यजमानः प्रक्षर इत्यादौ उपचारो दृष्टः इत्याशंक्याह ॥ तत्र हि गोणीति ॥ प्रधानपक्षेन केवलमीशणश्रुत्यनुपपत्तिः वस्तुतस्तस्य स्रष्टृत्वमपि न संभवतीत्याह ॥ इह त्विति ॥ मुक्तान्वर्जयित्वा ब्रह्मन्प्रत्येव प्रवृत्तिः ॥ कर्तृकर्मोद्यपेक्षया बंधमोक्षादिशब्दितभोगापवर्गार्थान्यवस्थिता प्रवृत्तिर्नोपपद्यत इत्यर्थः ॥ अनेन पुरुषार्थप्रयोजनमुररीकृत्य प्रधानं प्रवर्तत इति यदुक्तं शंकावसरे तन्निरस्त ईश्वरकारणवादे तु न कोपि दोष इत्याह ॥

॥
॥
॥

प्र. ३.
३८

एवं परपक्षं निराकृत्य प्रकृतश्रुतिव्याख्यानं कुर्वन् स प्राणमसृजतेत्यस्य तात्पर्यार्थमाह ॥ ईश्वरेणेवेति ॥ राज्ञेवेत्यर्थः ॥ असुरार्थं प्रश्नपूर्वकमाह ॥ क
थमिति ॥ हिरण्यगर्भोऽस्यमिति ॥ हिरण्यगर्भ इत्याख्यायेनोपाधिना आत्मनो भवति तं बुध्यमिन्नं सर्वप्राणं समष्टिप्राणमित्यर्थः ॥ यथाश्रुते कस्मिन्बहुमु
क्तां तद्व्यादिना आत्मन उक्तां त्याज्युपाधिसूत्रेः प्रसृतत्वात् हिरण्यगर्भस्य जीवस्या तथात्वादुपक्रमविरोधापत्तेः हिरण्यगर्भोऽस्यमित्युक्तिस्तु आत्मनो
हिरण्यगर्भादिसंसारिभावोऽपि एतदुपाधिक इति सूचयितुमिति बोध्यं तस्य समष्टित्वमाह ॥ सर्वेति ॥ अंतरात्मानमिति ॥ सर्वस्थूलशरीरांतरत्वादात्मव

ईश्वरेणेव सर्वाधिकारी प्राणः पुरुषेण सृज्यते ॥ कथं स पुरुष उक्तप्रकारेण सित्वा स प्राणं हिरण्यगर्भोऽस्यं सर्वप्राणिकरणाधारमंतरात्मा

स प्राणमसृजत प्राणाच्छ्रद्धां ॥ खं वायुर्ज्योतिरपः पृथिवीन्द्रियं मनो

नमसृजत सृष्टवान् ॥ अतः प्राणाच्छ्रद्धां सर्वप्राणिकर्महेतुभूतां ॥ ततः कर्मफलोपभोगसाधनाधिष्ठानानि कारणभूतानि महाभूतान्यसृ

जत ॥ खं शब्दगुणं

द्विगोचरत्वाच्चान्तरात्मा स इत्यर्थः ॥ तत इति ॥ आनंतर्यार्थेयं पंचमी एव मुत्तरत्रापि ॥ न च भूतकार्यत्वात् प्राणस्य कथं ततः पूर्वका
लीनत्वमिति वाच्यं सत्यं सृष्टमभूतसृष्ट्यनंतरं प्राणमसृजतेति कल्पनीयत्वात् ॥ न चैतदनंतरं भूतसृष्ट्युक्तिविरोधः शङ्क्यः तस्याः पंचोक्तस्थूलभूतविष
यलोपपत्तेः अतएव भोगसाधनाधिष्ठानानीत्युक्तं सृष्टमाणां तथात्वायोगात् ॥ न चैवमपि स्थूलभूतसृष्ट्यनंतरमिन्द्रियमनः सृष्ट्युक्तिविरोधः भूतारब्ध
देहाधिष्ठितानामेव तेषां कार्यक्षमत्वेन तेषां तदनंतरलोक्तिरिति भावः भोगसाधनाधिष्ठानत्वं भूतानां तत्कारणत्वादित्याह ॥ कारणभूतानीति ॥ तेषां
भूतानां लक्षणतया शब्दगुणमित्यादिना असाधारणगुणाः उक्ताः ॥ पूर्वपूर्वगुणानुवृत्तिस्तु पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरोपादानत्वसूत्रनार्थस्योक्त्यतस्त

दी.

रामः

३८

स्यसिध्यर्थं च उक्तेति बोध्यं ॥ वायुमिति ॥ श्रुतौ वायुरित्यादिप्रथमाः द्वितीयार्थः ॥ प्राणमसृजतेति द्वितीयोपपत्त्यात् ॥ तैरेवेति ॥ अपं चोक्ततावस्यापामि
त्यर्थः ॥ तस्य चेश्वरमिति नियामकमित्यर्थः ॥ संकीर्यमाणानामिति ॥ अविशुद्धसत्त्वतया पापाचरणेन तैः पापैः संकीर्यमाणानां संकरपरिहाराय चित्त

वायुं स्वेन स्पर्शेन कारणगुणेन च विशिष्टं द्विगुणं तथा ज्योतिः स्वेन रूपेण पूर्वाभ्यां च विशिष्टं त्रिगुणं शब्दस्पर्शाभ्यां ॥ तथाऽपौरसेनगुणेना
साधारणेन पूर्वगुणावेशेन च चतुर्गुणाः तथा गंधगुणेन पूर्वगुणानुप्रवेशेन पंचगुणाः पृथिवी तथा तैरेव भूतैरारब्धमिंद्रियं द्विप्रकारं बुद्ध्य
र्थं कार्यं च दशसंख्यं ॥ तस्य चेश्वरमंतस्य संशयसंकल्पलक्षणं मनः ॥ एवं प्राणिनां कार्यकरणं च सृष्टा तत्स्थित्यर्थं त्रीहियवादिलक्षण

अन्नमन्नादीर्यंतपोमंत्राः कर्मलोका लोकेषु च नाम च ॥

मन्त्रं ततश्चान्नादयमानादीर्यंतपोमन्त्रं सर्वकर्मप्रवृत्तिसाधनं तदीर्यवतां च प्राणिनां तपोविशुद्धिसाधनं संकीर्यमाणानां ॥ मंत्रास्तपो
विशुद्धांतर्बहिःकरणेभ्यः कर्मसाधनभूतान् क्रम्यजुः सामाथर्वगिरसः ततः कर्माग्निहोत्रादिलक्षणं ततो लोकाः कर्मणां फलं तेषु च सृष्टा
नां नाम च देवदत्तो यज्ञदत्त इत्यादि ॥ एवमेताः कलाः प्राणिनामविद्यादिदोषबीजापेक्षया सृष्टास्तैर्मिरिकट्टिसृष्टा इव द्विचंद्रमशकमक्षि
काद्याः सप्तदृक् सृष्टा इव च सर्वपदार्थाः ॥

प्राणिनां शुद्धिसाधनं तपोऽसृजतेत्यर्थः ॥ फलमिति ॥ लोक्यते भुज्यत इति लोकः फलमित्यर्थः ॥ नामचेति ॥ ब्राह्मणा
दिनाम्ना उक्तव्यवहारासंकरार्थमित्यर्थः ॥ नन्वीश्वरसृष्टत्वात् कलानां सत्यत्वमंगीकर्तव्यमप्येव शक्तिरजतादौ सृष्टत्वव्यवहाराभावादित्याशंक्य अंगुल्य
वष्टंभनेत्रमर्द्दनादिना प्रयत्नेन सृष्टस्य द्विचंद्रमशकमक्षिकादेराप्यलदर्शनात् अथ यथानुरथयोगान् यथः सृजत इति सृष्टत्वेनोक्तस्य प्रपदार्थस्य च भ्रमत्वद

शेनान्न मेवमित्याह ॥ एवमेता इति ॥

अविद्याकामकर्मादिदोषरूपं यद्वा जंतदपेक्षया तत्साधनीकृत्येत्यर्थः ॥ तैमिरिकशब्दो नेत्रे अंगुल्यवष्टंभाद्यपलक्षणार्थः ॥ एवमात्मप्रतिपत्त्यर्थं मध्या
 रोपमुक्त्वा तदपवादमवतारयति ॥ पुनस्तस्मिन्नेवेति ॥ ग्रामादिवद्देहेन गंतव्यत्वभ्रमं वारयति ॥ आत्मभाव इति ॥ अस्त्वशब्देन नाशो नाभिधीयते ॥ मे
 दकोपाधिनामरूपयोर्नाशेऽपि स्वरूपस्य समुद्रात्मना विद्यमानत्वादित्याह ॥ नामरूपतिरस्कारमिति ॥ पूर्वरूपतिरस्कारमित्यर्थः ॥ तद्वस्त्विति ॥ ना
 पुनस्तस्मिन्नेव पुरुषे प्रतीयंते हितानामरूपादिविभागं ॥ कथं सदृशं तः यथा लोकस्मानद्यः स्यंदमानाः स्रवंत्यः समुद्रायणाः समुद्रअय
 नंगतिरालम्भावो यासां ताः समुद्रायणाः समुद्रं प्राप्योपगम्यास्तं नामरूपतिरस्कारं गच्छंति तासां वा संगतानां भिद्येते विनश्येते नामरूपे
 सयथेमानद्यः स्यंदमानाः समुद्रायणाः समुद्रं प्राप्यास्तं गच्छंति भिद्येते तासां नामरूपे समुद्रइत्येवं प्रोच्यते एवमेवास्य परिदृ
 ष्टिमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषं प्राप्यास्तं गच्छंति ॥ गंगा यमुनेत्यादिलक्षणे तदभेदे समुद्रइत्येवं प्रोच्यते ॥ तद्वस्तुदक
 लक्षणं ॥ एवं यथाः यंदृशं तउक्तलक्षणस्य प्रकृतस्यास्य पुरुषस्य परिदृष्टुपरिसमं ताद्रष्टुः दर्शनस्य कर्तुः स्वरूपभूतस्य यथाः कः स्वात्मप्र
 काशस्य कर्ता सर्वतस्तद्वदिमाः षोडशकलाः प्राणाद्या उक्ताः कलाः पुरुषायणाः नदीनामिव समुद्रः पुरुषो मरूपनाशानंतरं परिशिष्टं उदकल
 क्षणं वस्तु समुद्रइत्येवोच्यत इत्यन्वयः ॥ पुरुषस्येति ॥ कर्मणि षष्ठी ॥ पुरुषं स्वात्मरूपं परितः सर्वस्वरूपत्वेन पश्यत इत्यर्थः ॥ द्रष्टुरित्युक्ते आगंतु
 कस्य दर्शनस्य कर्ता प्रतीयत इत्यत आह ॥ दर्शनस्य स्वरूपभूतस्येति ॥ स्वरूपत्वे दर्शनस्य तत्र कर्तृत्वानुपपत्तेस्तदर्थकत्वं च प्रत्ययविरोध इत्या
 शंक्य अर्कः सर्वतः स्वप्रकाशक इत्यत्र यथा कर्त्रर्थकस्य प्रत्ययस्योपचरितत्वं तद्वदिहापीत्याह ॥ यथा कर्क इति ॥ नदीनामिवेति ॥ इवशब्दस्तथाश

यनमित्यन्वयः॥ अस्तगमनस्वरूपमाह॥ भिद्येते इति॥ नामरूपभेद एव अस्तगमनमिहेत्यर्थः॥ यथा स्वमिति॥ यस्य यत्स्वरूपं प्राणाद्यात्मकं तद
पि भिद्यत इत्यन्वयः पुरुषः इत्येवं प्रोच्यत इत्यस्यार्थमाह॥ भेदे चेति॥ यदनष्टमिति॥ कलानां हि रूपमारेण्याधिष्ठानोभयात्मकं सत्यानृतमिथुनरूपं
तन्नारोप्यस्य नामरूपात्मकस्य भेदे अधिष्ठानात्मकं रूपं पुरुषात्मना उच्यत इत्यर्थः यथा समुद्रस्वरूपभूतं जलं मेघैराकृष्याभिरुष्टं गंगादिनामरूपोपा

यनमात्मभावगमनं यासां कलानां ताः पुरुषायणाः पुरुषं प्राप्य पुरुषात्मभावमुपगम्य तथैवास्तंगच्छंति॥ भिद्येते चासां नामरूपे कला
नां प्राणाद्याख्या रूपं च यथास्वभेदे च नामरूपयो र्यदनष्टं तत्पुरुष इत्येवं प्रोच्यते ब्रह्मविद्धिः॥ य एवं विद्वान्गुरुणा प्रदर्शितकलाप्रलय

भिद्येते चासां नामरूपे पुरुष इत्येवं प्रोच्यते॥ सरषोऽकलोऽमृतो भवति तदेष श्लोकः॥ अण्डवरथनाभौ कलायस्मिन्प्रतिष्ठि

ताः॥

मार्गः सरषविद्यया प्रविलापिता स्वविद्याकामकर्मजनिता सुप्राणादिकला स्वकलोऽविद्याकृतकलानिमित्तो हि मृत्युस्तदप
गमेऽकलत्वादेवामृतो भवति तदेतस्मिन्नर्थे एष श्लोकः॥ अण्डवरथचक्रपरिचाराण्डवरथनाभौ रथचक्रस्य नाभौ यथा प्रवेशितास्तदाश्रया भवंति
यथा तथेत्यर्थः॥ कलाः प्राणाद्याः यस्मिन्

धिना समुद्राद्विद्यमिव व्यवह्रियमाणं तदुपाधिविगमे समुद्रस्वरूपमेव प्रतिपद्यते॥ एवमविद्याकृतना
मरूपोपाधिवशादात्मनोभिन्नमिव स्थितं सर्वजगद्विद्यया अविद्याकृतनामरूपविगमे ब्रह्मान्नतयाऽवशिष्यत इत्यर्थः॥ एवं प्राणादिकलोपाधिकभा
त्मनः उक्तमणादिशब्दितमरणादिव्यवहारइत्युक्तेः प्रयोजनं प्राणादिनिवृत्तौ उक्तमणादि सर्वसंसारधर्मरहितात्मस्वरूपावस्थानरूपं दर्शयितुं सर
ष इति वाक्यं व्याचष्टे॥ य एवं विद्वानित्यादिना॥ परिचारा इति॥ नाभेः परितः नाभौ नेम्यां च प्रोक्ताः तिर्यक्काष्ठविशेषा इत्यर्थः॥ यथा प्रवेशिता इति ॥

प्र. ३. यथा वत्सस्य कूपप्रवेशिता इत्यर्थः ॥ मादोर्थे व्यतिरेकप्रदर्शनेन स्पष्टयति ॥ न चेदिति ॥ शिष्याणां कृतार्थता बुद्धिजननार्थतानित्यादिवाक्यव्याच-
 ४० षे ॥ तानेवमिति ॥ प्रकिरणेनेति प्रक्षेपेणेत्यर्थः पितृत्वं तवेति ॥ जनकश्चोपनेता च यश्च विद्याप्रयच्छति ॥ अन्नदाता भयत्राता पंचैते पितरः स्मृता इ-

पुरुषे प्रतिष्ठिता उत्पत्तिस्थितिलयकालेषु तं पुरुषं कलानामात्मभूतं वेद्यं वेदनीयं पूर्णत्वात् पुरुषं पुरिशयनाद्वा वेदजानीयात् यथा हे
 शिष्याः मावोयुष्मान्मृत्युः परित्यज्यामा परित्यज्यतु न चेद्दिज्ञायेत पुरुषो मृत्युनिमित्ताव्यथामापन्नादुःखिन एव यूयं स्य अतस्तन्माभूद्यु-
 ष्माकमित्यभिप्रायः ॥ तानेवमनुशिष्यशिष्यान् ॥ तानहोवाच पिप्लदाः किल एतावदेव वेद्यं परं ब्रह्म वेदविजानाम्यहमेतन्नातोऽस्मात्परमस्ति
 प्रकृष्टतरं वेदितव्यमित्येवमुक्तवान् शिष्याणामविदितशेषास्ति ताशं कानि रतये कृतार्थबुद्धिजननार्थं च ततस्तेशिष्यागुरुणानुशिष्यास्तं

तं वेद्यं पुरुषं वेदयथा मावो मृत्युः परित्यज्या इति ॥ ताहोवाचैतावदेवाहमेतत्परं ब्रह्म वेदनातः परमस्तीति ते तमर्चयंतस्त्वं

हिनः पिता यो

गुरुकृतार्थाः संतो विद्यानिष्क्रयमपश्यंतः किंकृतवंत इत्युच्यते ॥ अर्चयंतः पूजयंतः पादयोः पुण्यांजलिप्रकिरणेन प्र-
 णिपातेन च शिरसा किमूचुरित्याह ॥ तंहिनोऽस्माकं पिता ब्रह्मशरीरस्य विद्यया जनयितृत्वात् नित्यस्याजरामरस्याभयस्य यस्त्वमेवास्माकमवि-
 द्यायाः विपरीतज्ञानाज्जन्मजरामरणरोगदुःखादिग्राहादविद्यामहोदधेर्विद्याप्लवेन परमपुनरुत्तिलक्षणं मोक्षारम्भमहोदधेरिव या-
 रंतारयस्य स्नान इत्यतः पितृत्वं तवास्मान्नृत्युपपन्नं ॥

तिसृतेरित्यर्थः ॥ योऽस्माकमिति ॥ हेतूक्ते स्तात्यर्थं वदन् पितृत्वोक्तिमात्रेण विद्यानिष्क्रया-
 र्थं किंदत्तमित्यपेक्षायां स्वशरीरमेव परिचारकतया दास्यभावेन गुरवे दत्तमित्याह ॥ इतरस्मादिति ॥ पितृत्वादेव किंपूज्यतरत्वं परिचार्यत्वं स्वामित्वं किमुव-

टी.

॥ अर्चयंतः पूजयंतः पादयोः पुण्यांजलिप्रकिरणेन प्र-
 णिपातेन च शिरसा किमूचुरित्याह ॥ तंहिनोऽस्माकं पिता ब्रह्मशरीरस्य विद्यया जनयितृत्वात् नित्यस्याजरामरस्याभयस्य यस्त्वमेवास्माकमवि-
 द्यायाः विपरीतज्ञानाज्जन्मजरामरणरोगदुःखादिग्राहादविद्यामहोदधेर्विद्याप्लवेन परमपुनरुत्तिलक्षणं मोक्षारम्भमहोदधेरिव या-
 रंतारयस्य स्नान इत्यतः पितृत्वं तवास्मान्नृत्युपपन्नं ॥ तिसृतेरित्यर्थः ॥ योऽस्माकमिति ॥ हेतूक्ते स्तात्यर्थं वदन् पितृत्वोक्तिमात्रेण विद्यानिष्क्रया-
 र्थं किंदत्तमित्यपेक्षायां स्वशरीरमेव परिचारकतया दास्यभावेन गुरवे दत्तमित्याह ॥ इतरस्मादिति ॥ पितृत्वादेव किंपूज्यतरत्वं परिचार्यत्वं स्वामित्वं किमुव-
 ४०

अतएववाजसनेयकेमांचापिसहदास्यायेतीत्युक्तमितिभावः॥ ॥ इति श्रीम० परिब्राजकाचार्यश्रीमत्कैवल्येंद्रशिष्यज्ञानेंद्रगुरुचरणसेविनाराय
 इतरस्यादितरोपिहि पिताशरीरमात्रंजनयलितथापिसप्रपूज्यतमोलोकेकिमुवक्तव्यमात्यंतिकाभयसदातुरित्यभिप्रायः॥ नमः परम
 २स्माकमविद्यायाः परंपारंतारयसीतिनमः परमऋषिभ्योनमः परमऋषिभ्यः॥ ६॥ भद्रं कर्णेभिरिति॥ इति प्रश्नोपनिषत्॥
 ऋषिभ्योब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्योनमः परमर्षिभ्य इति हिर्वचनमादरार्थं॥ ॥ इति श्रीगोविंदभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य परमहंसपरि
 ब्राजकाचार्यश्रीशंकरभगवतः कृताचार्यवर्णोपनिषत्प्रश्नोपनिषत्समाप्तं॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 गेंद्रसरस्वतीविरचितं प्रश्नोपनिषद्भाष्यविवरणं समाप्तं॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वाराणसी प्रसादस्यनियोगेनतुपत्ततः॥ काशीसंस्कृतमुद्रायामंकितोयंशिलाक्षरेः॥ १॥ श्रीकाशीजीमेमहल्लेहौदकदोराश्रीबाबूवाराणसी
 प्रसादजीकेमकानमेकाशीसंस्कृतमुद्रायंत्रमेरूपीजिनकोलेनाहोयउनकोश्रीबाबूवाराणसी प्रसादजीकेपासयाकचौरीगलीमेभाईप्रतापसिं
 हजीकेदुकानपरमिलेगी संवत् १९४१

इति सटीकप्रश्नोपनिषद्वाच्यं समाप्तम्

[OrderDescription]
,CREATED=31.12.19 10:34
,TRANSFERRED=2019/12/31 at 10:53:14
,PAGES=84
,TYPE=STD
,NAME=S0002424
,Book Name=M-2418-SATIK PRASHANIPANISHDASHAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF

FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF

FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF

FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF

FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF

,